

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขัน

กับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ

ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

The Relationship between Competition Results
and Sepak Takraw Playing Patterns in the 38th National Games.

สมอ
GV1017.T24
ธ64
2554

อาจารย์ธีรวัฒน์ สุริยปรการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมธ พรหมอินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 2) เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นระหว่างนักกีฬาที่มีเพศและภูมิภาคที่สังกัดต่างกัน และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่น โดยใช้นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงที่ผ่านเข้ารอบการแข่งขันตั้งแต่รอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการบันทึกภาพ การแข่งขันตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ แล้วนำแผ่นบันทึกภาพบันทึกลงในแผ่นดีวีดี หลังจากนั้นนำข้อมูลจากแผ่นดีวีดี บันทึกลงในใบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 แล้วนำข้อมูลจากใบบันทึกรูปแบบการเล่นมาจัดกลุ่มตามทักษะ เพื่อแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าไคสแควร์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38

1.1 รูปแบบการเสิร์ฟของนักกีฬาชายมี 2 รูปแบบ คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้น ส่วนนักกีฬาหญิงมีรูปแบบการเสิร์ฟ 3 รูปแบบ คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า ข้างเท้าด้านในและการเสิร์ฟสั้น ทั้งนักกีฬาชายและหญิงใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังมากที่สุด

1.2 รูปแบบการเตะทำคะแนนของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การเตะแบบลังกาหลัง ส่วนนักกีฬาหญิงใช้การเตะแบบสลับหลังมากที่สุด ทั้งนักกีฬาชายและหญิงทำคะแนน โดยใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาเป็นหลัก

1.3 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับแบบ B (09.10 น.) ส่วนนักกีฬาหญิงใช้การตั้งรับแบบ A (10.10 น.) มากที่สุด ทั้งนักกีฬาชายและหญิงใช้ข้างเท้าด้านในขวารับลูกเสิร์ฟและตั้งมากที่สุด

1.4 รูปแบบการสกัดกั้นทั้งนักกีฬาชายและหญิงที่ใช้มากที่สุด คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนด้วยขา ซึ่งมีทั้งขาอและขาเหยียด โดยใช้ตำแหน่งเตะทำคะแนนเป็นผู้สกัดกั้นและใช้ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซ้อนหลังมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อจำแนกตามเพศและภูมิภาค

2.1 รูปแบบการเล่นระหว่างนักกีฬาชายกับหญิง ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบการเตะทำคะแนน และการตั้งรับเสิร์ฟ

2.2 รูปแบบการเล่นระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน

2.3 รูปแบบการเล่นระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบการเสิร์ฟ การรุกด้วยการเสิร์ฟ การรุกด้วยหน้าขวา และการเตะทำคะแนน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ

3.1 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ ตำแหน่งและเท่าที่ใช้เตะทำคะแนน และรูปแบบการตั้งรับของนักกีฬาชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 รูปแบบการเสิร์ฟ การรุกด้วยการเสิร์ฟ การเตะทำคะแนน การตั้งรับและรูปแบบการช้อนหลังของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ABSTRACT

The purposes of the present research on the relationship between competition results and Sepak Takraw playing patterns in the 38th National Games were: 1) to study the playing patterns of Sepak Takraw played in the 38th National Games; 2) to compare between the playing patterns of the male and female players, and among players of different sport-regions; and 3) to analyze the relationships between Competition Results and Sepak Takraw playing patterns. The samples were the male and female Sepak Takraw players who have won the games from the 2nd round of the competition. The data were collected by videotaping the matches into CDs, before being transferred into the designed format. Then the data were classified into types of playing patterns based on the skills used, and analyzed in terms of frequency, percentage, means, standard deviation, and chi-square. The findings of the research were as follows.

1. **Playing patterns of Sepak Takraw in the 38th National Games**

1.1 There were 2 playing patterns among male players: the instep serving and the drop short serving while there were 3 playing patterns among the female players: the instep serving, the serving with the sole of the foot and the drop short serving. It was found that the instep serving was most frequently used between the male and the female players.

1.2 The playing pattern most frequently used by the males was the back summersault spike, while the females most frequently used the back scissors spike. Both the males and the females kicked by using inner soles of the right feet.

1.3 The patterns most frequently used among the male serving-receivers was the B(09.10 AM), while the females most frequently used the A(10.10 AM). To stop the serving balls, the male and the female players most frequently used their inner soles of feet.

1.4 The blocking pattern which was most frequently used in both male and female players was the one-man blocking with curved or stretching legs. They mostly used the spike position to block the balls, the set players and serving players backed by the other player.

2. **Comparison of Sepak Takraw playing patterns based on players' sexes and sport-regions**

2.1 The playing patterns of both sexes were not different, except the making-score kicking patterns and the receiving of the serving.

2.2 The playing patterns of players from different sport-regions were not different, except the pattern of receiving of the serving, position, and the legs kicking to make scores.

2.3 The playing patterns of the female players of each sport-regions were not different, except the serving patterns, the serving offense, the offense with soles of feet, and the making-score kicking.

3. **Relationship between the competition results and Sepak Takraw playing patterns**

3.1 The patterns of the offense by serving, the position and the legs used for the making-score kicking and the setting patterns of the male players significantly related to the competition results.

3.2 The serving patterns, the offense by serving, the making-score kicking, the setting, and the pattern of backing of the female players also significantly related to the competition results

กิตติกรรมประกาศ

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งสมควรได้รับการศึกษาวิจัย เพราะจะทำให้ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม คณาจารย์ ครูและผู้สนใจในกีฬาเซปักตะกร้อได้รับทราบถึงรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาชายและหญิงที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และได้รับรู้ รูปแบบการเสิร์ฟ การเตะทำคะแนน การตั้งรับ การสกัดกั้น และการช้อนหลังว่า แบบใดที่มีหรือไม่มีความสัมพันธ์กับผลแพ้หรือชนะ จะได้พิจารณาเลือกรูปแบบการฝึกในแต่ละทักษะได้เหมาะสม และได้พัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาตามรูปแบบการเล่นที่ได้คัดสรรแล้วให้มีศักยภาพสูงสุด

การวิจัยเรื่องดังกล่าวสำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานและบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาโครงการวิจัย ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและพิจารณาผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ฝ่ายจัดการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ที่อนุญาตให้คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูล คณะวิทยาศาสตร์และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เครื่องมือและบุคลากรไปบันทึกภาพตลอดการแข่งขัน คุณกัญญา เฮงประดิษฐ์ และคุณเจนนัสฤทธิ์ สังขพันธ์ ผู้จัดพิมพ์งานและวิเคราะห์ข้อมูล คุณคณิต แก้วงาม และคุณวิฑูร สังฆรักษ์ ผู้ออกแบบปกและเข้ารูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และสุดท้ายคือ กองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณหน่วยงานและบุคคลที่กล่าวถึงทุกท่านทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

คณะผู้วิจัย

มีนาคม 2554

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
รายการตาราง.....	ช
รายการภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
กีฬาเซปักตะกร้อ.....	5
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ตัวแปรที่ศึกษา.....	39
เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4 ผลการวิจัย.....	41
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38.....	42
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง	90
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค.....	99
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ระหว่างนักกีฬาทีมหญิงแต่ละภูมิภาค.....	109
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่น เซปักตะกร้อของทีมชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38	118
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่น เซปักตะกร้อของทีมหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38.....	124
5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	131
สรุปผลการวิจัย	131
อภิปรายผลการวิจัย	137
ข้อเสนอแนะ	147
บรรณานุกรม.....	149
ภาคผนวก	150
ก โบราณที่รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 พ.ศ.2552 ณ จังหวัดตรัง.....	151
ข คณะผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะผู้วิจัย.....	164

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

14 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟในการแข่งขัน	
เซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	70
15 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟในการแข่งขัน	
เซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	72
16 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเตะท่าคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อ	
กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	74
17 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะท่าคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อ	
กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	76
18 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ	
ครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	78
19 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะการรับลูกเสิร์ฟ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ	
ครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	81
20 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้งในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ	
ครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	83
21 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการสกัดกั้นในการแข่งขันเซปักตะกร้อ	
กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	85
22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สกัดกั้นในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38	
ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	87
23 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการช้อนหลัง ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬา	
แห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน	89
24 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิงด้วยค่าร้อยละ	90
25 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟระหว่างทีมชายกับทีมหญิงด้วยค่าร้อยละ	90
26 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ	
ระหว่างทีมชายกับทีม ด้วยค่าร้อยละ	91
27 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเตะท่าคะแนนระหว่างทีมชายกับทีม ด้วยค่าร้อยละ	92
28 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะท่าคะแนน ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง	
ด้วยค่าร้อยละ	93
29 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ	94

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

57 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการช้อนหลัง ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค	117
58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเสิร์ฟของทีมชาติ	118
59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของทีมชาติ	119
60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟ ของทีมชาติ	119
61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมชาติ	120
62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนของทีมชาติ	120
63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของทีมชาติ	121
64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมชาติ	121
65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งของทีมชาติ	122
66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการสกัดกั้นของทีมชาติ	123
67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งที่สกัดกั้นของทีมชาติ	123
68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการช้อนหลังของทีมชาติ	124
69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเสิร์ฟของทีมหญิง	124
70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของทีมหญิง	125
71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟ ของทีมหญิง	126
72 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมหญิง	126
73 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของทีมหญิง	127
74 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมหญิง	127
75 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งของทีมหญิง	128
76 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการสกัดกั้นของทีมหญิง	128
77 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งที่สกัดกั้นของทีมหญิง	129
78 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการช้อนหลังของทีมหญิง	130

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน	9
2 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	10
3 การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า	10
4 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	13
5 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	14
6 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	14
7 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	15
8 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	15
9 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	16
10 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	16
11 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	17
12 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย.....	17
13 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย.....	18
14 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย.....	18
15 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย.....	19
16 การยื่นรับลูกเสิร์ฟของผู้เล่น.....	20
17 การยื่นรับลูกเสิร์ฟของผู้เล่น.....	20
18 การยื่นรับลูกเสิร์ฟของ	21
19 การยื่นรับลูกเสิร์ฟของมีผู้เล่น 3 ตำแหน่ง	21
20 การสกัดกั้นของอชิดลำตัว	22
21 การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา.....	23
22 การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา.....	23
23 การสกัดกั้นด้วยหลัง.....	24
24 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า.....	24
25 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเป้าหมายให้ประชาชนมีสุขภาพดี ครอบคลุมทุกมิติ คือ กายดี จิตดี สังคมดี และปัญญาดี ภายใต้โครงการที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ คือ คนไทยแข็งแรง เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand) โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การที่จะทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี ครอบคลุมทุกมิติได้นั้น จำเป็นต้องประกาศสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการออกมาเพื่อให้ประชาชนได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการนั้น การออกกำลังกายและการกีฬา เป็นหนึ่งในสุขบัญญัติที่กำหนดให้ประชาชนพึงปฏิบัติ (อาธร อุคคตติ, 2550) และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจึงพยายามรณรงค์ให้เยาวชน นิสิต นักศึกษาและประชาชนหันมาออกกำลังกายด้วยการจัดกิจกรรมในหลายๆ รูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่สำคัญ ก็คือ การจัดการแข่งขันกีฬา โดยมุ่งหวังจะให้กีฬาเป็นสื่อในการออกกำลังกาย ทำให้กายดี สังคมดี และปัญญาดี

การจัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสำคัญระดับชาติ คือ กีฬาแห่งชาติซึ่งจัดให้มีการแข่งขันปีละครั้ง ในการจัดการแข่งกีฬาแห่งชาติ เซปักตะกร้อเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งจัดให้มีการแข่งขันมาตลอด ตั้งแต่ครั้งแรกจนกระทั่งถึงปัจจุบัน 37 ครั้ง เซปักตะกร้อเป็นกีฬาประเภททีม มีทั้งทีมเดี่ยว (Rage) และทีมชุด (Team) ในแต่ละทีม (Rage) จะมีผู้เล่น 3 คน ตำแหน่งหน้าขวา (Right Inside) 1 คน หน้าซ้าย (Left Inside) 1 คน และตำแหน่งหลังหรือผู้เสิร์ฟ (Sever หรือ Tekong) 1 คน ผู้เล่นทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม จะต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง สามารถที่จะประสานสัมพันธ์ ทดแทนสลับเปลี่ยนหมุนเวียนตำแหน่งการเล่น ช่วยกันปิดจุดอ่อน เสริมจุดแข็งให้แสดงความสามารถออกมาได้เต็มศักยภาพทั้งเกมรับและเกมรุก

สถาบันหรือหน่วยงานทางการกีฬาระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค ทั่วประเทศต่างก็เตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ เพื่อคัดเลือกภายในโซนของแต่ละภูมิภาค ทีมที่ชนะเลิศแต่ละภูมิภาคจะได้เข้ามาเป็นตัวแทนในการแข่งขันรอบมหกรรมกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 การที่แต่ละจังหวัดจะเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อให้ประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการเล่นที่ดีมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการเล่นนั้นมีทั้งรูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับ การเล่นเกมรุกก็จะมีรูปแบบการเล่นที่สำคัญหลายรูปแบบเช่น รูปแบบการเสิร์ฟ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบ คือ การเสิร์ฟ การโหม่ง การเหยียบ และการปาด ส่วนการเล่นเกมรับก็จะมีรูปแบบการเล่นที่สำคัญหลายรูปแบบเช่นกัน เช่น รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ และการรับลูกเตะ ซึ่งมีหลายแบบ เช่น

แบบA(10.10น.) แบบB(09.10น.) แบบ C(10.15น.) และแบบD(09.15น.) การบล็อกหรือการสกัดกั้น การตั้งและการซ่อนหลัง เป็นต้น ในแต่ละรูปแบบการเล่นที่กล่าวมาจะมีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมาก ผู้ฝึกสอนจะต้องฝึกนักกีฬาให้สามารถเล่นตามหน้าที่ของตัวเองให้ได้หลายรูปแบบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามจับทางการเล่นและแก้ไขสถานการณ์ได้ ในขณะเดียวกันการเล่นได้หลายรูปแบบ มีโอกาสหรือสามารถเลือกรูปแบบการเล่นมาใช้กับทีมคู่แข่งที่มีรูปแบบการเล่นแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม เป็นการสร้างโอกาสการได้เปรียบ และสร้างโอกาสแห่งชัยชนะให้กับทีม

ด้วยเหตุนี้เอง การฝึกนักกีฬาให้มีรูปแบบการเล่นที่ดีมีประสิทธิภาพหลายๆ รูปแบบและเลือกใช้รูปแบบการเล่นให้เหมาะสมในขณะแข่งขัน จึงมีความสำคัญ และด้วยความสำคัญนี้เอง ทำให้คณะผู้วิจัยมีคำถามว่ารูปแบบการเล่นในแต่ละทักษะรูปแบบใดที่ถูกเลือกใช้มากและน้อยที่สุด และรูปแบบการเล่นแบบใดมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันมากหรือน้อยกว่ากัน โดยศึกษารูปแบบการเล่นเหล่านี้ จากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ซึ่งถือเป็นมหกรรมกีฬาของประเทศไทยและเป็นที่รวมพลของนักกีฬาเซปักตะกร้อยอดเยี่ยมจากภูมิภาคต่างๆ รวมทั้งนักกีฬาทิมาชาติไทยทั้งในปัจจุบันและในอดีตมาร่วมแข่งขันกัน เพื่อชิงความเป็นเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งจะมีรูปแบบการเล่นที่หลากหลาย รุนแรง หนักหน่วง และมีประสิทธิภาพยิ่ง ถือเป็นรูปแบบการเล่นต้นแบบของกีฬาเซปักตะกร้อให้แก่ผู้สนใจทั้งในระดับเยาวชนและประชาชน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 จะเป็นการศึกษาที่ตอบคำถามดังกล่าวได้อย่างแท้จริง และสามารถนำผลการวิจัยเหล่านี้ ไปถ่ายทอดสู่หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬาเซปักตะกร้อของประเทศไทยและของโลกต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ที่มีเพศ และภูมิภาคที่สังกัดต่างกัน
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬา ระหว่างเพศและภูมิภาคที่ต่างกันน่าจะมีรูปแบบการเล่นที่แตกต่างกันในบางทักษะ
2. ผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในบางทักษะของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ซึ่งประกอบด้วยทักษะการเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การปาด การโหม่ง การรับลูกเสิร์ฟ การรับลูกจากการเตะ การช้อนลูก การตั้งและการสกัดกั้นการรุกจากฝ่ายตรงข้าม ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38
2. ได้ทราบถึงความแตกต่างในเรื่องรูปแบบการเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การปาด การโหม่ง การรับลูกเสิร์ฟ การรับลูกจากการเตะ การช้อนลูก การตั้ง และการสกัดกั้นของนักกีฬาแต่ละภูมิภาค
3. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38
4. นำข้อมูลที่ได้ถ่ายทอดสู่ผู้ใช้ เช่น สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาตะกร้อระดับจังหวัด เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้นำข้อมูลไปพัฒนา หรือถ่ายทอด สู่ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำไปฝึกนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-19 กันยายน 2552 ณ จังหวัดตรัง

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับของนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงที่ผ่านเข้ารอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการแข่งขันเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชาย/หญิง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตั้งแต่รอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลการแข่งขัน หมายถึง ผลการแข่งขันเซปักตะกร้อของแต่ละทีม โดยพิจารณาตั้งแต่การแข่งขันรอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ
2. รูปแบบการเล่น หมายถึง ฟอรั่ม ลักษณะ หรือวิธีการที่ใช้ในการเล่นเซปักตะกร้อ ทั้งเกมรุกและเกมรับ โดยมีรูปแบบการเล่นที่สำคัญดังนี้
 - 2.1 รูปแบบการเสิร์ฟ หมายถึง ฟอรั่มลักษณะ หรือวิธีการเสิร์ฟที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น เสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน หรือหลังเท้า เป็นต้น

2.2 รูปแบบการเตะทำคะแนน หมายถึง ฟอรั่มลักษณะ หรือวิธีการเตะที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การเตะด้านข้าง การเตะสลับหลังหรือชั้นเบ็ค การเตะแบบลังกาหลังหรือการเตะวอลเลย์ขึ้นขวาลงขวา หรือขึ้นซ้ายลงซ้าย เป็นต้น

2.3 รูปแบบการบล็อกหรือสกัดกั้น หมายถึง ฟอรั่ม ลักษณะ วิธีการบล็อกหรือสกัดกั้นที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การบล็อกด้วยเท้า บล็อกด้วยหลัง บล็อกด้วยศีรษะ บล็อก 2 คน เป็นต้น

2.4 รูปแบบการรับ หมายถึง ฟอรั่ม ลักษณะ หรือวิธีการรับที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การรับลูกจากการเตะ การรับลูกเสิร์ฟ ซึ่งแบ่งเป็น

2.4.1 การขึ้นตั้งรับแบบ A (10.10 น.) หมายถึงการขึ้นตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยที่หน้าซ้ายยืนอยู่ที่เส้นสั้น 10 นาฬิกา หน้าขวายืนอยู่ที่เส้นยาว 10 นาฬิกา ส่วนผู้เล่นหลังยืนอยู่ตรงกลางแนวเดียวกับวงกลมเสิร์ฟ

2.4.2 การขึ้นตั้งรับแบบ B (09.10 น.) หมายถึงการขึ้นตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยที่หน้าซ้ายยืนอยู่ที่เส้นสั้น 9 นาฬิกา หน้าขวายืนอยู่ที่เส้นยาว 10 นาฬิกา ส่วนผู้เล่นหลังยืนอยู่ตรงกลางแนวเดียวกับวงกลมเสิร์ฟ

2.4.3 การขึ้นตั้งรับแบบ C (10.15 น.) หมายถึงการขึ้นตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยที่หน้าซ้ายยืนอยู่ที่เส้นสั้น 10 นาฬิกา หน้าขวายืนอยู่ที่เส้นยาว 15 นาฬิกา ส่วนผู้เล่นหลังยืนอยู่ตรงกลางแนวเดียวกับวงกลมเสิร์ฟ

2.4.4 การขึ้นตั้งรับแบบ D (09.15 น.) หมายถึงการขึ้นตั้งรับลูกเสิร์ฟในแนวเดียวกันทั้งหน้าซ้าย หน้าขวา และหลัง

2.5 รูปแบบการตั้ง หรือขง หมายถึง ฟอรั่ม ลักษณะ หรือวิธีการตั้งที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การตั้งในแนวคิง หรือ “จุดพลุ” การตั้งไหลหรือขงไหล หน้าซ้ายตั้ง เบ็คตั้ง หรือหน้าขวาดัง เป็นต้น

3. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชาย และหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

4. กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 หมายถึง การแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-19 กันยายน 2552 ณ จังหวัดตรัง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 คณะผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และนำเสนอเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสังเขป ดังนี้

- กีฬาเซปักตะกร้อ

1. การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ
2. วัฒนาการกีฬาเซปักตะกร้อ
3. ลักษณะเด่นของกีฬาเซปักตะกร้อ
4. ประโยชน์ของกีฬาเซปักตะกร้อ
5. องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ
6. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ
 - 6.1 รูปแบบการเล่นเกมรุก
 - 6.2 รูปแบบการเล่นเกมรับ
7. แนวความคิดในการพัฒนาการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ

- การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- กรอบแนวคิดของการวิจัย

กีฬาเซปักตะกร้อ

1. การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ

การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อโดยทั่วไปนั้นจะแบ่งเป็น 2 ฝ่ายๆละ3คน ผู้เล่นคนหนึ่งในสามคนจะเป็นผู้เสิร์ฟลูก และอยู่ด้านหลังเรียกว่า “ผู้เสิร์ฟ (Server หรือ Tekong)” ผู้เล่นสองคนอยู่ด้านหน้า โดยคนหนึ่งอยู่ด้านซ้าย อีกคนหนึ่งอยู่ด้านขวา คนที่อยู่ด้านซ้ายเรียกว่า “หน้าซ้าย (Left Inside)” และคนที่อยู่ด้านขวาเรียกว่า “หน้าขวา (Right Inside)” เริ่มเกมการเล่นด้วยการเสิร์ฟจากทีมที่เลือกเสิร์ฟ โดยผู้เล่นตำแหน่งหลังของทีมนั้นเป็นผู้เสิร์ฟไปยังฝ่ายตรงข้าม การเสิร์ฟนั้นจะพยายามเสิร์ฟให้ฝ่ายตรงข้ามรับไม่ได้หรือถ้ารับได้ก็จะพยายามให้เสียการครอบครองบอล หรือเสียการทรงตัวของผู้เล่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในขณะที่เดียวกันฝ่ายรับซึ่งมีสิทธิ์เล่น ได้ 3 ครั้ง ก็จะพยายามรับให้ได้ เพื่อที่จะให้ผู้เล่นฝ่ายของตนที่ทำหน้าที่เตะหรือตบ เข้าตบลูกกลับไปไปยังฝ่ายเสิร์ฟ ด้วยความแม่นยำ และรุนแรง โดยมีเป้าหมายให้ฝ่ายตรงข้ามรับไม่ได้ ก็จะได้คะแนน แต่ถ้ารับลูกเสิร์ฟไม่ได้ก็จะไม่มีโอกาสตบหรือเตะกลับไป จะเสียคะแนนทันที ในทางกลับกัน ถ้ารับลูกเสิร์ฟได้ และเตะกลับไปอีกฝ่ายรับไม่ได้ก็จะ ได้คะแนนทันที และจะได้เป็นฝ่ายเสิร์ฟต่อไป

เมื่อเป็นฝ่ายเสิร์ฟก็จะพยายามเสิร์ฟให้ได้คะแนน อีกฝ่ายหนึ่งก็จะเป็นฝ่ายรับลูกเสิร์ฟและจะพยายามตั้งลูกให้ได้ เพื่อจะให้ผู้เล่นฝ่ายของตนเข้าตบหรือเตะกลับมามีด้วยความแม่นยำ และรุนแรง เพื่อหวังคะแนนเช่นเดียวกัน การเล่นก็จะสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเล่นเป็นอย่างนี้เรื่อยไป จนทีมใดทีมหนึ่งได้คะแนน 21 คะแนนก่อนก็จะเป็นฝ่ายชนะในเกมนั้น และจะต้องชนะกัน 2 ใน 3 เกมจึงจะถือเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขันครั้งนั้น

2. วิวัฒนาการเซปักตะกร้อ

กีฬาเซปักตะกร้อ บันเป็นกีฬานิกชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างแท้จริง เพราะได้มีการเล่นและการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อระดับสากลครั้งแรกของภูมิภาคนี้ ในการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (SEAP Games) ครั้งที่ 3 เมื่อ ปี พ.ศ. 2507 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย การแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 3 นั้น กำหนดการจัดการแข่งขันเดิมจัดในปี พ.ศ. 2506 โดยมีประเทศกัมพูชาเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน แต่เนื่องจากมีปัญหาภายในประเทศไม่สามารถจัดการแข่งขันได้ ประเทศมาเลเซียจึงรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยเสนอขอเพิ่มกีฬานิกชนิดใหม่ คือ เซปัก-รากา (Sepak Raga) เข้าไปเป็นกีฬานิกชนิดหนึ่งในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 3 ซึ่งประเทศมาเลเซีย ได้จัดประชุมกรรมการผู้เกี่ยวข้องทุกประเทศ เพื่อจัดเตรียม กฎ ระเบียบ กติกาต่างๆ สำหรับกีฬานิกชนิดนี้ โดยมีประเทศสมาชิกเข้าร่วมประชุมที่สำคัญคือ ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย ประเด็นการประชุมที่สำคัญประเด็นหนึ่งคือ ชื่อที่เหมาะสมสำหรับกีฬานิกชนิดนี้ ซึ่งได้มีการอภิปรายโดยใช้เวลานานพอสมควร ในที่สุด ก็ได้ชื่อใหม่ที่เหมาะสมทุกฝ่ายพอใจ คือ “กีฬาเซปักตะกร้อ” (Sepak Takraw) คำว่า “เซปัก” เป็นภาษามาเลเซีย ส่วนคำว่า “ตะกร้อ” เป็นคำไทยแท้มาแต่โบราณ

การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อครั้งในกีฬาแหลมทองนั้น ประเทศมาเลเซียได้อันดับ 1 ประเทศไทยได้อันดับ 2 ประเทศสิงคโปร์ ได้อันดับ 3 ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อผลการแข่งขันก็ยังเหมือนเดิม คือ ประเทศมาเลเซียชนะเลิศ ประเทศไทยรองชนะเลิศ ต่อมาได้มีการบรรจุกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬานิกชนิดหนึ่งในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เมื่อปี พ.ศ. 2533 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีการแข่งขันทั้งทีมเดี่ยว ทีมชุด ผลการแข่งขันประเทศมาเลเซีย ยังได้รับชัยชนะทั้งทีมเดี่ยวและทีมชุด ประเทศไทยนั้น ได้อันดับที่ 2 อีกเช่นเดิม

ในปัจจุบัน กีฬาเซปักตะกร้อได้แพร่หลายไปในหลายๆ ประเทศทั่วเอเชีย ยุโรปและอเมริกาจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาตะกร้อคิงส์คัพ ของประเทศไทย มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันมากมาย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ฟิลิปปินส์ อเมริกา ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศใหม่ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนกลุ่มประเทศเก่าก็มี สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย เป็นต้น จากการที่มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้น มาตรฐานการแข่งขันจึงสูงขึ้น มีรูปแบบการเล่นใหม่ๆ มากขึ้น กติกาก็มีการปรับเปลี่ยนให้ทันกับเกมและเทคนิคการเล่นอยู่เสมอ

สำหรับประเทศไทย กีฬาเซปักตะกร้อได้รับความนิยมสูงมาก ทุกภูมิภาคของประเทศและมีการเล่นการแข่งขันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับรากหญ้า จนถึงระดับชาติ ในแต่ละภูมิภาคมีรูปแบบการเล่น

มาตรฐานเดียวกัน ส่วนเทคนิคหรือเอกลักษณ์การเล่นแต่ละภูมิภาคอาจจะแตกต่างกันบ้างในบางทักษะ ทำให้มีความโดดเด่นในการเล่นแตกต่างกัน ด้วยความนิยมในการเล่นกีฬา เซปักตะกร้อของคนไทยนี้เองที่ทำให้กีฬาเซปักตะกร้อไทยพัฒนาขึ้นมากในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา จะสังเกตได้จากผลการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อในซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ ซึ่งประเทศไทยจะได้รับชัยชนะมากขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ และเป็นชนิดกีฬาที่สองที่ได้รับการยกย่อง และจัดให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทยรองจากกีฬาฟุตบอล

3. ลักษณะเด่นของกีฬาเซปักตะกร้อ

การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อมีลักษณะเด่นหลายประการที่เอื้ออำนวยต่อคนไทยในการฝึก เพราะลักษณะเหล่านั้นสอดคล้องกับโครงสร้างทางด้านร่างกาย ความเป็นอยู่ อุปนิสัย ใจคอ ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจ สังคม และภูมิประเทศของไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เช่น

3.1 อวัยวะที่ใช้ในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ส่วนใหญ่จะใช้หลังเท้า ข้างเท้าด้านในและด้านนอก แข็ง เชา ไหล่ และศีรษะ เป็นต้น ซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายที่คนไทยชอบใช้สำหรับการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยดั้งเดิม เช่น มวยคาดเชือก มวยไทยอยู่แล้วทำให้การฝึกกีฬาตะกร้อของคนไทยเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

3.2 ทักษะขั้นสูงของเซปักตะกร้อจะใช้การกระโดด การเตะและการหมุนตัวในอากาศเหมาะสำหรับผู้เล่นที่มีรูปร่างไม่สูง และต่ำจนเกินไป เพราะถ้ารูปร่างสูงใหญ่ จุดศูนย์ถ่วงของร่างกายจะยาว ซึ่งเป็นอุปสรรคกับการกระโดดม้วนตัวในอากาศ ถ้าต่ำเกินไปช่วงระยะในการเตะจะสั้น ไม่เหมาะสมโครงสร้างหรือรูปร่างของคนไทย โดยทั่วไปมีขนาดพอเหมาะกับการที่จะเล่นกีฬาเซปักตะกร้อได้เป็นอย่างดี

3.3 ลูกตะกร้อมีขนาดที่ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป น้ำหนักไม่มาก คนไทยสามารถที่จะจับลูกตะกร้อมือเดียวได้อย่างสบายๆ ไม่เหมือนลูกฟุตบอล บาสเกตบอล หรือวอลเลย์บอล และถ้าคนไทยจับสองมือลูกตะกร้อจะอยู่ในอุ้งมือ และนิ้วทั้ง 10 จะชนกันได้ดี

3.4 สนามที่ใช้ในการเล่นเซปักตะกร้อ สามารถใช้ได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง จะเป็นพื้นสนามหญ้า สนามคอนกรีต หรือพื้นไม้กระดาน ก็สามารถประยุกต์ใช้ในการเล่น การฝึก และการแข่งขันได้

3.5 เครื่องแต่งกายที่ใช้ในการเล่น โดยทั่วไปไม่จำกัด ไม่พิถีพิถันมากมายนัก ให้พอมีกางเกง เสื้อยืด และรองเท้าถุงเท้าก็เพียงพอแล้ว จึงทำให้สะดวกกับการเล่นของคนไทยทั่วไป

3.6 เพศและอายุ ไม่เป็นข้อจำกัดสำหรับการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ จะเป็นหญิงหรือชายก็ได้ เด็กสามารถเล่นร่วมกับผู้ใหญ่ ผู้หญิงสามารถเล่นร่วมกับผู้ชายก็ได้

3.7 อุปกรณ์ในการเล่น เช่น ลูกตะกร้อหาซื้อได้ง่าย ราคาถูก และซื้อเพียงลูกเดียวก็ใช้เล่นได้ กติกาการเล่น การแข่งขันก็มีไม่มาก เล่นได้ง่าย อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นก็น้อยเพราะไม่ใช่กีฬาปะทะและสามารถเล่นได้ทุกฤดูกาล

4 ประโยชน์ในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ

4.1 การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ สามารถใช้เสียง แสดงท่าทางต่างๆ ภายในทีมของตนได้ ช่วยให้ผู้เล่นผ่อนคลายความตึงเครียด สนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่กดดันหรือเก็บกด

4.2 กีฬาเซปักตะกร้อต้องอาศัยจังหวะ มีทั้งช้าและเร็ว ผู้เล่นต้องรู้จักแบ่งหน้าที่การเล่นอย่างเป็นระบบและต้องมีการประสานงานภายในทีมเป็นอย่างดี ฉะนั้นเซปักตะกร้อ จะช่วยปลูกฝังผู้เล่นให้เป็นคนมีอารมณ์สุขุม เยือกเย็น รอบคอบ รู้หน้าที่ความรับผิดชอบของตัวเอง

4.3 ทำให้ผู้เล่นเกิดความรักสมัครสมานสามัคคีภายในทีม ระหว่างทีม และยังส่งเสริมให้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่คณะ

4.4 ช่วยให้การทำงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ และอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย สัมพันธ์กันมากขึ้น ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสุขภาพพลานามัยที่ดี

4.5 ช่วยส่งเสริมให้ผู้เล่นรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (สุเมธ พรหมอินทร์, 2548 : 4-8)

5. องค์ประกอบของทักษะกีฬา เซปักตะกร้อ

องค์ประกอบทักษะพื้นฐานของกีฬาเซปักตะกร้อที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนมากประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ การเตะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้า เข้า ศีรษะ การเสิร์ฟ การพักลูก การตั้งหรือการชง การบล็อกหรือการสกัดกั้น การเล่นหน้าตาข่ายซึ่งแต่ละทักษะมีจุดมุ่งหมายของการเล่น และและวิธีการต่างๆ ดังที่ สุพจน์ ปราณี (2539 : 26-47) ได้กล่าวถึงพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อ พอสรุปได้ดังนี้

5.1 ลูกข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด เป็นการเล่นที่ผิดพลาดน้อยมาก สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ นิยมใช้ในการเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้ง หรือการชงลูกตะกร้อ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

5.2 ลูกหลังเท้า เป็นลูกพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องฝึกให้เกิดความชำนาญสามารถใช้ได้ทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา จะทำให้ผู้ฝึกมีความมั่นใจในตัวเอง ความสำคัญในการเล่นลูกหลังเท้า คือ ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟที่เป็นลูกหยอด หรือลูกสั้นๆ หรือลูกฟุ้งที่มีลักษณะต่ำ ลูกหลังเท้าใช้ประโยชน์ในการเป็นฝ่ายรุกโดยการเตะลูกกลางอากาศ และใช้ในการเสิร์ฟ (การส่งลูก)

5.3 ลูกศีรษะ เป็นลูกพื้นฐานหลัก มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมาย ใช้ได้ง่ายและแก้ปัญหาลเฉพาะหน้าได้ดีในเกมรุก สามารถที่จะกำหนดจุดตก หรือเปลี่ยนทิศทางได้จะใช้รับลูกเสิร์ฟหรือลูกที่ฟุ้งเข้าหาตัวในระดับตั้งแต่กลางตัว (เอว) ถึงศีรษะขึ้นไป นอกจากนั้นยังใช้ตั้งลูกตะกร้อซึ่งนิยมรองลงมาจากการเล่นข้างเท้าด้านใน

5.4 ลูกเข้า ถือเป็นลูกที่มีความสำคัญรองจากการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน (ลูกแป) ลูกหลังเท้า และลูกศีรษะ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในยามคับขัน ในการรับลูกเสิร์ฟที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับปานกลาง และใช้ในการตั้งรับลูกจากเกมรุกที่พุ่งเข้าหาลำตัว ซึ่งไม่สามารถที่จะถอยได้ทันอีกแล้ว

5.5 ลูกข้างเท้าด้านนอก เป็นทักษะหนึ่งที่มีโอกาสใช้น้อยมาก ส่วนมากจะใช้รับลูกที่อยู่ห่างตัวก่อนไปข้างหลังและจวนตัวจริง ๆ หากผู้เล่นมีความพร้อม ระวังตัวอยู่เสมอไม่ประมาดการใช้ลูกข้างเท้าด้านนอกจะไม่เกิดขึ้นเลยตลอดการแข่งขัน

6. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ

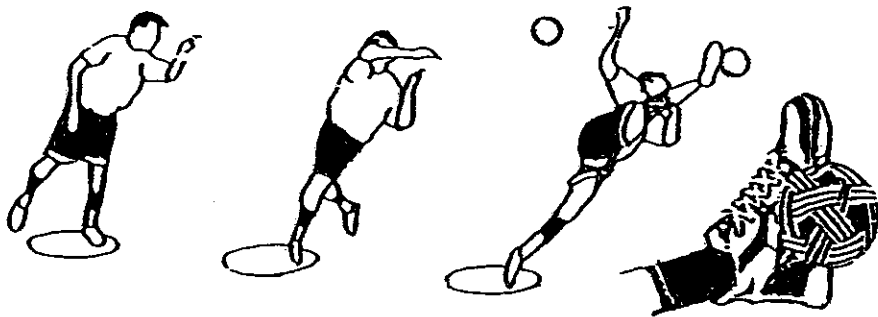
ในการแข่งขันรูปแบบการเล่นนั้นมีสิ่งสำคัญอยู่หลายประการที่เราปฏิบัติแล้วจะทำให้ทีมได้เปรียบคู่ต่อสู้ในการแข่งขัน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ รูปแบบในการรุก และรูปแบบในการรับ

6.1 รูปแบบในการรุก (Offensive Patterns)

ในการรุกกระทำได้หลาย ๆ วิธี และหลาย ๆ ทิศทางซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

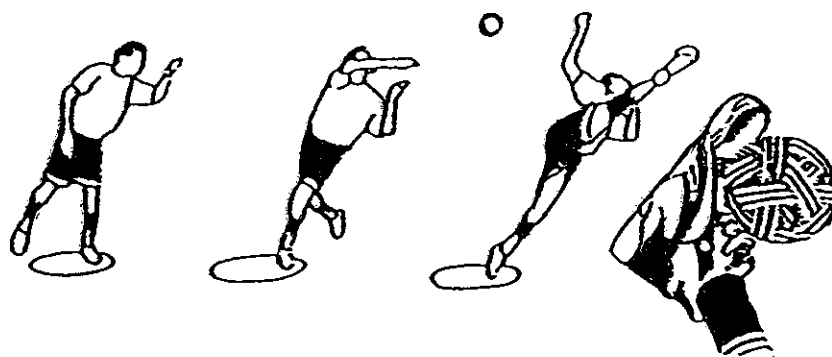
6.1.1 การรุกโดยฝ่ายเสิร์ฟ เป็นการรุกโดยการเปิดเกมการเล่น เริ่มต้นจากผู้โยนโยนลูกตะกร้อไปยังผู้เสิร์ฟ ผู้เสิร์ฟจะต้องยื่นเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ในวงกลมแล้วจึงเสิร์ฟลูกตะกร้อจากการโยนซึ่งทำการเสิร์ฟได้หลายวิธีดังนี้

1) การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าใน เป็นทักษะที่นักกีฬาในทุกระดับนิยมใช้เสิร์ฟลูกตะกร้อมากที่สุด การเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อจะเคลื่อนที่รวดเร็วและรุนแรง

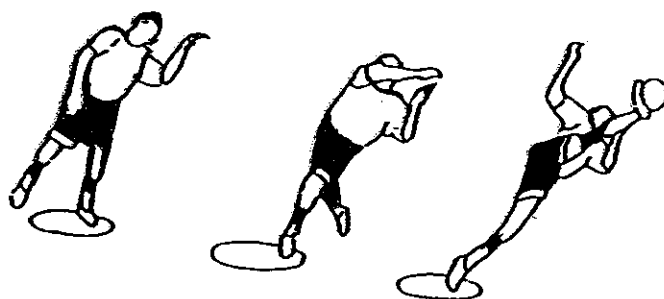
ภาพประกอบ 1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

2) การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า เป็นทักษะที่นักกีฬาที่ในระดับสูงจำเป็นต้องฝึก และมีนักกีฬาบางคนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญสามารถนำมาใช้ในการเสิร์ฟหลัก ลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ จะมีความเร็ว ความรุนแรงและจะหมุนเข้าหาตัวผู้รับเสิร์ฟ ซึ่งยากแก่การรับลูกเสิร์ฟ ดังนั้น โอกาสที่จะได้คะแนนจากการเสิร์ฟจะสูงมาก

ภาพประกอบ 2 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

3) การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า เป็นทักษะที่นักกีฬาไม่ค่อยนิยมเล่นกันมากนักการเสิร์ฟลักษณะที่มีความสำคัญในการเล่นระดับสูงอย่างยิ่ง เพราะลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อมีหลากหลาย

ภาพประกอบ 3 การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า

ข้อปฏิบัติสำหรับการเสิร์ฟ

1. ยืนในวงกลมด้วยเท้าข้างใดข้างหนึ่ง
2. หันด้านหน้า หันด้านข้าง หรือหันด้านหลังให้กับผู้โยนตามถนัด
3. ให้สัญญาณมือ เพื่อเป็นที่หมายให้กับผู้โยน
4. เตรียมข้อมัดด้วยเท้าหลังที่วางอยู่ในวงกลม
5. ตาลูกตะกร้อที่ลอยมา
6. ไม่เหยียบเส้นวงกลม
7. ไม่กระโดดเตะลูกตะกร้อ

ตำแหน่งลูกเสิร์ฟที่ดี

การเสิร์ฟลูกทุกครั้งควรเสิร์ฟให้ลงตามจุดที่ต้องการทุกครั้ง จะทำให้คู่ต่อสู้รับได้ยากยิ่งถ้ามีความรุนแรงด้วยแล้วก็ยิ่งจะเกิดผลดี ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผู้เสิร์ฟไปยังด้านที่คู่ต่อสู้ไม่ถนัดจุดต่าง ๆ คือไปนี้

1. บริเวณมุมด้านหลังทั้งสองข้าง
2. บริเวณแนวของเส้นหลังตลอดแนว
3. บริเวณของเส้นข้างทั้งสองข้าง
4. บริเวณใกล้กับตาข่าย

6.1.2 การรุกจากการรับลูกเสิร์ฟ

การรุกหลังจากการรับเสิร์ฟ คือ เมื่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามรุกมาแล้ว ผู้เล่นฝ่ายรับสามารถรับลูกตะกร้อได้แล้ว มีการตั้งลูกตามโครงสร้างของทีมเพื่อที่จะกระทำการรุกโดยใช้รูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ การรุกด้วยศีรษะ การรุกด้วยข้างเท้าด้านใน การรุกด้วยหลังเท้า และการรุกด้วยหน้าเท้า

1) การรุกด้วยศีรษะ คือการใช้ศีรษะโหม่งลูกตะกร้อตกลงสู่พื้นอย่างรุนแรง หรือการใช้ศีรษะเตะลูกเบา ๆ เพื่อหยอดลูกหน้าตาข่าย มีวิธีการดังต่อไปนี้

- 1.1) ยืนตัวตรงด้วยเท้าทั้งสอง เข่าย่อเล็กน้อย
- 1.2) ตาคูลูกตะกร้อ
- 1.3) มือยกขึ้นเพื่อการทรงตัว
- 1.4) เคลื่อนที่เข้าหาลูกตะกร้อที่ลอยอยู่ในอากาศ
- 1.5) กระโดดให้ตัวลอยอยู่ในอากาศ
- 1.6) ใช้ศีรษะตรงส่วนของหน้าผากสัมผัสลูกตะกร้อเบา ๆ เมื่อต้องการเล่น

ลูกหยอด

- 1.7) ใช้ศีรษะตรงส่วนหน้าผากสัมผัสลูกตะกร้ออย่างแรง เมื่อต้องการรุก

อย่างรวดเร็วและแรง

2) การรุกด้วยข้างเท้าด้านใน คือ การใช้ข้างเท้าด้านในตบลูกตะกร้อที่ลอยอยู่หน้าตาข่ายและอยู่เหนือตาข่าย มีวิธีการดังต่อไปนี้

- 2.1) ยืนตัวตรงด้วยเท้าทั้งสอง เข่าย่อเล็กน้อย
- 2.2) ตาคูลูกตะกร้อ
- 2.3) มือยกขึ้นเพื่อการทรงตัว
- 2.4) เคลื่อนที่เข้าหาลูกตะกร้อที่ลอยในอากาศ โดยให้ไหล่ด้านตรงข้ามกับ

เท้าที่เตะหันเข้าหาตาข่าย

- 2.5) กระโดดขึ้นไปในอากาศ เท้าข้างที่เตะลูกตะกร้อลอยขึ้นเหนือตาข่าย

2.6) เหยียงเท้าให้สัมผัสกับลูกตะกร้อด้วยส่วนของข้างเท้าด้านใน

2.7) ใช้แรงจากการกระโดด และกำลังของเท้าข้างที่เตะลูกตะกร้อ

3) การรุกด้วยหลังเท้า คือ การใช้หลังเท้าเตะลูกตะกร้อ คบลงสู่พื้นอย่างแรง ผู้เตะจะต้องหันหลังให้ตาข่าย ส่วนตำแหน่งของลูกตะกร้อ จะอยู่ทางด้านหน้าของผู้เตะ จะอยู่ทางซ้ายหรือทางขวาของผู้เตะก็สามารถจะเล่นลูกนี้ได้เหมือนกัน มีวิธีการดังนี้

3.1) ยืนทรงตัวด้วยเท้าทั้งสอง หันหลังให้ตาข่าย ย่อเข่าเล็กน้อย

3.2) ตาคูลูกตะกร้อ

3.3) มือยกขึ้นเพื่อการทรงตัว

3.4) เคลื่อนที่เข้าหาลูกตะกร้อที่ลอยอยู่ในอากาศ

3.5) ยกเท้าที่ไม่ได้เตะลูกตะกร้อลอยขึ้นไปในอากาศ

3.6) กระโดดด้วยเท้าที่เตะลูกตะกร้อสลับเท้าในอากาศ

3.7) เท้าที่เตะเตะกร้อสัมผัสลูกตะกร้อด้วยส่วนของหลังเท้า

3.8) ลงสู่พื้นด้วยเท้าที่ไม่ได้เตะลูกตะกร้อด้วยเท้ามือ

3.9) การใช้แรงจากการเหยียงเท้าสลับในอากาศ

3.10) การเตะเตะกร้อในท่านี้สามารถที่จะบังกับลูกตะกร้อให้ไปในทิศทางตรงทางซ้ายมือหรือทางขวาก็ย่อมกระทำได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความชำนาญของผู้เตะ

4) การรุกด้วยฝ่าเท้า คือ การใช้ฝ่าเท้าเหยียบลูกตะกร้อที่ลอยอยู่หน้าตาข่าย และเหนือตาข่ายอย่างแรง หรือการใช้ฝ่าเท้าเหยียบลูกตะกร้อเบา ๆ เพื่อหยอดลูกหน้าตาข่ายมีวิธีการดังต่อไปนี้

4.1) ยืนทรงตัวด้วยเท้าทั้งสอง เข่าย่อเล็กน้อย

4.2) ตาคูลูกตะกร้อ

4.3) มือยกขึ้นเพื่อการทรงตัว

4.4) เคลื่อนที่เข้าหาลูกตะกร้อที่ลอยอยู่เหนืออากาศ

4.5) หันหน้าเข้าหาลูกตะกร้อ

4.6) กระโดดให้ตัวลอยอยู่ในอากาศด้วยเท้าที่ไม่ได้เตะลูกตะกร้อ เท้าที่เตะลูกตะกร้อยกสูงเหนือตาข่าย

4.7) ใช้ฝ่าเท้าคบลูกตะกร้อเบา ๆ เมื่อต้องการเล่นลูกหยอด

4.8) ใช้ฝ่าเท้าคบลูกตะกร้ออย่างแรง เมื่อต้องการรุกอย่างรวดเร็วและแรง

4.9) ใช้แรงจากท่อนขาที่เตะลูกตะกร้อ

ลักษณะการรุกด้วยผู้เล่นตำแหน่งต่าง ๆ

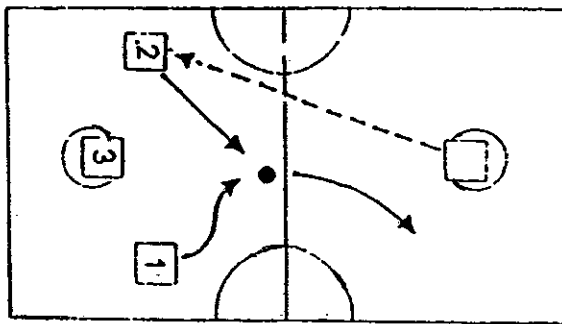
เป็นการรุกหรือโต้กลับด้วยเท้าหรือศีรษะด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเตะด้านข้าง การเตะสลับ การเตะหยอด หรือการโหม่งที่รุนแรงและรวดเร็ว (สถาพร เกตุแก้ว, 2545 : 22 - 28) โดยมี สัญลักษณ์และรูปแบบการเล่น ดังต่อไปนี้

-➤ ทิศทางการเสิร์ฟลูกเตะกร้อ
- การรับเสิร์ฟและตั้งลูกเตะกร้อ
- ~~~~➤ การเคลื่อนที่ไปเตะลูกเตะกร้อ
- ⤴➤ ทิศทางของลูกเตะกร้อที่เคลื่อนที่
- ลูกเตะกร้อ
- 1 ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา
- 2 ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย
- 3 ผู้เล่นตำแหน่งหลัง
- ผู้เล่นที่เสิร์ฟลูกเตะกร้อ

1. การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

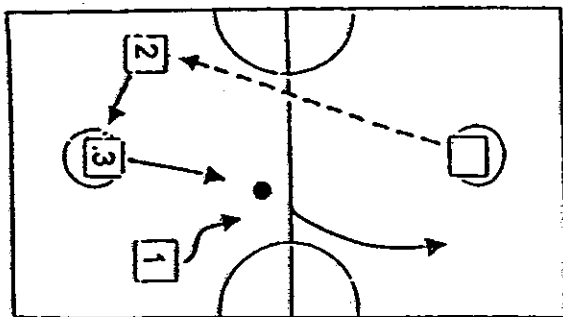
1.1 หน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกเตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำ

คะแนน ดังภาพ 4

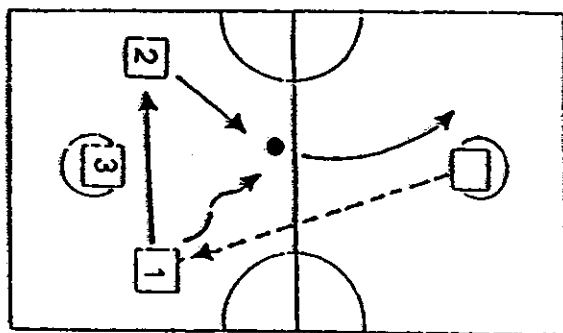
ภาพประกอบ 4 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1.2 หน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ ส่งไปให้ผู้เล่นหลัง ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวา เคลื่อนที่เข้ารุกทำคะแนน ดังภาพ 5

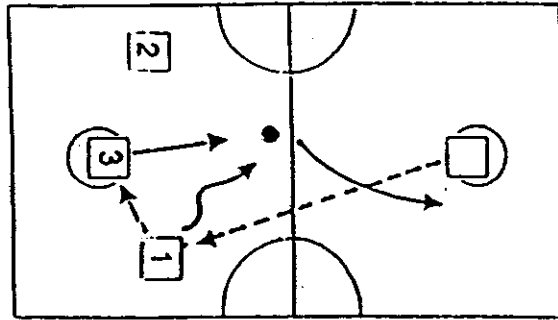
ภาพประกอบ 5 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1.3 หน้าขวารับลูกเสิร์ฟ ส่งไปให้หน้าซ้าย ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวา เคลื่อนที่ไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 6

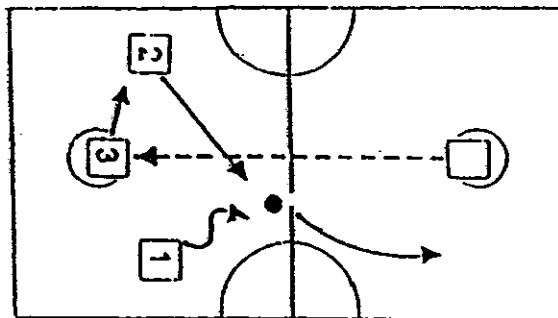
ภาพประกอบ 6 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1.4 หน้าขวารับลูกเสิร์ฟ ส่งไปให้ผู้เล่นหลัง ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวา เคลื่อนที่เข้ารุกทำคะแนน ดังภาพ 7

ภาพประกอบ 7 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

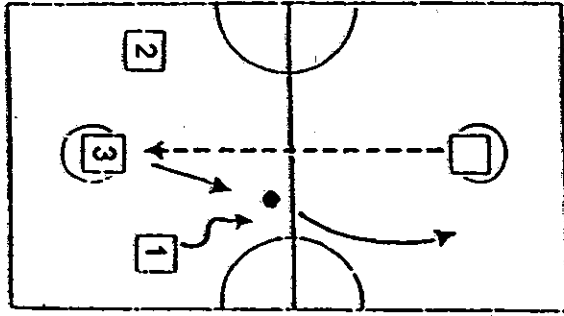
1.5 ผู้เล่นหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวา เคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 8

ภาพประกอบ 8 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1.6 ผู้เล่นหลังรับเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาเคลื่อนที่เข้ารุกทำคะแนน

ดั่งภาพ 9

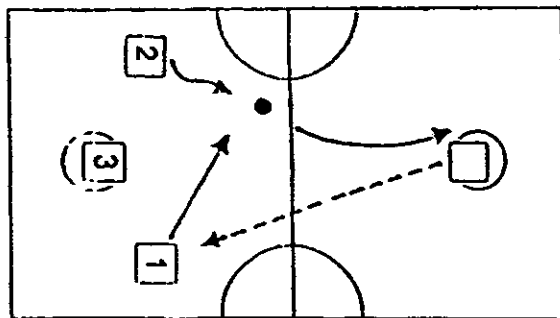

ภาพประกอบ 9 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

2. การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

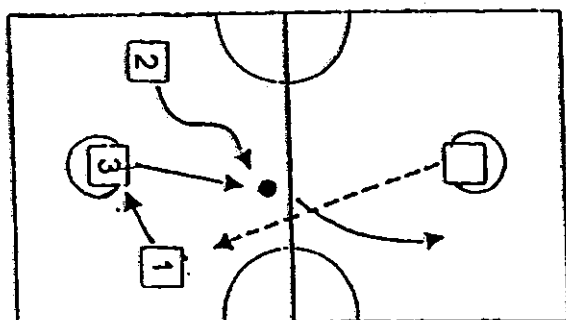
2.1 หน้าขวารับลูกเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำ

คะแนน ดั่งภาพ 10

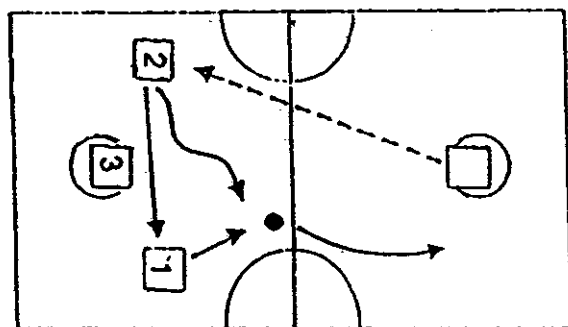
ภาพประกอบ 10 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

2.2 หน้าขวารับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งให้ผู้เล่นหลัง ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย เคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 11

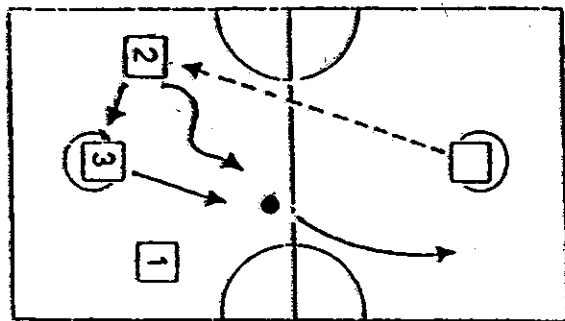
ภาพประกอบ 11 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

2.3 หน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหน้าขวา ผู้เล่นหน้าขวาวัดตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 12

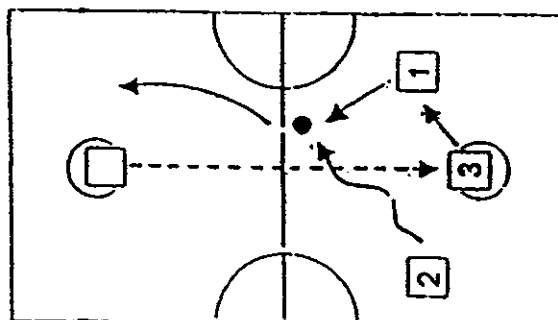
ภาพประกอบ 12 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

2.4 หน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหลัง ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 13

ภาพประกอบ 13 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

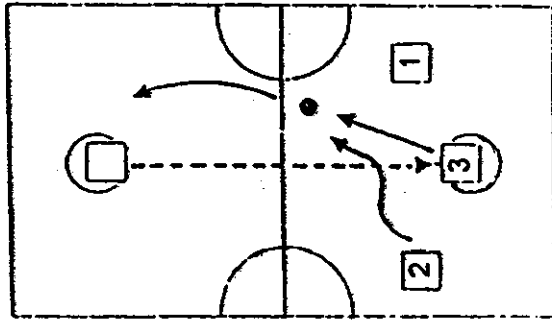
2.5 ผู้เล่นหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหน้าขวา ผู้เล่นหน้าขวาวตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ดังภาพ 14

ภาพประกอบ 14 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

2.6 ผู้เล่นหลังรับลูกเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำ

คะแนน ดังภาพ 15

ภาพประกอบ 15 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

ในเชิงของการรูกนั้น นอกจากผู้เล่นในตำแหน่งรูกจะต้องพบกับความกดดัน ความวิตกกังวล หรือความไม่มั่นใจในตัวเอง ในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในขณะแข่งขัน การสกัดกั้นก็คือปัญหาหรืออุปสรรคของการรูก ดังนั้นผู้เล่นในตำแหน่งนี้จะต้องมีไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี ไม่ใจร้อน มีความสุขุมรอบคอบ

6.2 รูปแบบในการรับ

1) รูปแบบในการรับลูกเสิร์ฟ

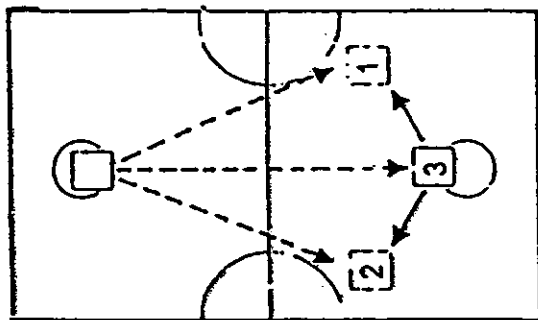
สมรรถชัย น้อยศิริ (2535 : 118 – 119) กล่าวไว้ว่า ลูกเสิร์ฟที่ข้ามตาข่ายมานั้น บางครั้งเป็นลูกที่มีความเร็ว มีความรุนแรง บางครั้งก็เป็นลูกหมุน หรือบางครั้งก็มีความค่อข แต่ส่วนมากแล้วลูกเสิร์ฟที่ข้ามตาข่ายมาจะมีความสูงประมาณระดับเอวของผู้รับ ดังนั้นผู้รับจะมีโอกาสที่จะเลือกใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเมื่อรับลูกตะกร้อ สรุปได้ดังนี้ คือ

- 1.1) การรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน
- 1.2) การรับด้วยหลังเท้า
- 1.3) การรับด้วยเข่า
- 1.4) การรับด้วยศีรษะ

2) รูปแบบตำแหน่งการยืนในการรับลูกเสิร์ฟ

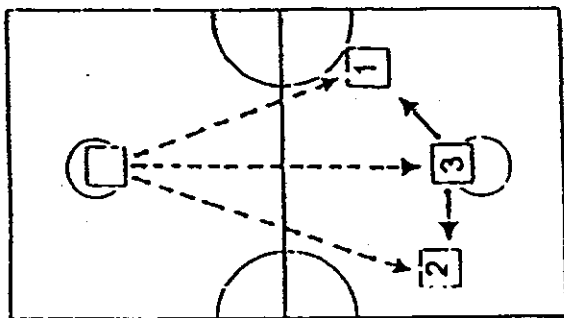
การยืนรับเสิร์ฟเป็นลักษณะที่สำคัญมาก เพราะการเสิร์ฟตะกร้อในปัจจุบันมีความเร็วและรุนแรงมาก การรับเสิร์ฟจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ผู้รับต้องดูให้ออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟลูกตะกร้อมาในลักษณะใด และจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ ให้สามารถนำตะกร้อมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย ทักษะที่ใช้ในการรับเสิร์ฟมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ ศีรษะ ข้างเท้าด้านใน และเข่า การรับเสิร์ฟโดยทั่วไปจะมีการยืนตั้งรับในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็น 4 แบบใหญ่ คือ

2.1) การยืนรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา ยืนในระดับเท่ากัน สูงขึ้นใกล้ตาข่าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลัง ยืนต่ำลงมาแนวเดียวกับวงกลม (แบบ A 10.10 น) ดังภาพ 16

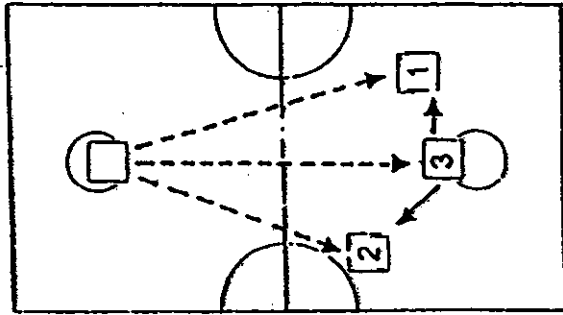
ภาพประกอบ 16 การยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ A (10.10 น)

2.2) การยืนรับลูกเสิร์ฟโดยมีผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลัง ถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นหน้าขวานั้น ขึ้นสูงใกล้ตาข่าย (แบบ B 09.10 น) ดังภาพ 17

ภาพประกอบ 17 การยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ B (09.10 น)

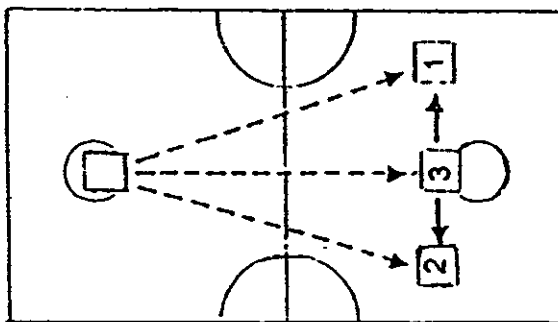
2.3) การขึ้นรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา และตำแหน่งหลัง ถอยต่ำลงมา ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายนั้น ขึ้นสูงใกล้ตาข่าย (แบบ C 10.15 น) ดังภาพ 18

ภาพประกอบ 18 การขึ้นรับลูกเสิร์ฟแบบ C(10.15 น)

2.4) การขึ้นรับลูกเสิร์ฟโดยมีผู้เล่น 3 ตำแหน่งขึ้นในระดับเท่ากัน (แบบ D 09.15 น)

ดังภาพ 19

ภาพประกอบ 19 การขึ้นรับลูกเสิร์ฟแบบ D(09.15 น)

3) รูปแบบการรับ โดยการสกัดกัน

การสกัดกัน หมายถึง การตั้งรับที่เกิดขึ้นหลังจากการรุกด้วยการเสิร์ฟซึ่งฝ่ายตรงข้ามจะรูกกลับทันทีหลังจากรับลูกเสิร์ฟแล้ว อาจจะเป็นการเล่นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นการรุกที่รุนแรงและรวดเร็ว ยกแก่การตั้งรับแบบธรรมดา จึงเกิดแนวความคิดหาวิธีการสกัดกันที่มีประสิทธิภาพ

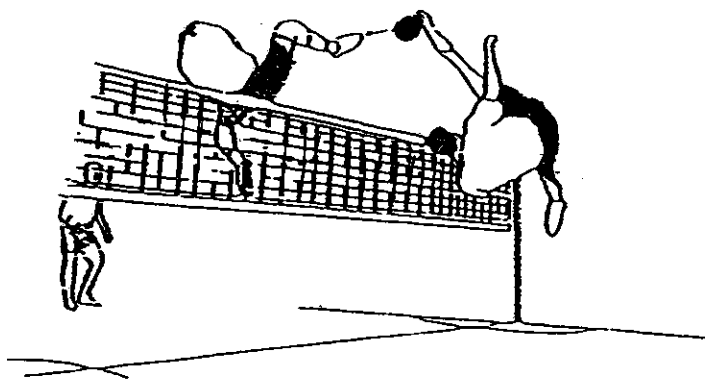
การสกัดกันเป็นด่านแรกในการป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้ามไม่ให้อาจสามารถรุกหรือทำคะแนนได้อย่างง่ายดาย โดยพยายามใช้ขา หลัง หรือศีรษะ สกัดกัน การรุกของฝ่ายตรงข้าม ปัจจุบันการสกัดกันมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันในทุกระดับ ทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน จะมีการสกัดกันหลาย ๆ รูปแบบ และมักจะได้อะเนนจากการสกัดกันสูง ดังนั้นการสกัดกันจึงเป็นรูปแบบที่สามารถทำคะแนนที่ดีอีกวิธีหนึ่งในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ

การสกัดกันที่นิยมเล่นในกีฬาเซปักตะกร้อ กล่าวคือ การวิ่งขึ้นสกัดกันแต่ละรูปแบบจะอยู่ตรงตำแหน่งที่ตรงข้ามขอบรูกมากที่สุด และในบางครั้งจะพบรูปแบบการสกัดกันด้วยผู้เล่น 2 คน รูปแบบการสกัดกันมี 4 รูปแบบ

1. การสกัดกันด้วยผู้เล่นคนเดียว ผู้เล่นก่อนจะกระโดดสกัดกันนั้น จะต้องพิจารณาดำแหน่งลูกตะกร้อ ทิศทางการวิ่งขึ้นกระโดดเตะลูกตะกร้อ หรือการรุกด้วยศีรษะของฝ่ายตรงข้าม ทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ และมุมตกกระทบ ซึ่งมีการสกัดกันดังนี้

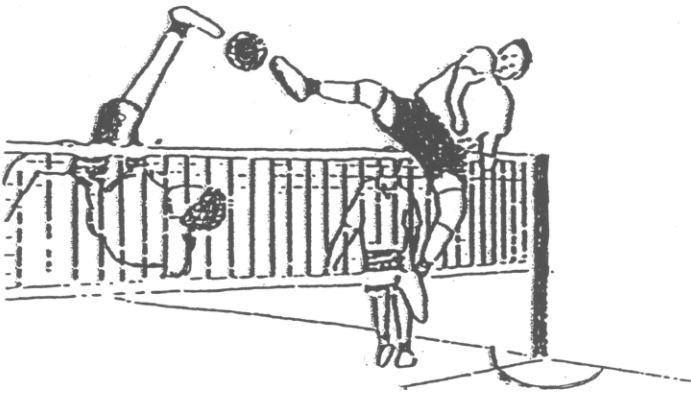
1.1 การสกัดกันด้วยขา การสกัดกันด้วยขา มี 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 การสกัดกันขาของอชิตลำตัว คือ การที่ผู้สกัดกันยืนใกล้ตาข่าย เตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกัน เมื่อผู้สกัดกันมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกใกล้ตาข่ายและตั้งโค้ง ผู้ทำการสกัดกันมักจะเลือกที่จะสกัดกันของอชิตลำตัว เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่แคบและมุมมองสูง ดังภาพ 20

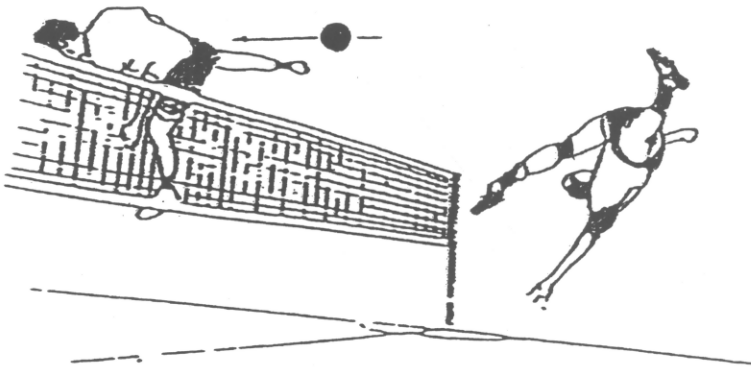
ภาพประกอบ 20 การสกัดกันขาของอชิตลำตัว

1.1.2 การสกัดกันด้วยท่าเหยียดขา คือ การที่ผู้สกัดกันยืนใกล้ตาข่าย เตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกัน เมื่อผู้สกัดกันมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกห่างจากตาข่ายและตั้งโค้ง มีพื้นที่ให้วิ่งขึ้นสกัดกันมาก ผู้ทำการสกัดกันมักจะเลือกที่จะสกัดกันด้วยท่าเหยียดขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่ กว้างและมุมสูง ดังภาพ 21

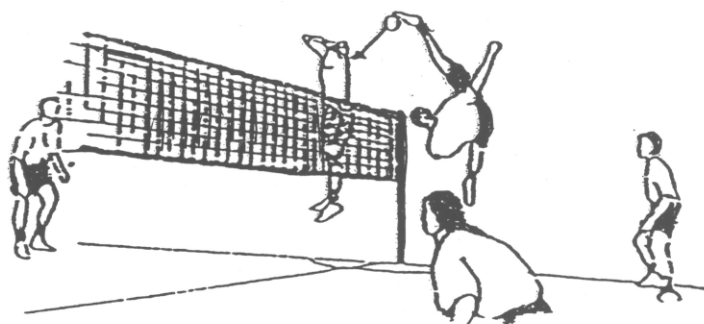
ภาพประกอบ 21 การสกัดกันด้วยท่าเหยียดขา

1.2 การสกัดกันด้วยลำตัวและขา คือ การที่ผู้สกัดกันยืนใกล้ตาข่าย เตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกัน เมื่อผู้สกัดกันมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกห่างจากตาข่ายและตั้งลูกโค้ง มีพื้นที่ในการวิ่งมาก ผู้สกัดกันมักเลือกที่จะสกัดกันด้วยลำตัวและขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่ที่กว้างและมุมสูง แต่ ห่างจากตาข่าย ดังภาพ 22

ภาพประกอบ 22 การสกัดกันด้วยท่าเหยียดขา

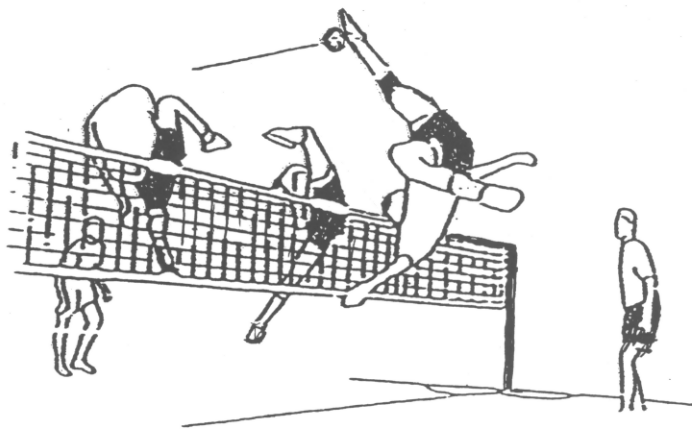
1.3 การสกัดกันด้วยหลัง คือ การที่ผู้สกัดกันยื่นไหล่ซ้ายเตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกันเมื่อผู้สกัดกันมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกโค้ง ไม่มีพื้นที่ในการวิ่งผู้ทำการสกัดกันมักจะเลือกที่จะสกัดกันด้วยหลัง ดังภาพ 23

ภาพประกอบ 23 การสกัดกันด้วยหลัง

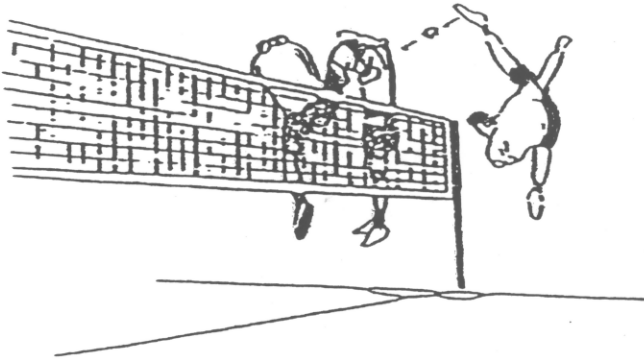
2. การสกัดกันสองคน การสกัดกันแบบนี้จะพบในการสกัดกันกับทีมตรงข้ามที่มีผู้เล่นเกมรุกเหนือกว่า การรุกมีพื้นที่กว้างส่งผลให้การสกัดกันขาดประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนผู้สกัดกัน เพื่อบีบการรุกที่มีประสิทธิภาพฝ่ายตรงข้ามให้ด้อยลง ดังภาพ 24-25

2.1 การสกัดกันด้วยเท้ากับเท้า

ภาพประกอบ 24 การสกัดกันด้วยเท้ากับเท้า

2.2 การสกัดกันด้วยเท้ากับหลัง

ภาพประกอบ 25 การสกัดกันด้วยเท้ากับหลัง

ในการแข่งขันจริงการสกัดกันด้วยผู้เล่น 2 คน มักจะไม่เกิดขึ้น เนื่องจากในแต่ละทีม มักจะมีผู้เล่น 1 คน ที่จะได้รับหน้าที่ในการสกัดกันจากการรุกของคู่ต่อสู้

7 แนวความคิดในการพัฒนาการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ

ในการฝึกเล่นเกมเซปักตะกร้อ เพื่อให้บรรลุผลที่ตัวเองตั้งไว้ จะต้องมีการพัฒนาการฝึกแต่ละขั้นตอนให้ดีขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นกลลวงคู่แข่ง จากการทำได้นั้นจะนำรูปแบบการฝึกในแต่ละขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นรูปแบบการฝึกตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งได้รวบรวมจากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสมาและได้คิดค้นขึ้น ในฐานะผู้เขียนมีความคิดว่า ควรจะต้องมีการพัฒนารูปแบบการฝึกใหม่ๆ เพื่อนำไปฝึกผู้เล่นต่อไปในอนาคต เพื่อก้าวไปสู่ความสุดยอดของเกมชนิดนี้ อีกทั้งควรที่จะเพิ่มประเภทการแข่งขันให้มากขึ้นกว่าเดิม และกติกาการแข่งขันก็ควรจะมีการปรับเปลี่ยนให้เกิดความเหมาะสม ทันยุคทันสมัย และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไร้ใจ ผู้ชม ซึ่งจะทำให้เกมการแข่งขันมีการพัฒนาก้าวหน้าไปสู่ความสมบูรณ์ในอนาคต

แนวความคิดในการพัฒนารูปแบบการฝึกในแต่ละขั้นตอนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคิดและสร้างรูปแบบการฝึกใหม่ๆขึ้นมา เพื่อเสริมสร้างเกมการเล่นให้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การฝึกปฏิบัติ(จะต้องเริ่มต้นสร้างทีมตั้งแต่ยุวชนหรือเยาวชน) ด้วยความจริงจัง ก็จะทำให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีในอนาคต

7.1 การโยน

ในการฝึกโยนลูกตะกร้อโดยทั่วไปนั้น ผู้เล่นที่มีหน้าที่โยน มักจะโยนลูกไปตรงจุดที่ผู้เสิร์ฟต้องการ (ให้สัญญาณ) เสิร์ฟไปตามทิศทางนั้นๆ ซึ่งมีหลายๆจุด เช่น โกล์ตัว ตรงหน้า สูง ต่ำ จุดโยนต่างๆ เหล่านั้น อาจจะทำให้ผู้โยนเกิดปัญหาหรือความผิดพลาดขึ้นได้ หมายถึงโยนไม่ตรงจุด ดังนั้นจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร จึงจะทำให้การโยนและการเสิร์ฟเป็นไปด้วยความง่าย สะดวกและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการโยน

จะต้องปรับหรือทำความเข้าใจระหว่างผู้โยนกับผู้เสิร์ฟให้มีจุดร่วมเดียวกัน โดยเฉพาะผู้เสิร์ฟจะต้องปรับความเคลื่อนไหวของร่างกายในขณะที่ยกเท้าขึ้นเสิร์ฟ เช่น การวางเท้า การยกเท้า การเหยียดสะโพก การเอียงตัว หรือโน้มตัวไปข้างหน้า หรือเรียกว่าปรับวงสวิงของการเสิร์ฟ ซึ่งจะต้องฝึกหัดให้ผู้โยนโยนลูกไปยังจุดเดียวกันนั้น จุดโยนดังกล่าวนี้จะต้องตกลงกันระหว่างผู้โยนกับผู้เสิร์ฟให้เกิดความเข้าใจ แลปรับการเสิร์ฟให้ได้ทุกรูปแบบ ในการโยนจุดเดียวจะตัดปัญหาอื่นๆที่เกิดขึ้นบ่อยๆระหว่างผู้โยนกับผู้เสิร์ฟ และจะเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เสิร์ฟ โดยผู้เสิร์ฟสามารถปรับการเสิร์ฟได้ทุกทิศทางจากการโยนเสิร์ฟเพียงจุดเดียว

การปรับตามแนวคิดนี้ อาจจะคิดว่าง่ายสำหรับการโยน แต่จะเป็นการยากสำหรับผู้เสิร์ฟ หากผู้ฝึกได้เริ่มต้นการฝึกตั้งแต่เด็กๆ แล้วจะมีความรู้สึกได้ว่าไม่ยาก การโยนอาจจะคลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงจุดได้เพียงเล็กน้อย ผู้เสิร์ฟก็จะต้องปรับให้เป็นการเสิร์ฟที่ดีให้ได้ทุกลูก โดยไม่ต้องตำหนิผู้อื่น

7.2 การเสิร์ฟ

การเสิร์ฟตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การเสิร์ฟลักษณะรุนแรง
- 2) การเสิร์ฟลักษณะเปลี่ยนทิศทาง
- 3) การเสิร์ฟลักษณะสั้นหรือหยอด

การเสิร์ฟตามลักษณะที่ 1 และ 2 นั้น ส่วนมากผู้เสิร์ฟมักจะนิยมใช้ลูกหน้าเท้า (ลูกแป) หรือหลังเท้าในการเสิร์ฟ สำหรับการเสิร์ฟลักษณะที่ 3 ผู้เสิร์ฟมักจะนิยมใช้ฝ่าเท้า (ตรงส่วนปลายเท้า) สัมผัสลูกตะกร้อในการเสิร์ฟ หรืออาจจะใช้หลังเท้าในการตัดหรือเฉือนลูกตะกร้อให้เป็นลูกสั้นได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการเสิร์ฟ

ก่อนการเสิร์ฟทุกครั้ง ให้ผู้เสิร์ฟถอยหลังออกมายืนห่างจากจุดเสิร์ฟประมาณ 2 เมตร แล้วให้มองไปยังฝ่ายรับ เพื่อตรวจตำแหน่งการยืนของฝ่ายตรงข้าม พื้นที่ที่บริเวณที่ว่างหลังจากนั้นให้ผู้เสิร์ฟตัดสินใจเลือกลูกเสิร์ฟว่าจะเสิร์ฟแบบใดจาก 3 ลักษณะ จากนั้นให้สุดลมหายใจเข้าปอดให้ลึกที่สุด โดยกลั้นลมหายใจไว้ แล้วจึงตัดสินใจก้าวเท้าโดยวางเท้าหลักในวงกลมพร้อมกับยกมือขึ้นให้สัญญาณต่อผู้โยน

ขณะนั้นสติและสมาธิของผู้เสิร์ฟจะต้องไม่วอกแวก จะมีแต่ภาพของลักษณะการเสิร์ฟที่ถูกเลือกแล้วในจินตนาการที่เป็นบวก (หมายถึงเป็นลูกเสิร์ฟที่ดีที่สุดที่เคยทำได้มาก่อน) จากนั้นจึงยกเท้าขึ้นสัมผัสลูกตะกร้อ ซึ่งเป็นจุดที่สำคัญที่สุด ลูกเสิร์ฟจะดีหรือเสียจะอยู่ตรงจุดนี้ ให้ผู้เสิร์ฟจินตนาภาพอย่างซ้ำ ๆ โดยละเอียดรวมทั้งแรงส่งด้วย เมื่อเท้าสัมผัสลูกตะกร้อแล้วให้ปล่อยลมหายใจออกให้หมด สายตามองไปข้างหน้าเพื่อรับทราบเหตุการณ์และพร้อมที่จะเล่นต่อไป

7.3 การรับลูกเสิร์ฟ

ในการเปิดลูกเสิร์ฟหรือการรับลูกครั้งแรกนั้น โดยทั่วไปแล้ว ก็จะเป็นไปตามรูปแบบของการฝึกหัดที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น ก็จะต้องเป็นไปตามรูปแบบของทีมนั้นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการรับลูกเสิร์ฟ

เป็นสิ่งที่เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วสำหรับการเปิดลูกเสิร์ฟหรือการรับลูกครั้งแรกนั้น จะต้องเป็นตามรูปแบบของทีมนั้นๆ แต่สิ่งที่จะต้องสร้างแนวความคิดหรือจุดร่วมในการฝึกเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่ในการตั้งลูก จะเป็นตำแหน่งหน้าหรือหลังก็ตาม หากลูกเสิร์ฟหรือลูกอื่นใดก็ตามที่ข้ามตาข่ายมา มีลักษณะที่ไม่รุนแรงมากนัก หรือผู้รับอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีความพร้อมอยู่แล้วด้วยความมั่นใจ ควรจะเปิดลูกจังหวะเดียวให้สูง และอยู่ในเขตบริเวณการรุกที่หวังผล ซึ่งจะทำให้ผู้เล่นตำแหน่งรุกสามารถรุกได้ในจังหวะที่ 2 ซึ่งถือว่าเป็นผลดีที่จะทำให้ฝ่ายรับไม่คาดคิด หรือเข้าสกัดกันไม่ทัน และทำให้ความเป็นไปของเกมรวดเร็วขึ้น โดยไม่ต้องเปิดลูกเพื่อเล่นต่อก็ให้พิจารณาการเล่นอยู่ที่ความมั่นใจ หากมีความมั่นใจแล้วก็สามารถหาทางเลือกหรือวิธีที่ดีที่สุดเพื่อเป็นกลลวง

7.4 การตั้งรับ

ตามปกติโดยทั่วไปแล้ว การตั้งลูกมักจะเป็นการตั้งในจังหวะที่ 2 ต่อจากการเปิดลูกครั้งแรก ซึ่งเรียกว่า จังหวะที่ 1 เพื่อส่งผลให้เกิดเกมรุกในจังหวะที่ 3

ข้อเสนอแนะสำหรับการตั้งรับ

สำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในตำแหน่งการตั้งลูก ควรปฏิบัติดังนี้

- 1) จะต้องฝึกหัดการตั้งลูกไปยังจุดรุกทั้ง 3 จุด คือจุดเสาที่ 1 จุดตรงกลาง และจุดเสาที่ 2 ให้เกิดความแม่นยำ และสร้างความเข้าใจกับผู้เล่นในตำแหน่งรุก โดยการฝึกหัดร่วมกันจนเกิดความสัมพันธ์เป็นกระบวนการรุกที่สมบูรณ์ เพื่อหลบหลีกการสกัดกันของฝ่ายรับ ทั้งนี้ผู้เล่นในตำแหน่งรุกจะต้องเป็นผู้ที่มีขีดความสามารถในเชิงรุกได้ทั้ง 3 จุด หมายถึงเมื่อการตั้งลูกไปสู่จุดดังกล่าว ผู้รุกจะต้องมีความพร้อมที่จะรุกในทุกๆท่า

2) จะต้องฝึกหัดการตั้งลูกที่มีทั้งลักษณะ สูง และลูกเร็ว (ลูกเร็วหมายถึง ลูกที่ไม่สูง แต่มีลักษณะพุ่งเร็วเหนือตาข่ายเล็กน้อย) ให้มีความแน่นอน และแม่นยำ เพื่อสร้างกลวง จากรูปแบบของการรุก 3 จังหวะ ให้เหลือเพียง 1-2 จังหวะ โดยฝ่ายรับไม่คาดคิดและขึ้นสกัดกันไม่ทัน จะส่งผลให้เกมรุกมีประสิทธิภาพ และสร้างความกดดันให้เกิดขึ้นกับฝ่ายรับ

3) จะต้องฝึกหัดการตั้งลูกระยะไกล แต่ไม่เกินครึ่งสนาม เพื่อฝึกการรุกระยะไกล เพราะการรุกระยะไกลจะไม่ค่อยนิยมขึ้นสกัดกัน โอกาสการรุกจะประสบความสำเร็จ

7.5 การรุก

ข้อเสนอแนะสำหรับการรุก

ในเชิงการรูกนั้น ประสิทธิภาพของการรูกขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. การรูกที่มีความแน่นอน (ไม่ผิดพลาดหรือผิดพลาดน้อย) และมีความแม่นยำ
2. สามารถหลบหลีกการสกัดกันได้ หรือพลิกสถานการณ์ของการรูกได้ตลอดเวลาเมื่อฝ่ายรับขึ้นสกัดกัน
3. สามารถรูกได้ทุกๆ จุดภายในเขตการรูกในระยะใกล้หรือเขตหวังผล
4. สามารถรูกได้ทุกๆ จุดภายในเขตการรูกในระยะไกล
5. สร้างโอกาสของการรูกได้ทุกๆ ครั้งเมื่อมีโอกาส
6. การรูกไม่จำเป็นต้องเป็นลูกรุนแรงเสมอไป

7.6 การสกัดกัน

การสกัดกันโดยทั่วๆ ไปแล้วจะมีอยู่ 2 วิธี คือ สกัดกัน 1 คน กับสกัดกัน 2 คน การสกัดกัน 1 คน จะทำได้หลายแบบ เช่น สกัดกันด้วยขา ขาและลำตัว หลังหรือศีรษะ ส่วนการสกัดกัน 2 คน ก็ทำได้ 3 แบบ คือ สกัดกันด้วยขากับขา หลังกับหลัง หรือขากับหลัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการสกัดกัน

โดยปกติทั่วไปจะใช้ผู้เล่นเพียงคนเดียวเท่านั้นทำหน้าที่ในการสกัดกัน และส่วนใหญ่ผู้เตะจะเป็นผู้สกัดกัน

การขึ้นทำหน้าที่สกัดกันของฝ่ายรับเพียงคนเดียวอาจจะทำให้ไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ อาจจะมีสาเหตุมาจากผู้รุกมีขีดความสามารถในการหลบหลีก หรือผู้สกัดกันทำหน้าที่ไม่ได้ดี และการตั้งรับของผู้เล่นที่เหลืออีก 2 คน ก็ไม่สามารถรับลูกได้ อาจเนื่องมาจากประสิทธิภาพของการรุกมีความรุนแรงหรือวางตำแหน่งได้ดี เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ จึงขอเสนอแนะให้ผู้เล่นฝึกหัดการสกัดกันพร้อมกัน 2 คน หน้าตาข่าย ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงการสร้างเกมรุกของคู่แข่งกันให้ดีกว่า สมควรที่จะเลือกใช้การสกัดกันวิธีใด เช่น ใช้ศีรษะ แผ่นหลังหรือลำตัวและขาโดยให้พิจารณาดังนี้

1) การใช้แผ่นหลังกับแผ่นหลัง ให้ผู้ฝึกหัดคู่หน้าทั้ง 2 คนฝึกการกระโดดขึ้นสกัดกันพร้อมกันให้เกิดความชำนาญ และมีความสัมพันธ์เป็นที่ดี สำหรับการขึ้นสกัดกัน 2 คน ตามวิธีนี้ ควรพิจารณาเลือกใช้กับการรุกใกล้ตาข่าย และตำแหน่งเตะของฝ่ายตรงข้ามสามารถเตะได้สูงสกัดกันด้วยขาไม่ได้ ให้ระมัดระวังถึงจังหวะในการเคลื่อนตัวเข้าหากันเมื่อกระโดดขึ้นพร้อมๆกัน หากฝึกไม่ดีแล้วจะทำให้เกิดการชนกันหรือถูกตาข่าย การขึ้นสกัดกันแบบนี้ จะทำให้เหลือผู้ตั้งรับเพียงคนเดียวคือผู้เล่นในตำแหน่งหลัง

2) การใช้หลังกับขา หรือขากับขา ให้ผู้ฝึกหัดคู่หน้าทั้ง 2 คน ฝึกการกระโดดขึ้นสกัดกันพร้อมกันคล้ายๆกับการกระโดดขึ้นสวนทางกัน (ทั้งหน้าซ้าย-ขวา กระโดดขึ้นซิปลายเท้าเข้าหากัน) การกระโดดสกัดกันแบบนี้จะต้องกำหนดระยะให้ดี เพราะผู้เล่นอีกคนหนึ่งอาจจะไม่ถนัดในการยกขาหรือหลังขึ้นมาจากทางด้านหน้า จึงต้องยึดผู้ที่ทำหน้าที่ในการสกัดกันอยู่แล้วเป็นหลัก ส่วนผู้ที่เข้ามาสกัดกันร่วมนั้นจะต้องฝึกหัดการเคลื่อนตัวเอง เพื่อหาจังหวะทั้งการรับและพร้อมที่จะขึ้นสกัดกันร่วมทันที โดยจะต้องสังเกตกระบวนการสร้างเกมรุกของคู่แข่งให้ดีว่าเหมาะสมที่จะตั้งรับหรือสกัดกันร่วมกัน การขึ้นสกัดกันแบบนี้จะทำให้เหลือผู้ตั้งรับเพียงคนเดียวคือผู้เล่นในตำแหน่งหลัง

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2511 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกีฬาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชน และปลูกฝังให้ประชาชนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างประสบการณ์การแข่งขันกีฬาให้แก่ประชาชน เป็นการเพิ่มพูนมาตรฐานกีฬาเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต รวมทั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬา ผู้มีความสามารถ เตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศไปร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศต่อไป ซึ่งการแข่งขันกีฬาแห่งชาติในรูปแบบของการแบ่งเขตได้ดำเนินการจัดการแข่งขันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511 ถึง พ.ศ. 2549 รวม 35 ครั้ง

เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาการแข่งขันกีฬาแห่งชาติซึ่งจะต้องมีการพัฒนารูปแบบการแข่งขันเพื่อให้จังหวัดต่าง ๆ มีศักยภาพด้านกีฬาสูงขึ้น รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการพัฒนานักกีฬาชาติในส่วนภูมิภาคที่มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและสมาคมกีฬาจังหวัดเป็นองค์กรหลักในระดับจังหวัดที่สามารถประสานความร่วมมือกับองค์กรกีฬาของชาติในการส่งเสริมพัฒนาและสรรหาตัวนักกีฬาที่เป็นรูปธรรม จึงได้มีการปรับปรุงรูปแบบการแข่งขันจากแข่งขันในนามตัวแทนเขต เป็นการแข่งขันในนามของจังหวัดที่เป็นตัวแทนโดยตรง และเปลี่ยนกำหนดการแข่งขันจากเดิมแข่งขันปีละครั้ง เป็นการแข่งขัน 2ปี/ครั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2542 และปัจจุบันนี้ได้ปรับมติให้มีการแข่งขันปีละครั้งเท่าเดิม โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมการศึกษาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชน และปลูกฝังให้ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันตามมาตรฐานสากล และช่วยให้เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาในส่วนภูมิภาค ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เสริมสร้างประสบการณ์การแข่งขันกีฬาแก่ประชาชนอันเป็นการเพิ่มพูนมาตรฐานกีฬาเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต
4. เพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬาผู้มีความสามารถเตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศไปร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

รูปแบบการแข่งขัน

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรกลางมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปของ “กีฬาแห่งชาติ” ตลอดจนมีอำนาจพิจารณาขอบหมายให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งมีความเหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นจังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
2. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นสำนักเลขาธิการการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และมืองค์กรบริหารการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยคณะกรรมการ กกท. แต่งตั้งประกอบด้วย
 - 2.1 คณะกรรมการอำนวยการกีฬาแห่งชาติ มีหน้าที่กำหนดธรรมนูญการแข่งขันกีฬาแห่งชาติเพื่อถือปฏิบัติ และวางระเบียบการแข่งขันประจำปีเพื่อการปฏิบัติโดยคำนึงสภาพของชนิดกีฬา วิธีจัดการแข่งขัน จำนวนทีม หรือจำนวนนักกีฬาของการแข่งขันในแต่ละชนิด และประเภทกีฬาเป็นสำคัญ
 - 2.2 คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีหน้าที่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และควบคุมดูแลด้านสนามแข่งขัน สถานที่พัก บุคลากรในการจัดการแข่งขัน
3. ให้จังหวัดโดยสมาคมกีฬาจังหวัดเป็นภาคีสมาชิกของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีหน้าที่เตรียมการนักกีฬาในจังหวัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในนามจังหวัดและร่วมมือกับคณะกรรมการกีฬาจังหวัดกับองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาคตามที่คณะกรรมการอำนวยการกีฬาแห่งชาติมอบหมาย
4. การแบ่งกลุ่มการแข่งขัน 5 ภาค
 - ภาค 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตรัง นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว
 - ภาค 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ชัยนาท นครสวรรค์ นครนายก ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี สิงห์บุรี สระบุรี อ่างทอง อุทัยธานี

ภาค 3 ได้แก่ กภาพสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองบัวลำภู หนองคาย อุตรธานี อุบลราชธานี อำนาจเจริญ

ภาค 4 ได้แก่ กระบี่ ชุมพร ตรัง ปัตตานี นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี

ภาค 5 ได้แก่ กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ดาก น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์

5. การดำเนินการแข่งขัน แบ่งเป็น 3 ระดับ

5.1 การแข่งขันระดับชาติ ดำเนินการโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

5.2 การแข่งขันระดับภาค เป็นการแข่งขันรอบคัดเลือกภายในภาค 5 ภาค ดำเนินการโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การจัดการแข่งขันดังกล่าวจะเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันรวมทุกชนิดกีฬาหรือให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันบางชนิดกีฬาก็ได้

5.3 การแข่งขันระดับจังหวัด เป็นการแข่งขันรอบคัดเลือกตัวแทนจังหวัดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการโดยสมาคมกีฬาจังหวัดภายใต้การสนับสนุนของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง

6. กำหนดการแข่งขัน

6.1 การแข่งขันระดับแห่งชาติ โดยปกติให้มีขึ้นระหว่าง เดือนกันยายน-ธันวาคม ของปีที่ไม่มีการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ระยะเวลาแข่งขันไม่น้อยกว่า 10 วันไม่เกิน 15 วัน

6.2 การแข่งขันระดับภาค จัดให้แล้วเสร็จก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติไม่น้อยกว่า 12 เดือน

6.3 การแข่งขันระดับจังหวัด จัดการแข่งขันให้แล้วเสร็จก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 12 เดือน

7. การกำหนดชนิดกีฬา

7.1 กีฬาบังคับ ว่ายน้ำและกรีฑา

7.2 กีฬาสากล หมายความว่า กีฬาต่าง ๆ ที่มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์

7.3 กีฬานูรกี หมายถึง หมายความว่า กีฬาต่าง ๆ ที่นิยมเล่นในท้องถิ่น และจังหวัดเจ้าภาพเสนอจัดเพื่อเป็นการนูรกี (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543: 1-3)

หลังจากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีการประกาศเปลี่ยนแปลงใหม่จากการจัดการแข่งขัน 2 ปีครั้ง มาเป็นปีละ 1 ครั้ง โดยจัดการแข่งขันครั้งต่อไปที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยามินะกะ ฮิวส์ และลอทท์ (Yamanaka, Hughes and Lott. 1993 : 207 อ้างถึงในเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง, 2546) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1990 (An Analysis of Planing in the 1990 World Cup for Assorciation Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นฟุตบอลทั้งหมดของทุกทีม ผลการศึกษาพบว่า ทีมในเครือจักรภพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น ในการสร้างเกมรุกจากการเป็นฝ่ายรับโดยใช้การเตะส่งในระยะไกลและการเตะจากประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยุโรปสร้างการเล่นโดยการส่งลูกสั้น การวิ่งและการเลี้ยง ในการครอบครองลูกบอลมีอัตราเฉลี่ยสูง ทีมอเมริกาได้มีอัตราการยิงประตูโดยการผ่านบอลข้างสนามสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ ของการผ่านลูกบอลเข้าจากช่วงท้ายของสนาม ทีมแอมเมอรูน ซึ่งเป็นทีมที่มีรูปแบบการเล่นฟุตบอลคล้ายคลึงกันกับทีมอเมริกาได้ มากกว่าทีมในสองกลุ่ม คือ ทีมจากเครือจักรภพ และทีมจากยุโรป แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัด และเกมการเล่นของทีมส่วนใหญ่เน้นหนักการป้องกัน

นภดล เกตุประทุม (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทราบรูปแบบการรับเพื่อทราบขนาดรูปร่างของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 4 ทีมสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่มาร่วมกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 – 15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้าย ที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันทำการบันทึกวีดีโอในขณะที่ทำการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. รุกแบบรวดเร็ว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด สัดส่วนการรุก แบบรวดเร็วของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันน้อยที่สุด คือการรุกแบบหมุนคู่
2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบคนต่อคน ระหว่างทีมจุฬากับทีมศรีนครินทรวิโรฒ และทีมจุฬากับรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันและน้อยที่สุดการตั้งรับแบบผสม
3. ขนาดของร่างกาย และประสิทธิภาพในการแข่งขันของนักกีฬาบาสเกตบอลชายของทีม มีอายุเฉลี่ย 22 – 25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71 – 76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178 – 184 เซนติเมตร และมีประสิทธิภาพในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5 – 7 ปี

ตราวุธ หมิ่น โส้ง (2537 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดด เตะวอลเลย์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบขนาดมุมของเข่า มุมของลำตัว ขณะยืนเตรียมพร้อม ขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ และขณะลอยตัวทำสัมผัสลูกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อ ซึ่ง ด้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 10 พ.ศ. 2536 จำนวน 10 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกเจาะจง ในการ วิจัยนี้ใช้เครื่องถ่ายวิดีโอ 3 ชุด และสนามตะกร้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดตำแหน่งเพื่อการทดสอบ จากนั้นนำ ข้อมูลที่ได้มาวัดมุมในวิดีโอทั้งหมดมาหาความถี่ของมุมที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ในขณะที่ยืนเตรียมพร้อม เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 – 158 องศา เข่าของขาที่ เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 – 158 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 150 – 152 องศา ขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะ วอลเลย์
2. ในขณะที่เริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 110 – 115 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 158 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 189 – 191 องศา
3. ขณะลอยตัวทำสัมผัสลูกตะกร้อ ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะ ทำมุมอยู่ในช่วง 150 – 154 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 165 – 170 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ ในช่วง 90 – 93 องศา

สถาพร เกษแก้ว (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมชุดชายที่ลงทำการแข่งขัน รอบรองชนะเลิศระหว่างวันที่ 6-20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการแข่งขัน ผล การศึกษาพบว่า

1. รูปแบบการเสิร์ฟข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็น การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
2. รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และ รองลงมาเป็น การรับลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ
3. รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายของสนามเป็นแบบที่ใช้ในการ รุกมากที่สุด และรองลงมาเป็น การรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวามุมพื้นที่กลางสนาม
4. รูปแบบการสกัดกั้นด้วยขา เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสกัดกั้น และรองลงมาเป็น การ สกัดกั้นด้วยขาและลำตัว
5. รูปแบบการรุกเตะตะลึงกาหลัง เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการเตะลูกตะกร้อและรองลงมา เป็น การรุกแบบเตะสลัดหลัง

6. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดใน การตั้งและรองลงมาเป็นการตั้งด้วย ศีรษะ
7. การเสิร์ฟลูกตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ใช้มากที่สุดใน การตั้งและรองลงมาเป็นการ เสิร์ฟไปยังตำแหน่งซ้าย
8. การตั้งรับเสิร์ฟแบบบี เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการ ตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบเอ

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543) ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้น โดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.20 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.80 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.80 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.20 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.60 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.40 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.80 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.20 อยู่ในระดับมาก

เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง. (2546). รูปแบบการการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทราบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาหญิงที่ทำการแข่งขันเซปักตะกร้อ ประเภททีมเดี่ยวรอบรองชนะเลิศ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการรุก

รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย พบว่า รูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟและตั้งลูกตะกร้อ ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา พบว่า รูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูก ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

เป้าหมายของการเสิร์ฟ พบว่า การเสิร์ฟลูกเซปักตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ทักษะการเสิร์ฟ พบว่า การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ทักษะการเล่นที่ใช้ในการรุก พบว่า การรุกแบบการเตะลังกาหลัง เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

2. รูปแบบการรับ

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ พบว่า การรับลูกเสิร์ฟด้านข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ พบว่า การตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาและผู้เล่นตำแหน่งเสิร์ฟลอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย ขึ้นสูงใกล้ตาข่าย

ทักษะการสกัดกั้น พบว่า การสกัดกั้นด้วยขา เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

สุเมธ พรหมอินทร์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 โดยใช้นักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 เป็นกลุ่มประชากร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยสูตรของทาโรยามานะ และทำการสุ่มจำแนกตามประเภททีมเดี่ยว และทีมชุด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา 261 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นของกรมสุขภาพจิต และแบบประเมินความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (T-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะวิเคราะห์ รายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 อยู่ในเกณฑ์ปกติ

2. นักกีฬาที่มีเพศ ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน และตำแหน่งการเล่นต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุเมธ พรหมอินทร์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 36 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบร่างกายของนักกีฬา 2) เพื่อเปรียบเทียบชนิดรูปร่าง ขนาดและองค์ประกอบร่างกายของนักกีฬาที่มีตำแหน่งการเล่นและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การแข่งขันกับชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬา โดยใช้นักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 36 เป็นกลุ่มประชากร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรทาร์ยามานเน และสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Sampling ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 166 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง ความยาวแขน และขา ความกว้างรอบอก ความยาวรอบแขนท่อนบน ความยาวรอบน่อง วัดไขมันใต้ผิวหนัง และคำนวณปริมาณไขมัน โดยใช้สูตรของคีส และ โบรเชก (Keys and Brozek) คำนวณปริมาณกล้ามเนื้อ โดยใช้สูตรของคิตะกาวา (Kitagawa) วัดและหาค่าชนิดรูปร่างตามวิธีของฮีทและคาร์เตอร์ (Heath and Carter) และทำการบันทึกคะแนนที่นักกีฬาแต่ละคนทำได้ตั้งแต่การแข่งขันรอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักกีฬาเซปักตะกร้อมีชนิดรูปร่างแบบเอนโด เมโซมอร์ฟ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ และตำแหน่ง พบว่านักกีฬาชายในตำแหน่งเตะมีค่าเฉลี่ยชนิดรูปร่างแบบเอกโต เมโซมอร์ฟ (2.449-4.694-2.699) ตำแหน่งตั้งและเสิร์ฟมีชนิดรูปร่างแบบเอนโด เมโซมอร์ฟ (2.819-4.758-2.326 และ 3.240-4.374-2.678 ตามลำดับ) ส่วนนักกีฬาหญิงในตำแหน่งเตะ ตั้ง และเสิร์ฟมีค่าเฉลี่ยชนิดรูปร่างแบบเดียวกัน คือแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ (3.98-3.50-2.82, 4.43-3.54-2.64 และ 4.70-3.82-2.23 ตามลำดับ)

2. การเปรียบเทียบชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบร่างกายของนักกีฬาระหว่างตำแหน่งเตะ ตั้ง และเสิร์ฟ พบว่า น้ำหนัก ความสูง ปริมาณไขมัน และเอนโด มอร์ฟี่ของนักกีฬาตำแหน่งเตะแตกต่างกับตำแหน่งเสิร์ฟอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 น้ำหนัก ความสูง ความยาวแขน ความยาวขา และปริมาณกล้ามเนื้อของนักกีฬาตำแหน่งตั้ง แตกต่างกับตำแหน่งเสิร์ฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบชนิดรูปร่าง ขนาดและองค์ประกอบร่างกายของนักกีฬาระหว่างกลุ่มผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำกับสูง พบว่า ความยาวขาของนักกีฬาชายในตำแหน่งตั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสูงและความยาวขาของนักกีฬาชายในตำแหน่งเสิร์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักกีฬาหญิงในตำแหน่งเตะมีความสูง และเมโซมอร์ฟี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความยาวขาของนักกีฬาหญิงในตำแหน่งตั้งแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เอนโดมอร์ฟีย์และเมโซมอร์ฟีย์ของนักกีฬาหญิงในตำแหน่งเสิร์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักกีฬาชายในตำแหน่งตั้งมีความยาวขาสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตำแหน่งเสิร์ฟมีความสูง ความยาวแขน และความยาวขาสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักกีฬาหญิง พบว่า ตำแหน่งตั้ง เอนโดมอร์ฟีย์มีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตำแหน่งเสิร์ฟ เมโซมอร์ฟีย์มีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุเมธ พรหมอินทร์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ยุทธวิธีการวางทีมและการทำคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษายุทธวิธีและรูปแบบการวางทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปาด การโหม่ง และการสกัดกั้นของการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 โดยใช้นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมชุดชายที่ผ่านเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้าย ในการแข่งขันครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกภาพการแข่งขันตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ แล้วนำแผ่นบันทึกลงในแผ่นวีดีโอ หลังจากนั้นจะนำข้อมูลจากแผ่นวีดีโอ บันทึกลงในแบบบันทึกยุทธวิธีการวางทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปาด การโหม่งและการสกัดกั้นที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น นำข้อมูลจากแบบบันทึกมาจัดกลุ่ม แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ยุทธวิธีการวางทีมที่ใช้ในการแข่งขันเซปักตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มี 2 แบบ คือ แบบ ABC และ BAC คิดเป็นร้อยละ 35.72 และ 64.28 ตามลำดับ ส่วนการวางตัวผู้เล่นสำรองมี 2 ตำแหน่งเท่ากัน คือ ตำแหน่งเสิร์ฟและเตะ

2. การเสิร์ฟส่วนใหญ่ของนักกีฬาจะใช้เท้าขวาเสิร์ฟ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.28 ยุทธวิธีการเสิร์ฟคาดจะนำมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือ การเสิร์ฟหยอด คิดเป็นร้อยละ 77.94 และ 14.03 ตามลำดับ

3. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เตะมากที่สุด คือ หน้าขวา โดยใช้เท้าขวาเตะเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 81.48 ส่วนใหญ่จะเตะแบบวอลเลย์ รองลงมาคือ การเตะสลับ คิดเป็นร้อยละ 63.51 และ 21.62 ตามลำดับ ยุทธวิธีการเตะวอลเลย์ฝั่งนำมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือ การเตะวอลเลย์คาดและหยอด คิดเป็นร้อยละ 28.67 27.94 และ 20.59 ตามลำดับ

4. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เหยียบมากที่สุด คือ หน้าซ้ายโดยใช้เท้าขวาเหยียบ คิดเป็นร้อยละ 72.73 ส่วนใหญ่เป็นการกระโดดเหยียบ คิดเป็นร้อยละ 68.18 และการกระโดดเหยียบนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการเหยียบฝั่ง รองลงมาคือ การเหยียบหยอด คิดเป็นร้อยละ 43.43 และ 30.49 ตามลำดับ

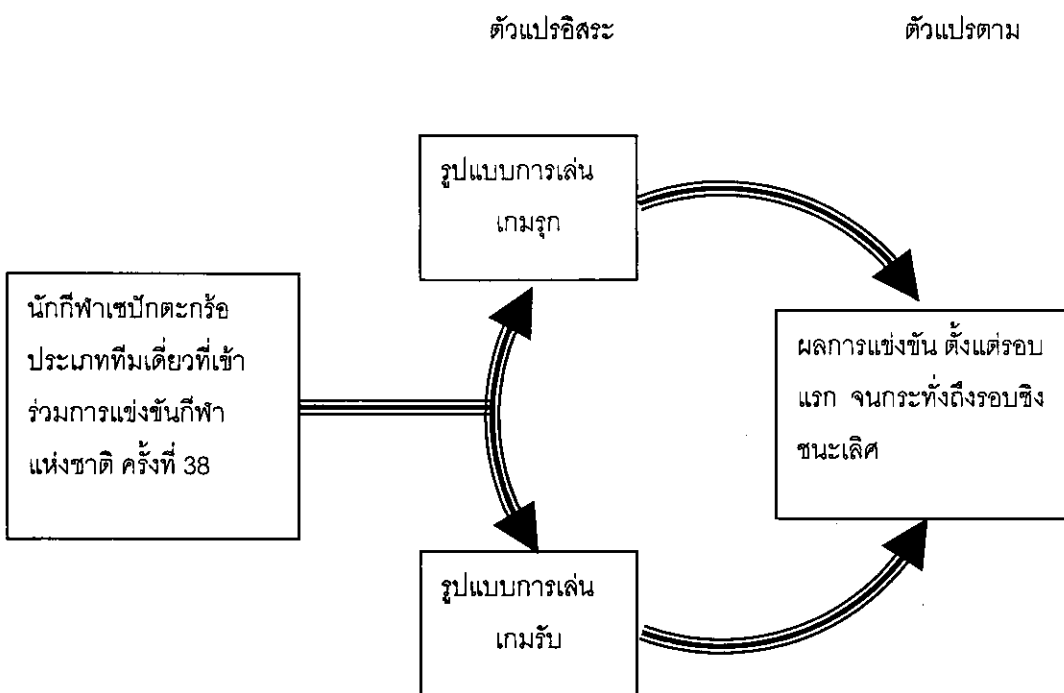
5. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่โหม่งมากที่สุด คือ หน้าขวา โดยใช้หน้าผากโหม่ง รองลงมาคือ ใช้ข้างขวาของศีรษะโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 33.33 ตามลำดับ การโหม่งส่วนใหญ่จะเป็นการกระโดดโหม่งหยอดมากที่สุด รองลงมาคือ การโหม่งคาด คิดเป็นร้อยละ 38.89 และ 33.33 ตามลำดับ

6. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สกัดกั้นมากที่สุด คือ หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 76.09 รูปแบบการสกัดกั้นที่ใช้มากที่สุด คือ การสกัดกั้นด้วยขาขวา คิดเป็นร้อยละ 64.41 และส่วนใหญ่จะเป็นการสกัดกั้นแบบขาอ รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบขาเหยียด และการสกัดกั้นแบบหลังตรง คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 11.11 ตามลำดับ

ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น มีลักษณะของงานวิจัยในเรื่องรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ 2 เรื่อง คือ 1) เรื่องรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (2542) และ 2) เรื่องรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 (2546) ทั้ง 2 เรื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อว่ามีรูปแบบการเล่นอย่างไร ใช้ทักษะอะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน ซึ่งผลจากการวิจัยในขณะนั้นกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในขณะนี้ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในบางรูปแบบอย่างสิ้นเชิง ประกอบกับการวิจัยดังกล่าว ไม่ได้มีการเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นในแต่ละภูมิภาคว่ามีความเหมือนและมีความต่างอย่างไร อีกทั้งยังไม่ได้วิเคราะห์ว่ารูปแบบการเล่นแบบไหนที่มีความสัมพันธ์กับผลของการแข่งขัน ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้มีความสำคัญลุ่มลึกกว่าการทราบเฉพาะรูปแบบการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ซึ่งเป็นกีฬาระดับชาติที่รวมพลนักเตะยอดเยี่ยมจากภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ซึ่งมีจำนวนทีมทั้งสิ้น 24 ทีม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวทั้งทีมชาย และทีมหญิงที่ผ่านเข้ารอบการแข่งขันตั้งแต่รอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ซึ่งมีจำนวนทีมทั้งสิ้น 16 ทีม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับของนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงที่ผ่านเข้ารอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการแข่งขันของเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ตั้งแต่รอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศ

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกรูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับ ซึ่งผู้วิจัยจะสร้างขึ้นโดยผ่านการทดลองใช้ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

2. เครื่องบันทึกภาพอัตโนมัติ 4 เครื่อง

3. แผ่นบันทึกภาพ สนามละ 30 ม้วน

4. แผ่นดีวีดี (DVD) 60 แผ่น

5. เครื่องเล่นดีวีดี

6. เครื่องรับโทรทัศน์

7. ขาดังเครื่องบันทึกภาพพร้อมสายไฟ 4 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำแบบบันทึก รูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับ
2. ประสานงานการยืมเครื่องบันทึกภาพอัตโนมัติ จำนวน 4 เครื่อง
3. จัดซื้ออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการวิจัย เช่น แผ่นบันทึกภาพ แผ่นดีวีดี และสายไฟ
4. ขอตัวบุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการบันทึกภาพอัตโนมัติลงภาคสนาม 4 ท่าน
5. ดำเนินการบันทึกภาพการแข่งขันตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศของการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยว ทั้งทีมชายและทีมหญิง
6. ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลในส่วนที่เป็นเทคนิคและรูปแบบการเล่นที่ไม่สามารถบันทึกภาพได้
7. นำภาพจากแผ่นบันทึกภาพ บันทึกลงแผ่นดีวีดี แล้วนำภาพที่ได้จากแผ่นดีวีดีไปศึกษารูปแบบการเล่นเกมรุกและเกมรับ โดยการบันทึก ลงในแบบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38
8. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 มาตรวจสอบความถูกต้อง ลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38
2. เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อที่มี เพศ และภูมิภาคที่นักกีฬาสังกัดต่างกัน ด้วยค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 โดยใช้ Chi-Square แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4
ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิจัยกระชับ ชัดเจนมีความเข้าใจได้ง่าย จึงขอกำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

ประเภททีมชาย

A	แทน	ทีมชายจังหวัดนครราชสีมา	(ภาค 3)
B	แทน	ทีมชายจังหวัดศรีสะเกษ	(ภาค 3)
C	แทน	ทีมชายจังหวัดสุพรรณบุรี	(ภาค 2)
D	แทน	ทีมชายจังหวัดขอนแก่น	(ภาค 3)
E	แทน	ทีมชายจังหวัดลพบุรี	(ภาค 2)
F	แทน	ทีมชายจังหวัดชลบุรี	(ภาค 1)
G	แทน	ทีมชายจังหวัดตรัง	(ภาค 4)
H	แทน	ทีมชายจังหวัดกรุงเทพมหานคร	(ภาค 1)

ประเภททีมหญิง

I	แทน	ทีมหญิงจังหวัดร้อยเอ็ด	(ภาค 3)
J	แทน	ทีมหญิงจังหวัดชลบุรี	(ภาค 1)
K	แทน	ทีมหญิงจังหวัดลำปาง	(ภาค 5)
L	แทน	ทีมหญิงจังหวัดอุบลราชธานี	(ภาค 3)
M	แทน	ทีมหญิงจังหวัดตรัง	(ภาค 4)
N	แทน	ทีมหญิงจังหวัดชัยนาท	(ภาค 2)
O	แทน	ทีมหญิงจังหวัดสุพรรณบุรี	(ภาค 2)
P	แทน	ทีมหญิงจังหวัดพัทลุง	(ภาค 4)

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ส่วนคือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 จำนวน 1 ส่วน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ระหว่างเพศและภูมิภาคที่สังกัด จำนวน 3 ส่วน
3. ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 จำนวน 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			รูปแบบการเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			AA	AB	AC	AD	รวม	AA	AB	AC	AD	รวม	AA	AB	AC	AD	รวม
A	ค1	จำนวน	-	-	34	1	35	-	-	29	3	32	-	-	36	7	43
		ร้อยละ	-	-	82.93	2.44	85.37	-	-	70.73	7.32	78.05	-	-	70.58	13.73	84.31
	เสี่ย	จำนวน	-	-	6	-	6	-	-	9	-	9	-	-	8	-	8
		ร้อยละ	-	-	14.63	-	14.63	-	-	21.95	-	21.95	-	-	15.69	-	15.69
B	ค1	จำนวน	-	-	33	3	36	-	-	25	7	32	-	-	31	-	31
		ร้อยละ	-	-	80.48	7.32	87.80	-	-	62.50	17.5	80.00	-	-	65.96	-	65.96
	เสี่ย	จำนวน	-	-	5	-	5	-	-	8	-	8	-	-	16	-	16
		ร้อยละ	-	-	12.19	-	12.19	-	-	20.00	-	20.00	-	-	34.04	-	34.04
C	ค1	จำนวน	-	-	34	-	34	-	-	22	-	22	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	80.95	-	80.95	-	-	73.33	-	73.33	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	-	8	-	8	-	-	8	-	8	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	19.05	-	19.05	-	-	26.67	-	26.67	-	-	-	-	-

ตาราง 1 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			AA	AB	AC	AD	รวม	AA	AB	AC	AD	รวม	AA	AB	AC	AD	รวม
H	ค	จำนวน	-	-	38	1	39	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	79.17	2.08	81.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	-	9	-	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	18.72	-	18.72	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	ค	จำนวน	-	-	251	14	265	-	-	105	10	115	-	-	67	7	74
		ร้อยละ	-	-	76.75	4.28	81.04	-	-	69.99	6.68	76.67	-	-	68.37	7.14	75.51
	เสี่ย	จำนวน	-	-	62	-	62	-	-	35	-	35	-	-	24	-	24
		ร้อยละ	-	-	18.96	-	18.96	-	-	23.33	-	23.33	-	-	24.49	-	24.49

AA การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน AB การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า AC การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า AD การเสิร์ฟสั้น

จากตาราง 1 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักคตะกร้อกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย ตั้งแต่การแข่งขันรอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศมีรูปแบบการเสิร์ฟ 2 รูปแบบเท่านั้น คือ 1) การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า และ 2) การเสิร์ฟสั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าทั้งในรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คิดเป็นร้อยละ 76.79, 69.99 และ 68.37 ตามลำดับ ส่วนการเสิร์ฟสั้นในการแข่งขันทุกรอบไม่มีการเสิร์ฟเสีย โดยการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศใช้การเสิร์ฟสั้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.14 รองลงมาคือรอบรองชนะเลิศคิดเป็นร้อยละ 6.68

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
BA1	11	33.33	9	11.11	6	19.99	4	8.51	4	21.05	3	15.00	2	7.41	5	11.63	44	17.67
BB2	2	6.06	2	6.67	8	26.64	11	23.40	2	10.52	6	30.00	9	33.30	12	27.91	52	20.88
BC3	9	27.27	12	39.99	10	33.30	16	34.04	6	34.56	8	40.00	9	33.30	14	32.55	84	33.73
BD4	4	12.12	2	6.67	1	3.33	3	6.38	1	5.26	-	-	1	3.70	3	6.98	15	6.02
BE5	-	-	-	-	2	6.67	4	8.51	-	-	-	-	-	-	2	4.65	8	3.21
BF6	4	12.12	2	6.67	-	-	3	6.38	2	10.52	3	15.00	1	3.70	3	6.98	18	7.23
BG7	2	6.06	1	3.33	3	9.99	5	10.64	1	5.26	-	-	2	7.40	3	6.98	17	6.83
BH8	1	3.03	2	6.67	-	-	1	2.13	3	15.78	-	-	3	11.10	1	2.32	11	4.42
รวม	33	100.00	30	100.00	30	100.00	47	100.00	19	100.00	20	100.00	27	100.00	43	100.00	249	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
BA1	7	21.88	3	9.37	1	5.00	5	17.24	-	-	-	-	-	-	-	-	16	14.16
BB2	4	12.50	7	21.88	4	20.00	5	17.24	-	-	-	-	-	-	-	-	20	17.69
BC3	12	37.50	5	15.63	7	35.00	17	58.62	-	-	-	-	-	-	-	-	41	36.28
BD4	1	3.13	1	3.13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.77
BE5	-	-	1	3.13	2	10.00	1	3.45	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3.54
BF6	2	6.25	-	-	3	15.00	1	3.45	-	-	-	-	-	-	-	-	6	5.31
BG7	3	9.37	8	25.00	3	15.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	12.39
BH8	3	9.37	7	21.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	8.45
รวม	32	100.00	32	100.00	20	100.00	29	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	113	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

รูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
BA1	15	36.58	13	41.93	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28	38.88
BB2	2	4.88	4	12.90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	8.33
BC3	14	34.15	12	38.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26	36.11
BD4	1	2.44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.39
BE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BF6	2	4.88	2	6.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	5.55
BG7	1	2.44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.39
BH8	6	14.63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	8.33
รวม	41	100.00	31	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	72	100.00

BA1 การเสิร์ฟรุกหน้าขวา

BB2 การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย

BC3 การเสิร์ฟรุกหลัง

BD4 การเสิร์ฟรุกขวาสุด

BE5 การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด

BF6 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง

BG7 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง

BH8 การเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาข่าย

จากตาราง 2 พบว่า การแข่งขันในรอบสอง รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟรุกในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 33.73 รองลงมาคือ การเสิร์ฟรุกทางด้านหน้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 20.88 การแข่งขันรอบรองชนะเลิศรูปแบบการเสิร์ฟรุก ที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟรุกในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 36.28 รองลงมาคือ การเสิร์ฟรุกทางด้านหน้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 17.69 ส่วนการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟรุกทางด้านหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 38.88 รองลงมาคือ การเสิร์ฟรุกในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 36.11

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
CA1	5	31.25	13	49.99	-	-	11	32.35	4	17.39	7	33.33	6	20.69	16	38.09	62	32.46
CB2	-	-	-	-	-	-	1	2.94	-	-	-	-	-	-	1	2.38	2	1.05
CC3	3	18.75	3	11.54	-	-	8	23.53	2	8.69	5	23.81	4	13.79	6	14.28	31	16.23
CD4	1	6.25	-	-	-	-	1	2.94	4	17.39	1	4.76	1	3.45	-	-	8	4.19
CE5	1	6.25	-	-	-	-	-	-	3	13.04	-	-	3	10.34	-	-	7	3.66
CF6	6	37.50	9	34.62	-	-	13	38.23	8	34.78	6	28.57	12	41.38	18	42.86	72	37.69
CG7	-	-	1	3.85	-	-	-	-	1	4.35	1	4.76	2	6.89	-	-	5	2.62
CH8	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4.35	1	4.76	1	3.45	1	2.38	4	2.09
รวม	16	100.00	26	100.00	-	-	34	100.00	23	100.00	21	100.00	29	100.00	42	100.00	191	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
CA1	6	26.09	4	26.67	-	-	5	19.23	-	-	-	-	-	-	-	-	15	23.44
CB2	-	-	1	6.67	-	-	1	3.85	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.13
CC3	3	13.04	3	19.99	-	-	6	23.08	-	-	-	-	-	-	-	-	12	18.75
CD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
CE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
CF6	12	52.17	4	26.67	-	-	11	42.31	-	-	-	-	-	-	-	-	27	42.19
CG7	2	8.70	3	19.99	-	-	3	11.54	-	-	-	-	-	-	-	-	8	12.50
CH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	23	100.00	15	100.00	-	-	26	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	64	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
CA1	7	23.33	6	13.95	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	17.81
CB2	-	-	2	4.65	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.74
CC3	5	16.67	10	23.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	20.55
CD4	2	6.67	4	9.30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	8.22
CE5	3	9.99	3	6.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	8.22
CF6	10	33.33	16	37.21	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26	35.62
CG7	2	6.67	2	4.65	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	5.48
CH8	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.36
รวม	30	100.00	43	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	73	100.00

CA1 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกคาะกร้อให้หน้าขวารุก

CD4 หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

CG7 หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

CB2 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

CE5 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าขวาวตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

CH8 หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาวตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

CC3 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

CF6 หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกคคะกร้อให้หน้าขวารุก

จากตาราง 3 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟในรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ ส่วนใหญ่เป็นการรุกจากการที่หลังรับเสิร์ฟ แล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 37.69 ,42.19 และ 35.62 ตามลำดับ รองลงมาในรอบสองและรอบรองชนะเลิศ คือการรุกจากการที่หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 32.46 และ 23.44 ตามลำดับ ส่วนรอบชิงชนะเลิศ รองลงมาคือ การรุกจากการที่หน้าขวารับเสิร์ฟ แล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 20.55

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้ายหลังจากการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้าย หลังจากการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
DA1	-	-	-	-	4	25.00	-	-	1	100.00	-	-	-	-	-	-	5	27.78
DB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DC3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.00	-	-	-	-	1	5.56
DE5	-	-	-	-	5	31.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	27.78
DF6	-	-	-	-	7	43.75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	38.89
DG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	16	100.00	-	-	1	100.00	1	100.00	-	-	-	-	18	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
DA1	-	-	-	-	6	37.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	37.50
DB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DC3	-	-	-	-	1	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6.25
DD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DE5	-	-	-	-	4	25.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	25.00
DF6	-	-	-	-	5	31.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	31.25
DG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	16	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้าย หลังจากการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
DA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DC3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DF6	-	-	1	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.00
DG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	1	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.00

DA1 หน้าขวารับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DD4 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DG7 หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DB2 หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DE5 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและหน้าขวาวัดตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DH8 หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DC3 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

DF6 หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาวัดตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก

จากตาราง 4 พบว่า การรุกด้วยหน้าซ้ายหลังจากรับเสิร์ฟทีมที่ใช้เป็นทักษะหลักมีเพียงทีมเดี่ยวคือ ทีมจังหวัดสุพรรณบุรี โดยในรอบสองส่วนใหญ่จะเป็นการรุกจากการที่หลังรับเสิร์ฟ แล้วหน้าขวาวัดตั้งให้หน้าซ้ายรุก คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคือการรุกหลังจากที่หน้าขวารับเสิร์ฟ แล้วตั้งให้หน้าซ้ายรุก และหน้าซ้ายรับเสิร์ฟ แล้วหน้าขวาวัดตั้งให้หน้าซ้ายรุก คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ 27.78 ตามลำดับ ในรอบรองชนะเลิศส่วนใหญ่หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วเป็นผู้ตั้งให้หน้าซ้ายรุก คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือการรุกหลังจากที่ตำแหน่งหลังรับเสิร์ฟ แล้วหน้าขวาวัดตั้ง ให้หน้าซ้ายรุก ส่วนในรอบชิงชนะเลิศทีมจังหวัดศรีสะเกษ ใช้เพียงครั้งเดียวโดยที่หลังรับเสิร์ฟ แล้วหน้าขวาวัดตั้ง ให้หน้าซ้ายรุก

ตาราง 5 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการเตะทำคะแนน																							
			รอบรอง							รอบรองชนะเลิศ							รอบชิงชนะเลิศ									
			EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม	EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม	EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม
G	ดี	จำนวน	23	-	-	-	-	-	-	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	79.31	-	-	-	-	-	-	-	79.31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสีย	จำนวน	2	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	6.89	-	6.89	3.45	-	-	-	3.45	20.69	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
H	ดี	จำนวน	31	-	2	6	-	-	-	39	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
		ร้อยละ	75.61	-	4.88	14.63	-	-	-	95.12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เสีย	จำนวน	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	
		ร้อยละ	4.88	-	-	-	-	-	-	4.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.39	-	
รวม	ดี	จำนวน	173	1	3	7	-	1	2	187	68	-	-	1	1	-	1	71	61	-	-	1	1	1	1	65
		ร้อยละ	83.17	0.48	1.44	3.36	-	0.48	0.96	89.91	85.00	-	-	1.25	1.25	-	1.25	88.75	84.72	-	-	1.39	1.39	1.39	1.39	90.28
	เสีย	จำนวน	13	-	4	2	-	-	2	21	9	-	-	-	-	-	-	9	4	-	-	3	2	-	1	7
		ร้อยละ	6.25	-	1.92	0.96	-	-	0.96	10.09	11.25	-	-	-	-	-	-	11.25	5.55	-	-	7.32	2.78	-	1.39	9.72

EA1 การเตะแบบลังกาหลัง

EB2 การเตะด้านข้าง

EC3 การเตะสลับหลัง (ชันแบ็ค)

ED4 การเตะหยอด

EE5 การเหยียบ

EF6 การปาด

EG7 การโหม่ง

จากตาราง 5 พบว่า การแข่งขันในรอบสอง รอบรองชนะเลิศและชิงชนะเลิศ รูปแบบการเตะทำคะแนนที่ใช้มากที่สุดคือการเตะลังกาหลัง โดยรอบสองเตะดี คิดเป็นร้อยละ 83.17 รอบรองชนะเลิศ เเตะดี คิดเป็นร้อยละ 85.00 และรอบชิงชนะเลิศเตะดี คิดเป็นร้อยละ 84.72 ส่วนรูปแบบการเตะทำคะแนน ที่นำมาใช้ทำคะแนน รองลงมาในรอบสอง คือการเตะหยอด คิดเป็นร้อยละ 3.36 รองลงมา คือการเตะสลับหลัง (ชันแบ็ค) คิดเป็นร้อยละ 1.44 การแข่งขันรอบรองชนะเลิศ รูปแบบการเตะทำคะแนนที่นำมาใช้รองลงมาคือ การเตะหยอด การเหยียบ และการโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 โดยเท่ากัน การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศรูปแบบการเตะทำคะแนนที่นำมาใช้รองลงมาคือ การเตะหยอด การเหยียบ การปาด และการโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 1.39 โดยเท่ากัน

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งและเก้าอี้ที่ใช้โต๊ะทำงาน ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำนวนตามรอบการแข่งขัน

ตำแหน่งและเก้าอี้ที่ใช้โต๊ะทำงาน	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
FA1	-	-	26	100.0	-	-	34	100.0	22	95.65	21	100.0	29	100.0	41	100.0	173	84.39
FB2	15	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	7.32
FC3	-	-	-	-	16	100.0	-	-	1	4.35	-	-	-	-	-	-	17	8.29
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	15	100.0	26	100.0	16	100.0	34	100.0	23	100.0	21	100.0	29	100.0	41	100.0	205	100.0
รอบรองชนะเลิศ																		
FA1	-	-	15	100.00	-	-	25	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	40	51.28
FB2	22	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	28.21
FC3	-	-	-	-	16	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	20.51
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	22	100.00	15	100.00	16	100.00	25	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	78	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

ตำแหน่งและเท้า ที่ใช้ตะทำคะแนน	ทีมเดี่ยวชาย																รวม			
	A		B		C		D		E		F		G		H					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
รอบชิงชนะเลิศ																				
FA1	-	-	38	97.44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	38	56.72
FB2	28	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28	41.79
FC3	-	-	1	2.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.49
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	28	100.00	39	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	67	100.00

FA1 หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา

FB2 หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย

FC3 หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา

FD4 หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย

FE5 หลังเตะด้วยเท้าขวา

FF6 หลังเตะด้วยเท้าซ้าย

จากตาราง 6 พบว่า การแข่งขันในรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะในการทำคะแนนมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าขวา เตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 84.39 , 51.28 และ 56.72 ตามลำดับ ส่วนตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนรองลงมาในรอบสอง คือ หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา และหน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 8.29 และ 7.32 ตามลำดับ รอบรองชนะเลิศ ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน รองลงมาคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย และหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 28.21 และ 20.51 ตามลำดับ ส่วนรอบชิงชนะเลิศ ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน รองลงมาคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 41.79

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม
A	๑๓	จำนวน	-	15	-	-	15	-	20	-	-	20	-	24	-	-	24
		ร้อยละ	-	68.18	-	-	68.18	-	68.97	-	-	68.97	-	79.99	-	-	79.99
	เสี่ย	จำนวน	-	7	-	-	7	-	9	-	-	9	-	6	-	-	6
		ร้อยละ	-	31.82	-	-	31.82	-	31.03	-	-	31.03	-	20.01	-	-	20.01
B	๑๓	จำนวน	-	24	-	-	24	-	12	-	-	12	-	35	-	-	35
		ร้อยละ	-	75.00	-	-	75.00	-	60.00	-	-	60.00	-	79.55	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	8	-	-	8	-	8	-	-	8	-	9	-	-	9
		ร้อยละ	-	25.00	-	-	25.00	-	40.00	-	-	40.00	-	20.45	-	-	20.45
C	๑๓	จำนวน	-	-	15	-	15	-	-	13	-	13	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	71.43	-	71.43	-	-	40.63	-	40.63	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	-	6	-	6	-	-	19	-	19	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	28.57	-	28.57	-	-	59.37	-	59.37	-	-	-	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ													
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ			
			GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4
H	๑๙	จำนวน	-	36	-	-	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	78.26	-	-	78.26	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	10	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	21.74	-	-	21.74	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๙	จำนวน	17	148	15	-	180	-	54	13	-	67	-	59	-	59
		ร้อยละ	6.51	56.70	5.75	-	68.97	-	47.79	11.50	-	59.29	-	79.73	-	79.73
	เสี่ย	จำนวน	8	67	6	-	81	-	27	19	-	46	-	15	-	15
		ร้อยละ	3.07	25.67	2.30	-	31.03	-	23.89	16.89	-	40.71	-	20.27	-	20.27

GA1 การตั้งรับแบบ 10.10 น

GB2 การตั้งรับแบบ 09.10 น

GC3 การตั้งรับแบบ 10.15 น

GD4 การตั้งรับแบบ 09.15 น

จากตาราง 7 พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศที่ใช้มากที่สุด คือการตั้งรับแบบ 09.10 น. คิดเป็นร้อยละ 82.37, 71.68 และ 100.00 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ รองลงมาในรอบสอง คือการตั้งรับแบบ 10.10 น. คิดเป็นร้อยละ 9.58 รอบรองชนะเลิศการตั้งรับเสิร์ฟ รองลงมาคือ การตั้งรับแบบ 10.15 น. คิดเป็นร้อยละ 28.39

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะการรับลูกเสิร์ฟ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
HA1	2	12.50	1	3.85	4	25.00	7	21.21	7	30.43	5	23.81	6	21.43	4	10.53	36	17.91
HB2	-	-	2	7.69	1	6.25	5	15.15	1	4.35	2	9.52	4	14.29	-	-	15	7.46
HC3	-	-	1	3.85	-	-	2	6.06	-	-	1	4.76	-	-	2	5.26	6	2.99
HD4	9	56.25	16	61.54	3	18.75	14	42.42	9	39.13	10	47.62	15	53.57	23	60.53	99	49.25
HE5	1	6.25	1	3.85	8	50.00	4	12.12	3	13.04	3	14.29	2	7.14	6	15.79	28	13.93
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	2	12.50	5	19.23	-	-	-	-	3	13.04	-	-	1	3.57	2	5.26	13	6.47
HI9	2	12.50	-	-	-	-	1	3.03	-	-	-	-	-	-	1	2.63	4	1.99
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	16	100.00	26	100.00	16	100.00	33	100.00	23	100.00	21	100.00	28	100.00	38	100.00	201	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
HA1	1	4.35	2	13.33	-	-	3	11.11	-	-	-	-	-	-	-	-	6	7.41
HB2	1	4.35	-	-	1	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.47
HC3	1	4.35	-	-	1	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.47
HD4	17	73.91	7	46.67	2	12.50	13	48.15	-	-	-	-	-	-	-	-	39	48.15
HE5	3	13.04	4	26.67	8	50.00	9	33.33	-	-	-	-	-	-	-	-	24	29.63
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	-	-	2	13.33	2	12.50	1	3.70	-	-	-	-	-	-	-	-	5	6.17
HI9	-	-	-	-	2	12.50	1	3.70	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3.70
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	23	100.00	15	100.00	16	100.00	27	100.00									81	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
HA1	5	16.67	8	19.05	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	18.06
HB2	4	13.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	5.56
HC3	2	6.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.78
HD4	14	46.67	21	49.99	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	35	48.61
HE5	4	13.33	9	21.43	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	18.06
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	1	3.33	4	9.52	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	6.95
HI9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	30	100.00	42	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	72	100.00

HA1 รับด้วยศีรษะ

HB2 รับด้วยเข่าซ้าย

HC3 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา

HD4 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา

HE5 รับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

HF6 รับด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา

HG7 รับด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย

HH8 รับด้วยหลังเท้าขวา

HI9 รับด้วยหลังเท้าซ้าย

HJ10 รับด้วยหน้าอก

จากตาราง 8 พบว่า ทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 49.25, 48.15 และ 48.61 ตามลำดับ ส่วนทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้รองลงมาในรอบสองคือ การรับด้วยศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 17.91 รอบรองชนะเลิศคือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 29.63 และรอบชิงชนะเลิศ คือการรับด้วยศีรษะและการรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 18.06 โดยเท่ากัน

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้ง ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการตั้ง	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
IA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IB2	14	87.50	25	96.15	1	6.67	29	87.88	21	91.30	18	81.82	27	96.43	43	100.00	178	87.26
IC3	-	-	1	3.85	14	93.33	1	3.03	-	-	3	13.64	-	-	-	-	19	9.31
ID4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IF6	1	6.25	-	-	-	-	1	3.03	2	8.70	1	4.55	1	3.57	-	-	5	2.45
IG7	1	6.25	-	-	-	-	2	6.06	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.98
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	16	100.00	26	100.00	15	100.00	33	100.00	23	100.00	22	100.00	28	100.00	43	100.00	204	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
IA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IB2	23	100.00	15	100.00	2	12.50	27	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	67	82.72
IC3	-	-	-	-	14	87.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	17.28
ID4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	23	100.00	15	100.00	16	100.00	27	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	81	100.00

รูปแบบการตั้ง	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
IA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IB2	24	80.00	42	97.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	66	90.41
IC3	3	10.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	4.11
ID4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IF6	1	3.33	1	2.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.74
IG7	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.37
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.37
รวม	30	100.00	43	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	73	100.00

IA1 ตั้งด้วยศีรษะ

IB2 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา

IC3 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

ID4 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา

IE5 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย

IF6 ตั้งด้วยหลังเท้าขวา

IG7 ตั้งด้วยหลังเท้าซ้าย

IH8 ตั้งด้วยเข่าขวา

II9 ตั้งด้วยเข่าซ้าย

จากตาราง 9 พบว่า รูปแบบการตั้งในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ที่ใช้มากที่สุดทั้งในรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 87.26 , 82.72 และ 90.41 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการตั้งที่ใช้รองลงมาทั้งในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือการตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 9.31 , 17.28 และ 4.11 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการสักรักกันในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			รูปแบบการสักรักกันที่คะแนน																			
			รอบรอง							รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ							
			JA1	JB2	JC3	JD4	JE5	JF6	JG7	รวม	JA1	JB2	JD4	JF6	JH8	รวม	JA1	JB2	JD4	JF6	JH8	รวม
A	คู่	จำนวน	-	3	-	-	-	-	3	-	3	-	-	-	3	-	7	1	-	-	8	
		ร้อยละ	-	13.64	-	-	-	-	13.64	-	13.04	-	-	-	13.04	-	19.44	2.78	-	-	22.22	
	เดี่ยว	จำนวน	7	10	-	2	-	-	19	1	17	-	-	2	20	5	19	1	-	3	28	
		ร้อยละ	31.82	45.45	-	9.09	-	-	86.36	4.35	73.91	-	-	8.70	86.96	13.89	52.78	2.78	-	8.33	77.78	
B	คู่	จำนวน	-	4	-	-	-	-	4	-	2	-	-	-	2	-	-	1	-	-	1	
		ร้อยละ	-	14.82	-	-	-	-	14.82	-	20.00	-	-	-	20.08	-	-	4.17	-	-	4.17	
	เดี่ยว	จำนวน	-	22	-	-	1	-	23	-	8	-	-	-	8	1	16	4	1	1	23	
		ร้อยละ	-	81.48	-	-	3.70	-	85.18	-	80.00	-	-	-	80.00	4.17	66.66	16.66	4.17	4.17	95.83	
C	คู่	จำนวน	6	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	30.00	-	-	-	-	-	30.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เดี่ยว	จำนวน	14	-	-	-	-	-	14	5	7	-	2	-	14	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	70.00	-	-	-	-	-	70.00	35.71	50.00	-	14.29	-	100.00	-	-	-	-	-	-	
D	คู่	จำนวน	2	8	-	-	-	-	10	-	3	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	5.00	20.00	-	-	-	-	25.00	-	-	-	-	-	15.00	-	-	-	-	-	-	
	เดี่ยว	จำนวน	14	13	2	-	-	-	1	30	1	15	1	-	-	17	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	35.00	32.50	5.00	-	-	-	2.50	75.00	5.40	75.00	5.00	-	-	85.00	-	-	-	-	-	-
E	คู่	จำนวน	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	15.38	-	-	-	-	-	15.38	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เดี่ยว	จำนวน	4	7	-	-	-	-	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	30.77	53.85	-	-	-	-	84.62	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
F	คู่	จำนวน	5	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	45.45	-	-	-	-	-	45.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เดี่ยว	จำนวน	9	-	-	-	-	-	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	54.55	-	-	-	-	-	54.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

ตาราง 10 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการสกัดกันท่าคะแนน																			
			รอบสอง								รอบรองชนะเลิศ						รอบชิงชนะเลิศ					
			JA1	JB2	JC3	JD4	JE5	JF6	JG7	รวม	JA1	JB2	JD4	JF6	JH8	รวม	JA1	JB2	JD4	JF6	JH8	รวม
G	ดี	จำนวน	-	5	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	20.83	-	-	-	-	-	-	20.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสีย	จำนวน	-	19	-	-	-	-	-	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	79.17	-	-	-	-	-	-	79.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
H	ดี	จำนวน	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	3.57	-	-	-	-	-	-	3.57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสีย	จำนวน	6	20	-	-	-	1	-	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	21.43	71.43	-	-	-	3.57	-	96.43	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	ดี	จำนวน	15	21	-	-	-	-	-	36	-	8	-	-	-	8	-	7	2	-	-	9
		ร้อยละ	7.98	11.17	-	-	-	-	-	19.15	-	11.94	-	-	-	11.94	-	11.67	3.33	-	-	15.00
	เสีย	จำนวน	54	91	2	2	-	1	1	152	7	47	1	2	2	59	6	35	5	1	4	51
		ร้อยละ	28.72	48.40	1.06	1.06	-	0.54	0.54	80.85	10.44	70.15	1.49	2.99	2.99	88.06	10.00	58.33	8.33	1.67	6.67	85.00

JA1 สกัดกัน 1 คน : ขางอ JB2 สกัดกัน 1 คน : ขาเหยียด JC3 สกัดกัน 1 คน : ขาและลำตัว JD4 สกัดกัน 1 คน : หลัง JE5 สกัดกัน 1 คน : ศีรษะ
 JF6 สกัดกัน 2 คน : ขากับขา JG7 สกัดกัน 2 คน : ขากับหลัง JH8 สกัดกัน 2 คน : หลังกับหลัง

ตาราง 10 พบว่า รูปแบบการสกัดกันที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือการสกัดกันหนึ่งคนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 59.57, 82.09 และ 70.00 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการสกัดกันที่ใช้รองลงมา ทั้งในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือการสกัดกันหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 36.70, 10.44 และ 10.00 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งผู้สั้กักันในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			ตำแหน่งผู้สั้กักันหลัก																				
			รอบสอง							รอบรองชนะเลิศ							รอบชิงชนะเลิศ						
			KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม
A	ค	จำนวน	-	3	-	-	-	-	3	2	-	-	-	-	-	2	8	-	-	-	-	-	8
		ร้อยละ	-	14.29	-	-	-	-	14.29	9.09	-	-	-	-	-	9.09	-	-	-	-	-	-	22.22
	เสี	จำนวน	15	3	-	-	-	-	18	16	2	-	2	-	-	20	20	4	1	3	-	-	28
		ร้อยละ	71.42	14.29	-	-	-	-	85.71	72.73	9.09	-	9.09	-	-	90.91	55.56	11.11	2.78	8.33	-	-	77.78
B	ค	จำนวน	4	-	-	-	-	-	4	2	-	-	-	-	-	2	-	1	-	-	-	-	1
		ร้อยละ	15.38	-	-	-	-	-	15.38	20.00	-	-	-	-	-	20.08	-	4.76	-	-	-	-	4.76
	เสี	จำนวน	19	3	-	-	-	-	22	7	1	-	-	-	-	8	17	3	-	-	-	-	20
		ร้อยละ	73.08	11.54	-	-	-	-	84.62	70.00	10.00	-	-	-	-	80.00	80.95	14.29	-	-	-	-	95.24
C	ค	จำนวน	6	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	30.00	-	-	-	-	-	30.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	14	-	-	-	-	-	14	11	-	1	2	-	-	14	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	70.00	-	-	-	-	-	70.00	78.57	-	7.14	14.29	-	-	100.00	-	-	-	-	-	-	-
D	ค	จำนวน	11	-	-	-	-	-	11	3	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	26.83	-	-	-	-	-	26.83	15.00	-	-	-	-	-	15.00	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	26	-	3	-	1	-	30	16	-	1	-	-	-	17	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	63.41	-	7.32	-	2.44	-	73.17	80.00	-	5.00	-	-	-	85.00	-	-	-	-	-	-	-
E	ค	จำนวน	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	15.38	-	-	-	-	-	15.38	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	11	-	-	-	-	-	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	84.62	-	-	-	-	-	84.62	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 11 (ต่อ)

ทีม			ตำแหน่งผู้สั้กั้กันหลัก																			
			รอบสอง							รอบรองชนะเลิศ							รอบชิงชนะเลิศ					
			KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6
F	ค	จำนวน	5	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	33.33	-	-	-	-	-	33.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	5	5	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	33.33	33.34	-	-	-	-	66.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
G	ค	จำนวน	5	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	20.83	-	-	-	-	-	20.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	18	-	1	-	-	-	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	75.00	-	4.17	-	-	-	79.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
H	ค	จำนวน	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	3.45	-	-	-	-	-	3.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี	จำนวน	27	-	-	1	-	-	28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	93.10	-	-	3.45	-	-	93.10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	ค	จำนวน	34	3	-	-	-	37	7	-	-	-	-	-	7	8	1	-	-	-	-	9
		ร้อยละ	17.99	1.59	-	-	-	-	19.58	10.61	-	-	-	-	10.61	14.04	1.75	-	-	-	-	15.79
	เสี	จำนวน	135	11	4	1	1	-	152	50	3	2	4	-	59	37	7	1	3	-	-	48
		ร้อยละ	71.42	5.82	2.12	0.53	0.53	-	80.42	75.76	4.54	3.03	6.06	-	89.39	64.91	12.28	1.75	5.27	-	-	84.21

KA1 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้เตะสั้กั้กัน

KB2 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้ตั้งสั้กั้กัน

KC3 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้เสีฟสั้กั้กัน

KD4 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้เตะกับผู้ตั้งสั้กั้กัน

KE5 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้เตะกับผู้เสีฟสั้กั้กัน

KF6 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้ตั้งกับผู้เสีฟสั้กั้กัน

จากตาราง 11 พบว่า ตำแหน่งที่สั้กั้กันมากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือตำแหน่งเตะ คิดเป็นร้อยละ 89.41 , 86.37 และ 78.95 ตามลำดับ ส่วนตำแหน่งที่สั้กั้กันรองลงมาในรอบสองคือ ตำแหน่งตั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.41 รอบรองชนะเลิศ คือ ตำแหน่งเตะ กับตำแหน่งตั้ง สั้กั้กันด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และรอบชิงชนะเลิศ คือตำแหน่งตั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.03

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการช้อนหลัง ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวชาย จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการช้อนหลัง	ทีมเดี่ยวชาย																รวม	
	A		B		C		D		E		F		G		H		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
รอบสอง																		
LA1	1	6.67	-	-	-	-	7	29.17	2	10.00	-	-	-	-	3	7.14	13	7.10
LB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	4.76	2	1.10
LC3	14	93.03	24	100.00	16	100.00	17	70.83	18	90.00	18	100.00	24	100.00	37	88.10	168	91.80
รวม	15	100.00	24	100.00	16	100.00	24	100.00	20	100.00	18	100.00	24	100.00	42	100.00	183	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
LA1	-	-	1	7.14	5	35.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	8.70
LB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LC3	18	100.00	13	92.86	9	64.29	23	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	63	91.30
รวม	18	100.00	14	100.00	14	100.00	23	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	69	100.00
รอบชิงชนะเลิศ																		
LA1	2	9.10	9	23.08	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	18.03
LB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LC3	20	90.90	30	76.92	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	50	81.97
รวม	22	100.00	39	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	61	100.00

LA1 ผู้ตั้งช้อนหลังผู้เตะ

LB2 ผู้เสิร์ฟช้อนหลังผู้เตะ

LC3 ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลังผู้เตะ

จากตาราง 12 พบว่า รูปแบบการช้อนหลังที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลังผู้เตะ คิดเป็นร้อยละ 91.80 , 91.30 และ 81.97 ตามลำดับ รองลงมาคือผู้ตั้งช้อนหลังผู้เตะ คิดเป็นร้อยละ 7.10 , 8.70 และ 18.03 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			รูปแบบการเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			AA1	AB2	AC3	AD4	รวม	AA1	AB2	AC3	AD4	รวม	AA1	AB2	AC3	AD4	รวม
I	ตม	จำนวน	-	-	27	1	28	1	-	26	12	39	22	2	-	11	35
		ร้อยละ	-	-	65.85	2.44	68.29	1.85	-	48.15	22.22	72.22	52.38	4.76	-	26.19	83.33
	เสี่ย	จำนวน	-	-	13	-	13	-	-	15	-	15	6	1	-	-	7
		ร้อยละ	-	-	31.71	-	31.71	-	-	27.78	-	27.78	14.29	2.38	-	-	16.67
J	ตม	จำนวน	-	1	42	7	50	2	-	29	2	33	1	1	31	2	35
		ร้อยละ	-	1.82	76.36	12.73	90.91	4.76	-	69.05	4.76	78.57	2.50	2.50	77.50	5.00	87.50
	เสี่ย	จำนวน	-	-	5	-	5	-	-	9	-	9	1	-	4	-	5
		ร้อยละ	-	-	9.09	-	9.09	-	-	21.43	-	21.43	2.50	-	10.00	-	12.50
K	ตม	จำนวน	-	2	22	8	32	-	-	23	-	23	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	4.88	53.66	19.51	78.05	-	-	60.53	-	60.53	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	-	8	1	9	-	-	15	-	15	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	19.51	2.44	21.95	-	-	39.47	-	39.47	-	-	-	-	-

ทีม			รูปแบบการเสิร์ฟ															
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ					
			AA1	AB2	AC3	AD4	รวม	AA1	AB2	AC3	AD4	รวม	AA1	AB2	AC3	AD4	รวม	
P	ด	จำนวน	26	1	-	5	32	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	66.67	2.56	-	12.82	82.05	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	7	-	-	-	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	17.95	-	-	-	17.95	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	ด	จำนวน	46	12	159	39	256	3	-	111	15	129	23	3	31	13	70	
		ร้อยละ	14.74	3.85	50.96	12.50	82.05	1.73	-	63.79	8.62	74.14	28.05	3.66	37.80	15.85	85.36	
	เสี่ย	จำนวน	15	-	39	2	56	-	-	45	-	45	7	1	4	-	12	
		ร้อยละ	4.81	-	12.50	0.64	17.95	-	-	25.86	-	25.86	8.54	1.22	4.88	-	14.64	

AA1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน AB2 การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า AC3 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า AD4 การเสิร์ฟสั้น

จากตาราง 13 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง ตั้งแต่การแข่งขันรอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศ คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละ 63.46 , 89.65 และ 42.68 ตามลำดับ รูปแบบการเสิร์ฟรองลงมาในรอบสอง คือ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 19.55 รอบรองชนะเลิศคือการเสิร์ฟสั้น คิดเป็นร้อยละ 8.62 และรอบชิงชนะเลิศ คือการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 36.59

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
BA1	6	20.69	7	14.58	6	20.00	8	23.53	5	16.67	2	11.11	4	14.29	9	29.03	47	18.95
BB2	5	17.25	3	6.25	1	3.33	4	11.77	10	33.33	3	16.67	12	42.86	8	25.81	46	18.55
BC3	6	20.69	16	33.33	10	33.33	10	29.41	9	30.00	7	38.89	7	25.00	7	22.58	72	29.03
BD4	3	10.34	4	8.33			1	2.94	2	6.67			1	3.57	4	12.90	15	6.05
BE5	2	6.90	1	2.08	1	3.33					4	22.22			1	3.23	9	3.63
BF6	3	10.34	3	6.25	3	10.00	2	5.88	1	3.33							12	4.84
BG7	3	10.34	9	18.75			6	17.65					1	3.57	1	3.23	20	8.06
BH8	1	3.45	5	10.42	9	30.00	3	8.82	3	10.00	2	11.11	3	10.71	1	3.23	27	10.89
รวม	29	100.00	48	100.00	30	100.00	34	100.00	30	100.00	18	100.00	28	100.00	31	100.00	248	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
BA1	2	5.88	11	34.37	10	37.04	9	28.12	-	-	-	-	-	-	-	-	32	25.60
BB2	4	11.77	4	12.50	8	29.63	6	18.75	-	-	-	-	-	-	-	-	22	17.60
BC3	9	26.47	14	43.75	3	11.11	12	37.50	-	-	-	-	-	-	-	-	38	30.40
BD4	-	-	-	-	1	3.70	2	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2.40
BE5	-	-	-	-	1	3.70	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.80
BF6	5	14.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	4.00
BG7	2	5.88	1	3.13			1	3.13	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3.20
BH8	12	35.29	2	6.25	4	14.82	2	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	20	16.00
รวม	34	100.00	32	100.00	27	100.00	32	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	125	100.00

ตาราง 14 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
BA1	1	2.86	9	26.47	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	14.49
BB2	5	14.29	5	14.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	14.49
BC3	11	31.43	10	29.41	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21	30.43
BD4	2	5.71	3	8.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	7.25
BE5	1	2.86	1	2.94	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.90
BF6	2	5.71	3	8.82	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	7.25
BG7	2	5.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.90
BH8	11	31.43	3	8.82	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	20.29
รวม	35	100.00	34	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	69	100.00

BA1 การเสิร์ฟรุกหน้าขวา

BB2 การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย

BC3 การเสิร์ฟรุกหลัง

BD4 การเสิร์ฟรุกขวาสุด

BE5 การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด

BF6 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง

BG7 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง

BH8 การเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาข่าย

จากตาราง 14 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง คือการเสิร์ฟ รุกหลัง คิดเป็นร้อยละ 29.03 รองลงมาคือการเสิร์ฟรุกหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 18.95 การแข่งขันรอบรองชนะเลิศ รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดคือ การเสิร์ฟรุกหลัง คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาคือการเสิร์ฟรุกหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 25.60 ส่วนการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุด คือการเสิร์ฟรุกหลัง คิดเป็นร้อยละ 30.43 รองลงมาคือ การเสิร์ฟสั้นหน้าตาข่าย คิดเป็นร้อยละ 20.29

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
CA1	11	47.83	11	42.31	9	40.91	7	36.84	5	26.31	6	21.43	4	28.57	9	27.27	62	33.69
CB2	-	-	-	-	1	4.55	-	-	-	-	-	-	1	7.14	-	-	2	1.09
CC3	4	17.39	4	15.38	4	18.18	2	10.53	3	15.79	4	14.29	5	35.72	3	9.09	29	15.76
CD4	-	-	-	-	1	4.55	2	10.53	2	10.53	3	10.71			1	3.03	9	4.89
CE5	-	-	1	3.85	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.14	1	3.03	3	1.63
CF6	5	21.74	7	26.92	4	18.18	5	26.31	9	47.37	12	42.86	2	14.29	13	39.40	57	30.98
CG7	1	4.35	3	11.54	3	13.63	2	10.53	-	-	2	7.14	1	7.14	5	15.15	17	9.24
CH8	2	8.69	-	-	-	-	1	5.26	-	-	1	3.57	-	-	1	3.03	5	2.72
รวม	23	100.00	26	100.00	22	100.00	19	100.00	19	100.00	28	100.00	14	100.00	33	100.00	184	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
CA1	6	30.00	4	18.18	3	11.94	10	33.33	-	-	-	-	-	-	-	-	23	23.47
CB2	-	-	-	-	5	19.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5.10
CC3	7	35.00	4	18.18	2	7.69	6	20.00	-	-	-	-	-	-	-	-	19	19.39
CD4	-	-	1	4.55	-	-	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.04
CE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
CF6	6	30.00	11	50.00	9	34.62	12	40.00	-	-	-	-	-	-	-	-	38	38.78
CG7	1	5.00	1	4.55	7	26.92	1	3.34	-	-	-	-	-	-	-	-	10	10.20
CH8	-	-	1	4.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.02
รวม	20	100.00	22	100.00	26	100.00	30	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	98	100.00

ตาราง 15 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม		
	I		J		K		L		M		N		O		P				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รอบชิงชนะเลิศ																			
CA1	8	25.80	11	45.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	19	34.54
CB2	-	-	1	4.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.82
CC3	5	16.13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	9.09
CD4	1	3.23	1	4.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.64
CE5	1	3.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.82
CF6	11	35.48	5	20.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	29.09
CG7	3	9.68	4	16.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	12.73
CH8	2	6.45	2	8.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	7.27
รวม	31	100.00	24	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	55	100.00

CA1 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CB2 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CC3 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CD4 หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CE5 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าขวาคั่งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CF6 หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

CG7 หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

CH8 หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาคั่งลูกเตะกร้อให้หน้าขวารุก

จากตาราง 15 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง คือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 33.69 รองลงมาคือหลังรับเสิร์ฟ และหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกคิดเป็นร้อยละ30.98 การแข่งขันรอบรองชนะเลิศ รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟ ที่ใช้มากที่สุด คือ หลังรับเสิร์ฟ และหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 38.78 รองลงมาคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 23.47 การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 34.54 รองลงมาคือ หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้ง ให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 20.09

ทีม			รูปแบบการเตะคะแนน																								
			รอบสอง								รอบรองชนะเลิศ								รอบชิงชนะเลิศ								
			EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม	EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม	EA1	EB2	EC3	ED4	EF5	EG6	EH7	รวม	
P	ดี	จำนวน	-	11	14	1	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	-	34.37	43.75	3.13	-	-	3.13	84.38	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เสีย	จำนวน	-	1	4	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	-	3.12	12.50	-	-	-	-	15.62	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	ดี	จำนวน	-	60	85	3	1	-	6	155	-	32	36	1	1	-	8	78	-	9	36	1	-	1	2	49	
		ร้อยละ	-	33.33	47.22	1.67	0.56	-	3.33	86.11	-	34.04	38.30	1.06	1.07	-	8.51	82.98	-	17.65	70.59	1.96	-	1.96	3.92	96.08	
	เสีย	จำนวน	-	17	6	-	1	-	-	24	-	13	3	-	-	-	-	16	-	1	1	-	-	-	-	2	
		ร้อยละ	-	9.44	3.33	-	0.56	-	-	13.33	-	13.83	3.19	-	-	-	-	17.02	-	1.96	1.96	-	-	-	-	3.92	

EA1 การเตะแบบลังกาหลัง EB2 การเตะด้านข้าง EC3 การเตะสลับหลัง (ชั้นแบ็ค) ED4 การเตะหยอด EE5 การเหยียบ EF6 การปาด EG7 การโหม่ง

จากตาราง 16 พบว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสองคือ การเตะสลับหลัง (ชั้นแบ็ค) คิดเป็นร้อยละ 50.55 รองลงมาคือ การเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 42.77 การแข่งขันรอบรองชนะเลิศรูปแบบการเตะที่ใช้มากที่สุด คือ การเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 47.87 รองลงมาคือการเตะสลับหลัง (ชั้นแบ็ค) คิดเป็นร้อยละ 41.49 การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ รูปแบบการเตะทำคะแนนที่ใช้มากที่สุดคือการเตะสลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 72.55 รองลงมาคือการเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 19.61

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งและเท่าที่ใช้แต่ละท่าคะแนน ในการแข่งขันเซปักคอร์กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ตำแหน่งและเท่าที่ใช้แต่ละท่าคะแนน	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
FA1	21	100.00	22	95.65	22	100.00	20	100.00	16	100.00	21	100.00	12	100.00	30	100.00	164	99.39
FB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FC3	-	-	1	4.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.61
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	100.00	23	100.00	22	100.00	20	100.00	16	100.00	21	100.00	12	100.00	30	100.00	165	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
FA1	19	95.00	20	100.00	22	100.00	27	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	88	98.88
FB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FC3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	1	5.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.12
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	20	100.00	20	100.00	22	100.00	27	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	89	100.00

ตาราง 17 (ต่อ)

ตำแหน่งและเก้าอี้ที่ใช้ทำคะแนน	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม		
	I		J		K		L		M		N		O		P				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รอบชิงชนะเลิศ																			
FA1	29	100.00	22	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	51	100.00
FB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FC3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FD4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	29	100.00	22	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	51	100.00

FA1 หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา

FB2 หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย

FC3 หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา

FD4 หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย

FE5 หลังเตะด้วยเท้าขวา

FF6 หลังเตะด้วยเท้าซ้าย

จากตาราง 17 พบว่า ตำแหน่งและเก้าอี้ที่ใช้เตะทำคะแนนมากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือหน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 99.39 , 98.88 และ 100.00 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม
I	ค้ำ	จำนวน	21	-	-	-	21	14	-	-	-	14	23	-	-	-	23
		ร้อยละ	75.00	-	-	-	75.00	46.67	-	-	-	46.67	65.71	-	-	-	65.71
	เสียบ	จำนวน	7	-	-	-	7	16	-	-	-	16	12	-	-	-	12
		ร้อยละ	25.00	-	-	-	25.00	53.33	-	-	-	53.33	34.29	-	-	-	34.29
J	ค้ำ	จำนวน	22	-	-	-	22	20	-	-	-	20	15	5	-	-	20
		ร้อยละ	64.71	-	-	-	64.71	58.82	-	-	-	58.82	45.46	15.15	-	-	60.61
	เสียบ	จำนวน	12	-	-	-	12	14	-	-	-	14	13	-	-	-	13
		ร้อยละ	35.29	-	-	-	35.29	41.18	-	-	-	41.18	39.39	-	-	-	39.39
K	ค้ำ	จำนวน	2	3	-	18	23	20	-	-	-	20	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	7.41	11.11	-	66.67	85.19	52.63	-	-	-	52.63	-	-	-	-	-
	เสียบ	จำนวน	2	1	-	1	4	18	-	-	-	18	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	7.41	3.70	-	3.70	14.81	47.37	-	-	-	47.37	-	-	-	-	-

ทีม			รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม
L	๑๓	จำนวน	24	-	-	-	24	22	2	-	-	24	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	92.31	-	-	-	92.31	62.86	5.71	-	-	68.57	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	2	-	-	-	2	11	-	-	-	11	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	7.69	-	-	-	7.69	31.43	-	-	-	31.43	-	-	-	-	-
M	๑๓	จำนวน	5	6	-	16	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	11.90	14.29	-	38.10	64.29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	5	5	-	5	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	11.90	11.90	-	11.91	35.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
N	๑๓	จำนวน	6	27	-	-	33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	15.79	71.05	-	-	86.84	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	3	2	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	7.89	5.27	-	-	13.16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
O	๑๓	จำนวน	6	6	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	19.35	19.35	-	-	38.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	8	11	-	-	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	25.81	35.48	-	-	61.29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 18 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ														
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ					รอบชิงชนะเลิศ				
			GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม	GA1	GB2	GC3	GD4	รวม
P	ตบ	จำนวน	24	-	-	-	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	51.06	-	-	-	51.06	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
	เสียบ	จำนวน	23	-	-	-	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	48.94	-	-	-	48.94	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	ตบ	จำนวน	110	42	-	34	186	76	2	-	-	78	38	5	-	-	43
		ร้อยละ	40.29	15.39	-	12.45	68.13	55.47	1.46	-	-	56.93	55.88	7.36	-	-	-
	เสียบ	จำนวน	62	19	-	6	87	59	-	-	-	59	25	-	-	-	25
		ร้อยละ	22.71	6.96	-	2.20	31.87	43.07	-	-	-	45.07	36.76	-	-	-	-

GA1 การตั้งรับแบบ 10.10 น.

GB2 การตั้งรับแบบ 09.10น.

GC3 การตั้งรับแบบ 10.15 น.

GD4 การตั้งรับแบบ 09.15 น.

จากตาราง 18 พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือ การตั้งรับแบบ 10.10 น. คิดเป็นร้อยละ 63.00 , 99.54 และ 92.64 ตามลำดับ ที่ใช้รองลงมาทั้งในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือการตั้งรับแบบ 09.10 น. คิดเป็นร้อยละ 22.35 1.46 และ 7.36 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะการรับลูกเสิร์ฟ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
HA1	1	4.76	4	17.39	2	7.69	4	17.39	5	20.83	6	21.43	2	11.11	1	3.33	25	12.95
HB2	2	9.52	5	21.74	-	-	5	21.74	1	4.17	3	10.71	3	16.66	2	6.67	21	10.88
HC3			2	8.69	-	-	4	17.39	1	4.17			1	5.56	1	3.33	9	4.66
HD4	13	61.91	11	47.83	13	50.00	8	34.78	8	33.33	12	42.86	9	50.00	15	50.00	89	46.11
HE5	4	19.05	1	4.35	3	11.54			2	8.33	3	10.71	2	11.11	10	33.34	25	12.96
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	1	4.76	-	-	8	30.77	2	8.70	7	29.14	4	14.29	1	5.56	1	3.33	24	12.44
HI9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	100.00	23	100.00	26	100.00	23	100.00	24	100.00	28	100.00	18	100.00	30	100.00	193	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
HA1	2	9.52	4	19.05	2	8.33	8	26.66	-	-	-	-	-	-	-	-	16	16.67
HB2	4	19.05	4	19.05	1	4.17	2	6.67	-	-	-	-	-	-	-	-	11	11.46
HC3	-	-	-	-	1	4.17	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.08
HD4	11	52.38	7	33.33	9	37.50	17	56.67	-	-	-	-	-	-	-	-	44	45.83
HE5	4	19.05	5	23.81	2	8.33	2	6.67	-	-	-	-	-	-	-	-	13	13.54
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HI9	-	-	1	4.76	9	37.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	10.42
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	100.00	21	100.00	24	100.00	30	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	96	100.00

ตาราง 19 (ต่อ)

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
HA1	4	13.34	2	8.70	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	11.32
HB2			3	13.04	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	5.66
HC3	1	3.33	1	4.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.77
HD4	18	60.00	11	47.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	29	54.72
HE5	6	20.00	2	8.69	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	15.10
HF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HH8	1	6.33	4	17.39	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	9.43
HI9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HJ10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	30	100.00	23	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	53	100.00

HA1 รับด้วยศีรษะ

HB2 รับด้วยเข่าซ้าย

HC3 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา

HD4 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา

HE5 รับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

HF6 รับด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา

HG7 รับด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย

HH8 รับด้วยหลังเท้าขวา

HI9 รับด้วยหลังเท้าซ้าย

HJ10 รับด้วยหน้าอก

จากตาราง 19 พบว่า ทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง คือการรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 46.11 รองลงมาคือการรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย และรับด้วยศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 12.96 และ 12.95 ตามลำดับ ทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรองชนะเลิศ คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาคือ การรับด้วยศีรษะ และรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 13.54 ตามลำดับ ทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 54.72 รองลงมาคือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย และรับด้วยศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 15.10 และ 11.32 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการตั้ง ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการตั้ง	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
IA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IB2	21	100.00	14	84.50	18	81.82	21	100.00	14	100.00	21	95.45	14	100.00	25	83.33	148	92.50
IC3	-	-	2	12.50	4	18.18	-	-	-	-	1	4.55	-	-	5	16.67	12	7.50
ID4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	100.00	16	100.00	22	100.00	21	100.00	14	100.00	22	100.00	14	100.00	30	100.00	160	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
IA1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IB2	20	95.24	-	-	21	87.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	41	43.16
IC3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ID4	-	-	20	100.00	-	-	30	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	50	52.63
IE5	-	-	-	-	1	4.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.05
IF6	1	4.76	-	-	2	8.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3.16
IG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	100.00	20	100.00	24	100.00	30	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	95	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

รูปแบบการตั้ง	พื้นที่หวงห้าม																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบชิงชนะเลิศ																		
IA1	-	-	1	4.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.92
IB2	29	96.67	20	90.91	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	49	94.23
IC3	1	3.33	1	4.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.85
ID4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IE5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IF6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IG7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IH8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	30	100.00	22	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	52	100.00

IA1 ตั้งด้วยศีรษะ

IB2 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา

IC3 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

ID4 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา

IE5 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย

IF6 ตั้งด้วยหลังเท้าขวา

IG7 ตั้งด้วยหลังเท้าซ้าย

IH8 ตั้งด้วยเข้าขวา

II9 ตั้งด้วยเข้าซ้าย

จากตาราง 20 พบว่า รูปแบบการตั้งที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสองคือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 92.50 รองลงมาคือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 7.50 รูปแบบการตั้งที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 95.79 รองลงมาคือ การตั้งด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละ 3.16 รูปแบบการตั้งที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ คือการตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 94.23 รองลงมาคือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 3.85

ตาราง 21 (ต่อ)

ทีม			รูปแบบการสกัดกั้นท่าคะแนน																
			รอบสอง					รอบรองชนะเลิศ				รอบชิงชนะเลิศ							
			JAI	JB2	JD4	JES	JH8	รวม	JAI	JB2	JD4	รวม	JAI	JB2	JD4	JES	JH8	รวม	
O	ดี	จำนวน	-	5	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	-	27.78	-	-	-	27.78	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสีย	จำนวน	2	11	-	-	-	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	11.11	61.11	-	-	-	72.22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
P	ดี	จำนวน	-	-	2	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	-	-	11.76	-	-	11.76	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสีย	จำนวน	-	13	2	-	-	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	76.47	11.77	-	-	88.24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	ดี	จำนวน	12	9	3	-	-	24	11	-	1	12	2	2	-	-	-	4	
		ร้อยละ	8.95	6.72	2.24	-	-	17.91	16.67	-	1.51	18.18	4.55	4.54	-	-	-	9.09	
	เสีย	จำนวน	41	56	10	1	2	110	43	6	5	54	16	8	7	1	8	40	
		ร้อยละ	30.60	41.79	7.46	0.75	1.49	82.09	65.15	9.09	7.58	81.82	36.37	18.18	15.91	2.27	18.18	90.91	

JAI สกัดกั้น 1 คน : ขางอ JB2 สกัดกั้น 1 คน : ขาเหยียด JC3 สกัดกั้น 1 คน : ขาและลำตัว JD4 สกัดกั้น 1 คน : หลัง JES สกัดกั้น 1 คน : ศีรษะ
 JF6 สกัดกั้น 2 คน : ขากับขา JG7 สกัดกั้น 2 คน : ขากับหลัง JH8 สกัดกั้น 2 คน : หลังกับหลัง

จากตาราง 21 พบว่า รูปแบบการสกัดกั้นที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 47.51 รองลงมาคือการสกัดกั้นหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 39.55 ส่วนการแข่งขันรอบรองชนะเลิศและชิงชนะเลิศ รูปแบบการสกัดกั้นที่ใช้มากที่สุดในรอบรองชนะเลิศ คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 81.82 และ 40.92 ตามลำดับ รองลงมาคือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 9.09 และ 22.72 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สกัดกั้นในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำแนกตามรอบการแข่งขัน

ทีม			ผู้สกัดกั้นหลัก																			
			รอบสอง							รอบรองชนะเลิศ							รอบชิงชนะเลิศ					
			KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6
I	ค	จำนวน	2	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-	-	2
		ร้อยละ	16.67	-	-	-	-	16.67	7.14	-	-	-	-	-	7.14	10.53	-	-	-	-	-	10.53
	เสี่ย	จำนวน	7	-	2	-	1	10	13	-	-	-	-	-	13	17	-	-	-	-	-	17
		ร้อยละ	58.33	-	16.67	-	8.33	83.33	92.86	-	-	-	-	-	92.86	89.47	-	-	-	-	-	89.47
J	ค	จำนวน	7	-	-	-	-	7	8	-	-	-	-	-	8	2	-	-	-	-	-	2
		ร้อยละ	35.00	-	-	-	-	35.00	32.00	-	-	-	-	-	32.00	8.00	-	-	-	-	-	8.00
	เสี่ย	จำนวน	11	1	-	1	-	13	17	-	-	-	-	-	17	15	-	-	8	-	-	23
		ร้อยละ	55.00	5.00	-	5.00	-	65.00	68.00	-	-	-	-	-	68.00	60.00	-	-	32.00	-	-	92.00
K	ค	จำนวน	-	3	-	-	-	3	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	23.08	-	-	-	23.08	7.69	-	-	-	-	-	7.69	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	-	10	-	-	-	10	12	-	-	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	76.92	-	-	-	76.92	92.31	-	-	-	-	-	92.31	-	-	-	-	-	-	-
L	ค	จำนวน	1	-	-	-	-	1	3	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	5.26	-	-	-	-	5.26	20.00	-	-	-	-	-	20.00	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	18	-	-	-	-	18	12	-	-	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	94.74	-	-	-	-	94.74	80.00	-	-	-	-	-	80.00	-	-	-	-	-	-	-
M	ค	จำนวน	3	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	18.75	-	-	-	-	18.75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	13	-	-	-	-	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	81.25	-	-	-	-	81.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 22 (ต่อ)

ทีม			ผู้สั้กั้กันหลัก																				
			รอบสอง						รอบรองชนะเลิศ						รอบชิงชนะเลิศ								
			KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม	KA1	KB2	KC3	KD4	KF5	KG6	รวม
N	คิ	จำนวน	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	5.88	-	-	-	-	-	5.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	14	2	-	-	-	-	16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	82.35	11.77	-	-	-	-	94.12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
O	คิ	จำนวน	5	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	27.78	-	-	-	-	-	27.78	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	13	-	-	-	-	-	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	72.22	-	-	-	-	-	72.22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
P	คิ	จำนวน	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	11.76	-	-	-	-	-	11.76	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	15	-	-	-	-	-	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	88.24	-	-	-	-	-	88.24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	คิ	จำนวน	21	3	-	-	-	-	24	13	-	-	-	-	-	13	4	-	-	-	-	-	4
		ร้อยละ	15.91	2.27	-	-	-	-	18.18	19.40	-	-	-	-	-	19.40	9.09	-	-	-	-	-	-
	เสี่ย	จำนวน	91	13	2	1	1	-	108	54	-	-	-	-	-	54	32	-	-	8	-	-	40
		ร้อยละ	68.94	9.85	1.51	0.76	0.76	-	81.82	80.60	-	-	-	-	-	80.60	72.73	-	-	18.18	-	-	90.91

KA1 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้เตะสั้กั้กัน

KB2 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้ตั้งสั้กั้กัน

KC3 สั้กั้กัน 1 คน : ผู้เีร็ฟสั้กั้กัน

KD4 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้เตะกับผู้ตั้งสั้กั้กัน

KE5 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้เตะกับผู้เีร็ฟสั้กั้กัน

KF6 สั้กั้กัน 2 คน : ผู้ตั้งกับผู้เีร็ฟสั้กั้กัน

จากตาราง 22 พบว่า ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สั้กั้กันมากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือ ตำแหน่งเตะ คิดเป็นร้อยละ 84.82 100.00 และ 81.82 ตามลำดับ รองลงมาในการแข่งขันรอบสอง ตำแหน่งตั้งเป็นผู้สั้กั้กัน คิดเป็นร้อยละ 12.12 การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ ตำแหน่งเตะและตำแหน่งตั้งเป็นผู้สั้กั้กัน

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการซื้อหลัง ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 ประเภททีมเดี่ยวหญิง จำนวนตามรอบการแข่งขัน

รูปแบบการซื้อหลัง	ทีมเดี่ยวหญิง																รวม	
	I		J		K		L		M		N		O		P			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รอบสอง																		
LA1	5	26.32	7	41.18	2	12.50	5	29.41	1	9.09	8	38.10	5	41.67	2	12.50	35	27.13
LB2	-	-	-	-	1	6.25	1	5.88	-	-	1	4.76	-	-	-	-	3	2.33
LC3	14	73.68	10	58.82	13	81.25	11	64.71	10	90.91	12	57.14	7	58.33	14	87.50	91	70.54
รวม	19	100.00	17	100.00	16	100.00	17	100.00	11	100.00	21	100.00	12	100.00	16	100.00	129	100.00
รอบรองชนะเลิศ																		
LA1	3	16.67	10	55.56	2	9.52	1	4.00	-	-	-	-	-	-	-	-	16	19.51
LB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LC3	15	83.33	8	44.44	19	90.48	24	96.00	-	-	-	-	-	-	-	-	66	80.49
รวม	18	100.00	18	100.00	21	100.00	25	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	82	100.00
รอบชิงชนะเลิศ																		
LA1	6	21.43	4	20.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	20.83
LB2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LC3	22	78.57	16	80.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	38	79.17
รวม	28	100.00	20	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	48	100.00

LA1 ผู้ตั้งซื้อหลังผู้เตะ

LB2 ผู้เสิร์ฟซื้อหลังผู้เตะ

LC3 ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซื้อหลังผู้เตะ

จากตาราง 23 พบว่า รูปแบบการซื้อหลังที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขันรอบสอง รอบรองชนะเลิศ และชิงชนะเลิศ คือ ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซื้อหลัง คิดเป็นร้อยละ 70.54 , 80.49 และ 79.17 ตามลำดับ รองลงมาในการแข่งขันทั้งสามรอบ คือ ผู้ตั้งซื้อหลังผู้เตะ คิดเป็นร้อยละ 27.13 , 19.51 และ 20.83 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างทีมชายกับทีมหญิง

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิงด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน	0	94	94
	.0%	16.5%	8.2%
2. การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า	0	16	16
	.0%	2.8%	1.4%
3. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	544	389	933
	94.6%	68.5%	81.6%
4. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	31	69	100
	5.4%	12.1%	8.7%
รวม	575	568	1143
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 24 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟที่นักกีฬาทีมชายใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละ 94.6 รองลงมาคือ การเสิร์ฟสั้น (หยอด) คิดเป็นร้อยละ 5.4 ส่วนทีมหญิงก็เช่นเดียวกันใช้รูปแบบการเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.5 ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การใช้น้อยกว่าทีมชาย แต่ในขณะเดียวกันทีมหญิงจะใช้การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน (16.5%) และการเสิร์ฟสั้น (หยอด) (12.1%) มากกว่าทีมชาย

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟระหว่างทีมชายกับทีมหญิงด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา	88	89	177
	20.3%	20.1%	20.2%
2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย	104	78	182
	24.0%	17.6%	20.8%

ตาราง 25 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การเสิร์ฟรุกหลัง	125	131	256
	28.8%	29.6%	29.2%
4. การเสิร์ฟรุกขวาสุด	18	23	41
	4.1%	5.2%	4.7%
5. การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด	12	12	24
	2.8%	2.7%	2.7%
6. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง	28	22	50
	6.5%	5.0%	5.7%
7. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง	32	26	58
	7.4%	5.9%	6.6%
8. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	27	61	88
	6.2%	13.8%	10.0%
รวม	434	442	876
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 25 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟระหว่างทีมชายกับทีมหญิงต่างก็ใช้การเสิร์ฟรุกหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 29.6 ตามลำดับ เพียงแต่ทีมชายเสิร์ฟลงหน้าซ้ายเป็นอันดับสองรองจากการเสิร์ฟรุกหลัง ส่วนทีมหญิงเสิร์ฟลงหน้าขวาเป็นอันดับสองรองจากการเสิร์ฟรุกหลัง

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีม ด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	90	104	194
	27.4%	30.9%	29.2%
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วผู้เล่นหลังตั้ง	6	8	14
	1.8%	2.4%	2.1%

ตาราง 26 (ต่อ)

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
3. หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้ง	58 17.7%	53 15.7%	111 16.7%
4. หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วผู้เล่นหลังตั้ง	14 4.3%	13 3.9%	27 4.1%
5. หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าขวาตั้ง	13 4.0%	4 1.2%	17 2.6%
6. หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้ง	125 38.1%	111 32.9%	236 35.5%
7. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	17 5.2%	34 10.1%	51 7.7%
8. หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าขวาตั้ง	5 1.5%	10 3.0%	15 2.3%
รวม	328 100.0%	337 100.0%	665 100.0%

จากตาราง 26 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ไม่แตกต่างกัน คือ หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งใช้มากที่สุด ทั้งทีมชายและทีมหญิงในเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเตะทำคะแนนระหว่างทีมชายกับทีม ด้วยคำร้อยละ

รูปแบบการเตะทำคะแนน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การเตะแบบลังกาหลัง	338 91.4%	0 .0%	338 48.8%
2. การเตะด้านข้าง	1 .3%	132 40.9%	133 19.2%
3. การเตะสลับหลัง (ชั้นเบ็ค)	7 1.9%	167 51.7%	174 25.1%

ตาราง 27 (ต่อ)

รูปแบบการกระทำคะแนน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
4. การเตะสั้น (หยอด)	11	5	16
	3.0%	1.5%	2.3%
5. การเหยียบ	4	2	6
	1.1%	.6%	.9%
6. การปาด	2	1	3
	.5%	.3%	.4%
7. การโหม่ง	7	16	23
	1.9%	5.0%	3.3%
รวม	370	323	693
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 27 พบว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนระหว่างทีมชายกับทีมหญิงแตกต่างกัน กล่าวคือ ทีมชายจะใช้รูปแบบการเตะแบบลังกาหลังมากที่สุดถึง 91.4 % ส่วนทีมหญิงจะไม่ใช้รูปแบบการเตะแบบลังกาหลัง แต่จะใช้การเตะสลับหลังหรือชั้นเบ็คมากที่สุด รองลงมาคือ การเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 51.7 และ 40.9 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา	251	304	555
	71.7%	99.7%	84.7%
2. หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย	65	0	65
	18.6%	.0%	9.9%
3. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา	34	0	34
	9.7%	.0%	5.2%
4. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-

ตาราง 28 (ต่อ)

ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
5. หลังเตะด้วยเท้าขวา	0	1	1
	.0%	.3%	.2%
6. หลังเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-
รวม	350	305	655
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 28 พบว่า ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนระหว่างทีมชายกับทีมหญิงมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ตรงที่ทีมชายใช้ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะหลากหลายกว่าทีมหญิง กล่าวคือ ทีมชายใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย และหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 18.7 และ 9.7 ตามลำดับ ส่วนทีมหญิงใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.7

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การตั้งรับแบบ 10.10 น.	25	370	395
	5.5%	77.4%	42.3%
2. การตั้งรับแบบ 09.10 น.	377	68	445
	82.9%	14.2%	47.7%
3. การตั้งรับแบบ 10.15 น.	53	0	53
	11.6%	.0%	5.7%
4. การตั้งรับแบบ 09.15 น.	0	40	40
	.0%	8.4%	4.3%
รวม	455	478	933
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 29 พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟระหว่างทีมชายกับทีมหญิง มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ทีมชายใช้รูปแบบการตั้งรับแบบ 09.10 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.9 รองลงมาคือ การตั้งรับแบบ 10.15 น. คิดเป็นร้อยละ 11.6 ส่วนทีมหญิงรูปแบบการตั้งรับใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับแบบ 10.10 น. คิดเป็นร้อยละ 77.4 รองลงมาคือการตั้งรับแบบ 09.10 น. คิดเป็นร้อยละ 14.2

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

การรับลูกเสิร์ฟ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การรับด้วยศีรษะ	55	47	102
	15.5%	13.7%	14.7%
2. การรับด้วยเข่าขวา	21	35	56
	5.9%	10.2%	8.0%
3. การรับด้วยเข่าซ้าย	10	13	23
	2.8%	3.8%	3.3%
4. การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา	173	162	335
	48.9%	47.4%	48.1%
5. การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย	65	46	111
	18.4%	13.5%	15.9%
6. การรับด้วยหลังเท้าขวา	23	39	62
	6.5%	11.4%	8.9%
7. การรับด้วยหลังเท้าซ้าย	7	0	7
	2.0%	.0%	1.0%
รวม	354	342	696
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 30 พบว่า รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟระหว่างทีมชายกับทีมหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งทีมหญิงและทีมชายต่างก็ใช้การรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในขวาเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 47.4 และ 48.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้ายและศีรษะ

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้ง ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยคำร้อยละ

รูปแบบการตั้ง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ตั้งด้วยสี่ระยะ	0	1	1
	.0%	.3%	.1%
2. ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา	311	238	549
	86.4%	77.5%	82.3%
3. ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย	36	14	50
	10.0%	4.6%	7.5%
4. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา	0	50	50
	.0%	16.3%	7.5%
5. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย	0	1	1
	.0%	.3%	.1%
6. การตั้งด้วยหลังเท้าขวา	8	3	11
	2.2%	1.0%	1.6%
7. การตั้งด้วยหลังเท้าซ้าย	4	0	4
	1.1%	.0%	.6%
8. การตั้งด้วยเข่าขวา	1	0	1
	.3%	.0%	.1%
รวม	360	307	667
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 31 พบว่า รูปแบบการตั้งระหว่างทีมชายกับทีมหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งทีมชายและทีมหญิงต่างก็ใช้การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวาเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 86.4 และ 77.5 ตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการสั้ดกั้น ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการสั้ดกั้น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. สั้ดกั้น 1 คนขางอ	82	125	207
	27.4%	51.2%	38.1%
2. สั้ดกั้น 1 คนขาเหยียด	193	81	274
	64.5%	33.2%	50.5%
3. สั้ดกั้น 1 คนขาและลำตัว	2	0	2
	.7%	.0%	.4%
4. สั้ดกั้น 1 คนด้วยหลัง	10	26	36
	3.3%	10.7%	6.6%
5. สั้ดกั้น 1 คนด้วยศีรษะ	1	2	3
	.3%	.8%	.6%
6. สั้ดกั้น 2 คนด้วยขาักคขา	4	0	4
	1.3%	.0%	.7%
7. สั้ดกั้น 2 คนด้วยหลังกับหลัง	7	10	17
	2.3%	4.1%	3.1%
รวม	299	244	543
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 32 พบว่า รูปแบบการสั้ดกั้นระหว่างทีมชายกับทีมหญิงใช้การสั้ดกั้นแบบ 1 คนเหมือนกัน แต่แตกต่างกันตรงที่ทีมชายจะสั้ดกั้น 1 คนแบบขาเหยียดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 ส่วนทีมหญิงจะใช้การสั้ดกั้น 1 คนขางอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการสังกัดกัน ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

ตำแหน่งที่สังกัดกัน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ผู้เตะสังกัดกัน	270	216	486
	86.8%	88.5%	87.6%
2. ผู้ตั้งสังกัดกัน	25	16	41
	8.0%	6.6%	7.4%
3. ผู้เสิร์ฟสังกัดกัน	7	2	9
	2.3%	.8%	1.6%
4. ผู้เตะกับผู้ตั้งสังกัดกัน	8	9	17
	2.6%	3.7%	3.1%
5. ผู้เตะกับผู้เสิร์ฟสังกัดกัน	1	1	2
	.3%	.4%	.4%
รวม	311	244	555
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 33 พบว่า ตำแหน่งที่ใช้สังกัดกันมากที่สุดเหมือนกันระหว่างทีมชายกับทีมหญิง คือ ใช้ผู้เตะสังกัดกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.8 และ 88.5 ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการซ้อนหลัง ระหว่างทีมชายกับทีมหญิง ด้วยค่าร้อยละ

รูปแบบการเล่น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ผู้ตั้งซ้อนหลัง	30	61	91
	9.6%	23.6%	15.9%
2. ผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง	2	3	5
	.6%	1.2%	.9%

ตาราง 34 (ต่อ)

รูปแบบการเล่น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
3. ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลัง	281	195	476
	89.8%	75.3%	83.2%
รวม	313	259	572
	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 34 พบว่า รูปแบบการช้อนหลังระหว่างทีมชายกับทีมหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งทีมชายและทีมหญิงใช้ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.8 และ 75.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	80	100	329	35	544
	98.8%	96.2%	93.5%	92.1%	94.6%
2. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	1	4	23	3	31
	1.2%	3.8%	6.5%	7.9%	5.4%
รวม	81	104	352	38	575
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 35 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาคไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทุกภูมิภาคจะเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา	8 12.7%	11 15.9%	67 24.4%	2 7.4%	88 20.3%
2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย	18 28.6%	14 20.3%	63 22.9%	9 33.3%	104 24.0%
3. การเสิร์ฟรุกหลัง	22 34.9%	23 33.3%	71 25.8%	9 33.3%	125 28.8%
4. การเสิร์ฟรุกขวาสุด	3 4.8%	2 2.9%	12 4.4%	1 3.7%	18 4.1%
5. การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด	2 3.2%	4 5.8%	6 2.2%	0 .0%	12 2.8%
6. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง	6 9.5%	5 7.2%	16 5.8%	1 3.7%	28 6.5%
7. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง	3 4.8%	7 10.1%	20 7.3%	2 7.4%	32 7.4%
8. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	1 1.6%	3 4.3%	20 7.3%	3 11.1%	27 6.2%
รวม	63 100.0%	69 100.0%	275 100.0%	27 100.0%	434 100.0%

จากตาราง 36 พบว่า รูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟของนักกีฬาชายระหว่างภูมิภาคก็ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ทุกภูมิภาคจะเสิร์ฟลงตำแหน่งหลังมากที่สุด

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรुकด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการรुकด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	23 36.5%	4 17.4%	57 26.8%	6 20.7%	90 27.4%
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วผู้เล่นหลังตั้ง	1 1.6%	0 .0%	5 2.3%	0 .0%	6 1.8%
3. หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้ง	11 17.5%	2 8.7%	41 19.2%	4 13.8%	58 17.7%
4. หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วผู้เล่นหลังตั้ง	1 1.6%	4 17.4%	8 3.8%	1 3.4%	14 4.3%
5. หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าขวาตั้ง	0 .0%	3 13.0%	7 3.3%	3 10.3%	13 4.0%
6. หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้ง	24 38.1%	8 34.8%	81 38.0%	12 41.4%	125 38.1%
7. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	1 1.6%	1 4.3%	13 6.1%	2 6.9%	17 5.2%
8. หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าขวาตั้ง	2 3.2%	1 4.3%	1 .5%	1 3.4%	5 1.5%
รวม	63 100.0%	23 100.0%	213 100.0%	29 100.0%	328 100.0%

จากตาราง 37 พบว่า รูปแบบการรुकด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาคไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทุกภูมิภาคตำแหน่งหลังจะเป็นผู้รับเสิร์ฟเพื่อเปิดลูก แล้วหน้าซ้ายจะเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุกเป็นหลัก รองลงมาคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการกระทำคะแนน ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการกระทำคะแนน	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. การเตะแบบลังกาหลัง	54	64	195	25	338
	85.7%	98.5%	91.5%	86.2%	91.4%
2. การเตะด้านข้าง	0	0	1	0	1
	.0%	.0%	.5%	.0%	.3%
3. การเตะสลับหลัง (ชั้นเบ็ค)	2	0	3	2	7
	3.2%	.0%	1.4%	6.9%	1.9%
4. การเตะสั้น (หยอด)	6	1	3	1	11
	9.5%	1.5%	1.4%	3.4%	3.0%
5. การเหยียบ	0	0	4	0	4
	.0%	.0%	1.9%	.0%	1.1%
6. การปาด	0	0	2	0	2
	.0%	.0%	.9%	.0%	.5%
7. การโหม่ง	1	0	5	1	7
	1.6%	.0%	2.3%	3.4%	1.9%
รวม	63	65	213	29	370
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 38 พบว่า รูปแบบการกระทำคะแนนก็ไม่แตกต่างกัน ทุกภูมิภาคจะเตะทำคะแนนด้วยการเตะแบบลังกาหลังมากที่สุด

ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา	62	22	138	29	251
	100.0%	40.0%	67.6%	100.0%	71.7%
2. หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย	0	0	65	0	65
	.0%	.0%	31.9%	.0%	18.6%
3. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา	0	33	1	0	34
	.0%	60.0%	.5%	.0%	9.7%
4. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-	-	-
5. หลังเตะด้วยเท้าขวา	-	-	-	-	-
6. หลังเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-	-	-
รวม	62	55	204	29	350
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 39 พบว่า ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาคจะมีความแตกต่างกันในบางภูมิภาค กล่าวคือ ภาค1 และภาค4 นักกีฬาชายตำแหน่งหน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่นักกีฬาภาค 2 ตำแหน่งหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนนักกีฬาภาค 3 ใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมาใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 31.9

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. การตั้งรับแบบ 10.10 น.	1	0	0	24	25
	1.3%	.0%	.0%	100.0%	5.5%
2. การตั้งรับแบบ 09.10 น.	79	35	263	0	377
	98.8%	39.8%	100.0%	.0%	82.9%
3. การตั้งรับแบบ 10.15 น.	0	53	0	0	53
	.0%	60.2%	.0%	.0%	11.6%
4. การตั้งรับแบบ 09.15 น.	-	-	-	-	-
รวม	80	88	263	24	455
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 40 พบว่า รูปแบบการตั้งรับของนักกีฬาชายระหว่างภูมิภาคมีความต่างกันบ้างในบางภูมิภาค กล่าวคือ นักกีฬาภาค 1 และภาค 3 ใช้รูปแบบการตั้งรับแบบ 09.10 น. คิดเป็นร้อยละ 100.0 นักกีฬาภาค 2 ใช้รูปแบบการตั้งรับแบบ 10.15 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือ การตั้งรับแบบ 09.15 น. ส่วนนักกีฬาภาค 4 ใช้รูปแบบการตั้งรับแบบ 10.10 น. คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตาราง 41 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

การรับลูกเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. การรับด้วยศีรษะ	9	11	29	6	55
	15.3%	23.9%	13.1%	21.4%	15.5%
2. การรับด้วยเข่าขวา	2	3	12	4	21
	3.4%	6.5%	5.4%	14.3%	5.9%
3. การรับด้วยเข่าซ้าย	3	1	6	0	10
	5.1%	2.2%	2.7%	.0%	2.8%

ตาราง 41 (ต่อ)

การรับลูกเสิร์ฟ	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
4. การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา	33	5	120	15	173
	55.9%	10.9%	54.3%	53.6%	48.9%
5. การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย	9	19	35	2	65
	15.3%	41.3%	15.8%	7.1%	18.4%
6. การรับด้วยหลังเท้าขวา	2	5	15	1	23
	3.4%	10.9%	6.8%	3.6%	6.5%
7. การรับด้วยหลังเท้าซ้าย	1	2	4	0	7
	1.7%	4.3%	1.8%	.0%	2.0%
รวม	59	46	221	28	354
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 41 พบว่า รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของนักกีฬาภาค 1, 3, และ 4 ใช้ข้างเท้าด้านในขวารับลูกเสิร์ฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.9, 54.3 และ 53.6 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาภาค 3 ใช้ข้างเท้าด้านในซ้ายรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้ง ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการตั้ง	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา	61	24	199	27	311
	93.8%	44.4%	93.4%	96.4%	86.4%
2. ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย	3	28	5	0	36
	4.6%	51.9%	2.3%	.0%	10.0%
3. การตั้งด้วยหลังเท้าขวา	1	2	4	1	8
	1.5%	3.7%	1.9%	3.6%	2.2%
4. การตั้งด้วยหลังเท้าซ้าย	0	0	4	0	4
	.0%	.0%	1.9%	.0%	1.1%

ตาราง 42 (ต่อ)

รูปแบบการตั้ง	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
5. การตั้งด้วยเช่าซ้าย	0	0	1	0	1
	.0%	.0%	.5%	.0%	.3%
รวม	65	54	213	28	360
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 42 พบว่า รูปแบบการตั้งที่นักกีฬาภาค 1, 3 และ 4 ใช้ข้างเท้าด้านในขวาตั้งลูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.8, 93.4 และ 96.4 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาภาค 3 ใช้ข้างเท้าด้านในซ้ายตั้งลูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตาราง 43 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการสกัดกั้น ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการสกัดกั้น	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. สกัดกั้น 1 คนขงอ	21	31	30	0	82
	48.8%	66.0%	16.2%	.0%	27.4%
2. สกัดกั้น 1 คนขาเหยียด	21	14	134	24	193
	48.8%	29.8%	72.4%	100.0%	64.5%
3. สกัดกั้น 1 คนขาและลำตัว	0	0	2	0	2
	.0%	.0%	1.1%	.0%	.7%
4. สกัดกั้น 1 คนด้วยหลัง	0	0	10	0	10
	.0%	.0%	5.4%	.0%	3.3%
5. สกัดกั้น 1 คนด้วยศีรษะ	0	0	1	0	1
	.0%	.0%	.5%	.0%	.3%
6. สกัดกั้น 2 คนด้วยขากับขา	1	2	1	0	4
	2.3%	4.3%	.5%	.0%	1.3%
7. สกัดกั้น 2 คนด้วยหลังกับหลัง	0	0	7	0	7
	.0%	.0%	3.8%	.0%	2.3%
รวม	43	47	185	24	299
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 43 พบว่า รูปแบบการสกัดกั้นระหว่างนักกีฬาแต่ละภูมิภาคแตกต่างกันบ้างบางภูมิภาค กล่าวคือ นักกีฬาภาค 1 จะสกัดกั้นแบบ 1 คนขางอ และขาเหยียดในอัตราส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 48.8 นักกีฬาภาค 2 สกัดกั้น แบบ 1 คนขางอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงคือการสกัดกั้น 1 คนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 29.8 นักกีฬาภาค 3 และภาค 4 สกัดกั้นแบบ 1 คนขาเหยียดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.4 และ 100.0 ตามลำดับ

ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งที่สกัดกั้น ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

ตำแหน่งที่สกัดกั้น	ภูมิภาค				รวม
	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	
1. ผู้เตะสกัดกั้น	38	60	150	23	271
	86.4%	95.2%	82.9%	95.8%	86.9%
2. ผู้ตั้งสกัดกั้น	5	0	20	0	25
	11.4%	.0%	11.0%	.0%	8.0%
3. ผู้เสิร์ฟสกัดกั้น	0	1	5	1	7
	.0%	1.6%	2.8%	4.2%	2.2%
4. ผู้เตะกับผู้ตั้งสกัดกั้น	1	2	5	0	8
	2.3%	3.2%	2.8%	.0%	2.6%
5. ผู้เตะกับผู้เสิร์ฟสกัดกั้น	0	0	1	0	1
	.0%	.0%	.6%	.0%	.3%
รวม	44	63	181	24	312
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 44 พบว่า ตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้นทุกภูมิภาคจะใช้ผู้เตะสกัดกั้นมากที่สุด

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้าย ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้าย	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. หน้าขวารับเสิร์ฟเป็นผู้ตั้ง	0	10	0	-	10
	.0%	35.7%	.0%		29.4%
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	0	1	0	-	1
	.0%	3.6%	.0%		2.9%
3. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วผู้เล่นหลังตั้ง	0	1	0	-	1
	.0%	3.6%	.0%		2.9%
4. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วหน้าขวที่ตั้ง	5	4	0	-	9
	100.0%	14.3%	.0%		26.5%
5. หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าขวที่ตั้ง	0	12	1	-	13
	.0%	42.9%	100.0%		38.2%
รวม	5	28	1	-	34
	100.0%	100.0%	100.0%		100.0%

จากตาราง 45 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าซ้ายมีภูมิภาคเดียวที่นำมาใช้ คือ ภาค 2 โดยที่หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าขวที่ตั้งให้หน้าซ้ายรุกใช้มากที่สุด คือเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ หน้าขวารับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าซ้ายรุก

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการช้อนหลัง ระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการช้อนหลัง	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
1. ผู้ตั้งช้อนหลัง	3	7	20	0	30
	5.0%	14.0%	11.2%	.0%	9.6%
2. ผู้เสิร์ฟช้อนหลัง	2	0	0	0	2
	3.3%	.0%	.0%	.0%	.6%

ตาราง 46 (ต่อ)

รูปแบบการช้อนหลัง	ภูมิภาค				รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	
3. ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลัง	55	43	159	24	281
	91.7%	86.0%	88.8%	100.0%	89.8%
รวม	60	50	179	24	313
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 46 พบว่า การช้อนหลังนักกีฬาทุกภูมิภาคจะใช้ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลังมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาทีมหญิงแต่ละภูมิภาค

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน	4	19	29	42	0	94
	2.9%	31.1%	13.3%	57.5%	.0%	16.5%
2. การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า	2	1	5	6	2	16
	1.5%	1.6%	2.3%	8.2%	2.5%	2.8%
3. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	120	33	155	13	68	389
	87.6%	54.1%	71.1%	17.8%	86.1%	68.5%
4. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	11	8	29	12	9	69
	8.0%	13.1%	13.3%	16.4%	11.4%	12.1%
รวม	137	61	218	73	79	568
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 47 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาค ส่วนใหญ่จะเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก ยกเว้นนักกีฬาภาค 4 ที่เสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า และเสิร์ฟหยอด คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ 16.4 ตามลำดับ

ตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา	27	6	26	14	16	89
	23.7%	13.0%	15.9%	23.0%	28.1%	20.1%
2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย	12	15	24	18	9	78
	10.5%	32.6%	14.6%	29.5%	15.8%	17.6%
3. การเสิร์ฟรุกหลัง	40	14	48	16	13	131
	35.1%	30.4%	29.3%	26.2%	22.8%	29.6%
4. การเสิร์ฟรุกขวาสุด	7	1	8	6	1	23
	6.1%	2.2%	4.9%	9.8%	1.8%	5.2%
5. การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด	2	4	3	1	2	12
	1.8%	8.7%	1.8%	1.6%	3.5%	2.7%
6. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวา กับหลัง	16	1	26	2	3	48
	14.0%	2.2%	15.9%	3.3%	5.3%	10.9%
7. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้าย กับหลัง	-	-	-	-	-	-
8. การเสิร์ฟสั้น (หยอด)	10	5	29	4	13	61
	8.8%	10.9%	17.7%	6.6%	22.8%	13.8%
รวม	114	46	164	61	57	442
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 48 พบว่า รูปแบบการรुकด้วยการเสิร์ฟจะมีความต่างกันเ็นบางภูมิภาค กล่าวคือ นักกีฬาภาค 1 และภาค 3 จะเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.1 และ 29.3 นักกีฬาภาค 2 และภาค 4 จะเสิร์ฟลงในตำแหน่งหน้าซ้ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 และ 29.5 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาภาค 5 จะเสิร์ฟลงในตำแหน่งหน้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาคือ เสิร์ฟลงในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวา หลังจากการรับเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	26 36.1%	10 24.4%	42 34.4%	14 26.4%	12 24.5%	104 30.9%
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้ง	-	-	-	-	-	-
3. หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้ง	8 11.1%	9 22.0%	24 19.7%	6 11.3%	6 12.2%	53 15.7%
4. หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้ง	3 4.2%	4 9.8%	4 3.3%	3 5.7%	7 14.3%	21 6.2%
5. หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าขวาตั้ง	-	-	-	-	-	-
6. หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้ง	23 31.9%	14 34.1%	39 32.0%	22 41.5%	13 26.5%	111 32.9%
7. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้ง	8 11.1%	2 4.9%	8 6.6%	6 11.3%	10 20.4%	34 10.1%
8. หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาตั้ง	4 5.6%	2 4.9%	5 4.1%	2 3.8%	1 2.0%	14 4.2%
รวม	72 100.0%	41 100.0%	122 100.0%	53 100.0%	49 100.0%	337 100.0%

จากตาราง 49 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาคไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาทุกภูมิภาคจะมีรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟเป็นหลัก 2 แบบ คือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก กับหลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก

ตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการกระทำคะแนน ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการกระทำคะแนน	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. การเตะแบบลังกาหลัง	-	-	-	-	-	-
2. การเตะด้านข้าง	25 40.3%	25 65.8%	35 27.8%	12 24.5%	35 72.9%	132 40.9%
3. การเตะสลับหลัง (ชันแป็ค)	32 51.6%	9 23.7%	80 63.5%	35 71.4%	11 22.9%	167 51.7%
4. การเตะสั้น (หยอด)	5 8.1%	4 10.5%	11 8.7%	2 4.1%	2 4.2%	24 7.4%
5. การเหยียบ	-	-	-	-	-	-
6. การปาด	-	-	-	-	-	-
7. การโหม่ง	-	-	-	-	-	-
รวม	62 100.0%	38 100.0%	126 100.0%	49 100.0%	48 100.0%	323 100.0%

จากตาราง 50 พบว่า รูปแบบการกระทำคะแนนสำหรับนักกีฬาทีมหญิง ยังไม่มีนักกีฬาจากภูมิภาคใดที่เตะแบบลังกาหลัง ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเตะเป็นหลัก 2 แบบ กล่าวคือ นักกีฬาภูมิภาค 3 และภูมิภาค 4 เตะสลับหลังหรือชันแป็คมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 ,63.5 และ 71.4 ตามลำดับ รองลงมาคือ การเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 40.3, 27.8 และ 24.5 ตามลำดับ นักกีฬาภาค 2 และภาค 5 เตะด้านข้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 72.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ การเตะสลับหลังหรือชันแป็ค คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 22.9 ตามลำดับ

ตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา	65	33	116	46	44	304
	100.0%	100.0%	99.1%	100.0%	100.0%	99.7%
2. หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-	-	-	-
3. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา	-	-	-	-	-	-
4. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-	-	-	-
5. หลังเตะด้วยเท้าขวา	0	0	1	0	0	1
	.0%	.0%	.9%	.0%	.0%	.3%
6. หลังเตะด้วยเท้าซ้าย	-	-	-	-	-	-
รวม	65	33	117	46	44	305
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 51 พบว่า ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาคไม่แตกต่างกัน ทุกภูมิภาคจะใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาเป็นหลัก

ตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. การตั้งรับแบบ 10.10 น.	107	23	141	57	42	370
	95.5%	33.3%	98.6%	64.0%	64.6%	77.4%
2. การตั้งรับแบบ 09.10 น.	5	46	2	11	4	68
	4.5%	66.7%	1.4%	12.4%	6.2%	14.2%

ตาราง 52 (ต่อ)

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
3. การตั้งรับแบบ 10.15 น.	-	-	-	-	-	-
4. การตั้งรับแบบ 09.15 น.	0	0	0	21	19	40
	.0%	.0%	.0%	23.6%	29.2%	8.4%
รวม	112	69	143	89	65	478
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 52 พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของนักกีฬาหญิงระหว่างภูมิภาคมี 2 แบบเป็นหลัก กล่าวคือ นักกีฬาภาค 1, 3, 4 และ 5 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ 10.10 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.5, 98.6, 64.0 และ 64.6 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาภาค 2 จะใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ 09.10 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ การตั้งรับแบบ 10.10 น. คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตาราง 53 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

การรับลูกเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. การรับด้วยศีรษะ	10	8	19	6	4	47
	15.4%	17.4%	15.0%	11.1%	8.0%	13.7%
2. การรับด้วยเข่าขวา	12	6	13	3	1	35
	18.5%	13.0%	10.2%	5.6%	2.0%	10.2%
3. การรับด้วยเข่าซ้าย	1	1	8	2	1	13
	1.5%	2.2%	6.3%	3.7%	2.0%	3.8%
4. การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา	29	21	67	23	22	162
	44.6%	45.7%	52.8%	42.6%	44.0%	47.4%
5. การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย	8	5	16	12	5	46
	12.3%	10.9%	12.6%	22.2%	10.0%	13.5%
6. การรับด้วยข้างเท้าด้านนอกขวา	-	-	-	-	-	-

ตาราง 53 (ต่อ)

การรับลูกเสิร์ฟ	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
7. การรับด้วยข้างเท้าด้านนอกซ้าย	-	-	-	-	-	-
8. การรับด้วยหลังเท้าขวา	5	5	4	8	17	39
	7.7%	10.9%	3.1%	14.8%	34.0%	11.4%
รวม	65	46	127	54	50	342
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 53 พบว่า รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาคไม่แตกต่างกัน
ทุกภูมิภาคจะใช้การรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในขวาเป็นหลัก

ตาราง 54 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการตั้ง ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการตั้ง	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. ตั้งด้วยศีรษะ	3	1	3	5	7	19
	5.3%	2.8%	2.4%	11.4%	15.2%	6.2%
2. ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา	54	35	121	39	39	288
	94.7%	97.2%	97.6%	88.6%	84.8%	93.8%
รวม	57	36	124	44	46	307
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 54 พบว่า รูปแบบการตั้งไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาหญิงทุกภูมิภาคต่างก็ใช้การ
ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวาเป็นหลัก

ตาราง 55 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการสกัดกั้น ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการสกัดกั้น	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. สกัดกั้น 1 คนขงอ	58	11	30	0	26	125
	82.9%	36.7%	38.5%	.0%	92.9%	51.2%
2. สกัดกั้น 1 คนขาเหยียด	0	16	29	34	2	81
	.0%	53.3%	37.2%	89.5%	7.1%	33.2%
3. สกัดกั้น 1 คนขาและลำตัว	-	-	-	-	-	-
4. สกัดกั้น 1 คนด้วยหลัง	12	3	19	4	0	38
	17.1%	10.0%	24.4%	10.5%	.0%	15.6%
5. สกัดกั้น 1 คนด้วยศีรษะ	-	-	-	-	-	-
6. สกัดกั้น 2 คนขาถัดขา	-	-	-	-	-	-
7. สกัดกั้น 2 คนขากับหลัง	-	-	-	-	-	-
8. สกัดกั้น 2 คนหลังกับหลัง	-	-	-	-	-	-
รวม	70	30	78	38	28	244
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 55 พบว่า รูปแบบการสกัดกั้นของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาคมีความแตกต่างกัน ในบางภูมิภาค กล่าวคือ นักกีฬาหญิงภาค 1,3 และ 5 ใช้รูปแบบการสกัดกั้น 1 คนขงอเป็นหลัก คิดเป็น ร้อยละ 82.9, 38.5 และ 92.9 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาหญิงภาค 2 และภาค 4 ใช้รูปแบบการสกัดกั้น 1 คนขาเหยียดเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 53.3 และ 89.5 ตามลำดับ

ตาราง 56 แสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งที่สังกัดกัน ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

ตำแหน่งที่สังกัดกัน	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. ผู้เตะสังกัดกัน	60	33	76	33	13	215
	85.7%	94.3%	96.2%	100.0%	50.0%	88.5%
2. ผู้ตั้งสังกัดกัน	10	2	3	0	13	28
	14.3%	5.7%	3.8%	.0%	50.0%	11.5%
3. ผู้เสิร์ฟสังกัดกัน	-	-	-	-	-	-
4. ผู้เตะกับผู้ตั้งสังกัดกัน	-	-	-	-	-	-
5. ผู้เตะกับผู้เสิร์ฟสังกัดกัน	-	-	-	-	-	-
รวม	70	35	79	33	26	243
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 56 พบว่า ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สังกัดกันของนักกีฬาทีมหญิงระหว่างภูมิภาค ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาหญิงภาค 1, 2, 3 และ 4 ใช้ตำแหน่งเตะเป็นผู้สังกัดกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7, 94.3, 96.2 และ 100.0 ส่วนนักกีฬาหญิงภาค 5 ใช้ตำแหน่งเตะและตำแหน่งตั้งสังกัดกันในอัตราส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการช้อนหลัง ระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการช้อนหลัง	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
1. ผู้ตั้งช้อนหลัง	21	14	21	3	5	64
	38.2%	42.4%	19.6%	11.1%	13.5%	24.7%
2. ผู้เสิร์ฟช้อนหลัง	-	-	-	-	-	-

ตาราง 57 (ต่อ)

รูปแบบการช้อนหลัง	ภูมิภาค					รวม
	ภาค1	ภาค2	ภาค3	ภาค4	ภาค5	
3. ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลัง	34	19	86	24	32	195
	61.8%	57.6%	80.4%	88.9%	86.5%	75.3%
รวม	55	33	107	27	37	259
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 57 พบว่า รูปแบบการช้อนหลังระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาคไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาหญิงทุกภูมิภาคใช้ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลังเป็นหลัก

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของทีมชาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

ตาราง 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเสิร์ฟของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการเสิร์ฟ		รวม
	AC3	AC4	
ดกรอบ	208	8	216
	38.2%	25.8%	37.6%
เข้ารอบ	336	23	359
	61.8%	74.2%	62.4%
รวม	544	31	575
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 1.932 \quad p = .165$$

AC3 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

AC4 การเสิร์ฟหยอดสั้น

จากตาราง 58 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ								รวม
	BA1	BB2	BC3	BD4	BE5	BF6	BG7	BH8	
ตกรอบ	33	54	61	5	5	15	9	7	189
	37.5%	51.9%	48.8%	27.8%	41.7%	53.6%	28.1%	25.9%	43.5%
เข้ารอบ	55	50	64	13	7	13	23	20	245
	62.5%	48.1%	51.2%	72.2%	58.3%	46.4%	71.9%	74.1%	56.5%
รวม	88	104	125	18	12	28	32	27	434
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 15.169 \quad p = .034$$

BA1 การเสิร์ฟรุกหน้าขวา

BB2 การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย

BC3 การเสิร์ฟรุกหลัง

BD4 การเสิร์ฟรุกขวาสุด

BE5 การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด

BF6 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง

BG7 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง

BH8 การเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาซ้าย

จากตาราง 59 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเสิร์ฟสั้นมีโอกาสได้คะแนนหรือเข้ารอบมากที่สุด รองลงมา คือ การเสิร์ฟรุกขวาสุด และการเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง ตามลำดับ

ตาราง 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ						รวม
	CA1	CC3	CD4	CF6	CG7	CH8	
ตกรอบ	44	33	14	71	9	13	184
	48.9%	56.9%	70.0%	56.8%	52.9%	72.2%	56.1%
เข้ารอบ	46	25	6	54	8	5	144
	51.1%	43.1%	30.0%	43.2%	47.1%	27.8%	43.9%
รวม	90	58	20	125	17	18	328
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 5.478 \quad p = .360$$

CA1 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CC3 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CD4 หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CF6 หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CG7 หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

CH8 หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาคั่งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

จากตาราง 60 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการเตะทำคะแนน		รวม
	EA1	EC3	
ตกรอบ	191	16	207
	56.5%	50.0%	55.9%
เข้ารอบ	147	16	163
	43.5%	50.0%	44.1%
รวม	338	32	370
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.502 \quad p = .478$$

EA1 การเตะแบบลังกาหลัง

EC3 การเตะสลับหลัง (ชันเบ็ค)

จากตาราง 61 พบว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน		รวม
	FA1	FB2	
ตกรอบ	175	18	193
	69.7%	18.2%	55.1%
เข้ารอบ	76	81	157
	30.3%	81.8%	44.9%
รวม	251	99	350
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 101.537 \quad p = .001$$

FA1 หน้าขาวเต๋ด้วยเท้าขวา

FB2 หน้าขาวเต๋ด้วยเท้าซ้ายและหน้าซ้ายเต๋ด้วยเท้าขวา

จากตาราง 62 พบว่า ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ตำแหน่งหน้าขาวเต๋ด้วยเท้าขวามีเปอร์เซ็นต์การครอบมากกว่าเข้ารอบ ในขณะที่ตำแหน่งหน้าขาวเต๋ด้วยเท้าซ้าย และหน้าซ้ายเต๋ด้วยเท้าขวามีเปอร์เซ็นต์การเข้ารอบมากกว่าตกรอบ

ตาราง 63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการตั้งรับ		รวม
	GA1	GB2	
ตกรอบ	57 73.1%	190 50.4%	247 54.3%
เข้ารอบ	21 26.9%	187 49.6%	208 45.7%
รวม	78 100.0%	377 100.0%	455 100.0%

$$\chi^2 = 13.395 \quad p = .001$$

GA1 การตั้งรับแบบ 10.10 และการตั้งรับแบบ 10.15

GB2 การตั้งรับแบบ 09.10

จากตาราง 63 พบว่า รูปแบบการตั้งรับของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยการตั้งรับแบบ 10.10 น.และการตั้งรับแบบ 10.15 น.มีเปอร์เซ็นต์การครอบมากกว่าการเข้ารอบ

ตาราง 64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ						รวม
	HA1	HB2	HC3	HD4	HE5	HH8	
ตกรอบ	33 60.0%	8 38.1%	8 47.1%	93 53.8%	40 61.5%	13 56.5%	195 55.1%
เข้ารอบ	22 40.0%	13 61.9%	9 52.9%	80 46.2%	25 38.5%	10 43.5%	159 44.9%

ตาราง 64 (ต่อ)

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ						รวม
	HA1	HB2	HC3	HD4	HE5	HH8	
รวม	55	21	17	173	65	23	354
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 4.666 \quad p = .458$$

HA1 รับด้วยศีรษะ HB2 รับด้วยเข่าขวา HC3 รับด้วยเข่าซ้าย HD4 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา HE5 รับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย HH8 รับด้วยหลังเท้าขวา

จากตาราง 64 พบว่า รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการตั้ง			รวม
	IB2	IC3	IF6	
ตกรอบ	180	17	5	202
	57.9%	47.2%	38.5%	56.1%
เข้ารอบ	131	19	8	158
	42.1%	52.8%	61.5%	43.9%
รวม	311	36	13	360
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 3.194 \quad p = .203$$

IB2 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา

IC3 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

IF6 ตั้งด้วยหลังเท้าและอื่นๆ

จากตาราง 65 พบว่า รูปแบบการตั้งของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการสังกัดกันของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการสังกัดกัน			รวม
	JA1	JB2	JD4	
ตกรอบ	33	77	11	121
	40.2%	39.9%	45.8%	40.5%
เข้ารอบ	49	116	13	178
	59.8%	60.1%	54.2%	59.5%
รวม	82	193	24	299
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.315 \quad p = .854$$

JA1 สังกัดกัน 1 คน : ขางอกดำตัว JB2 สังกัดกัน 1 คน : ขา JD4 สังกัดกันด้วยทักษะ

จากตาราง 66 พบว่า รูปแบบการสังกัดกันของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งที่สังกัดกันของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	ตำแหน่งที่สังกัดกัน			รวม
	KA1	KB2	KC3	
ตกรอบ	121	9	6	136
	44.6%	36.0%	37.5%	43.6%
เข้ารอบ	150	16	10	176
	55.4%	64.0%	62.5%	56.4%
รวม	271	25	16	312
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.951 \quad p = .622$$

KA1 ตำแหน่งเตะสังกัดกัน KB2 ตำแหน่งตั้งสังกัดกัน

KC3 ตำแหน่งตั้งสังกัดกันและสังกัดกันด้วยรูปแบบผสมระหว่างตำแหน่ง

จากตาราง 67 พบว่า ตำแหน่งที่สังกัดกันของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการซ้อนหลังของทีมชาย

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการซ้อนหลัง		รวม
	LA1	LC3	
ตกรอบ	21	159	180
	65.6%	56.6%	57.5%
เข้ารอบ	11	122	133
	34.4%	43.4%	42.5%
รวม	32	281	313
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.961$$

$$p = .327$$

LA1 ผู้ตั้งซ้อนหลัง

LC3 ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง

จากตาราง 68 พบว่า รูปแบบการซ้อนหลังของทีมชายมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของทีมหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

ตาราง 69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเสิร์ฟของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการเสิร์ฟ				รวม
	AA1	AB2	AC3	AD4	
ตกรอบ	63	8	158	23	252
	67.0%	50.0%	40.6%	33.3%	44.4%
เข้ารอบ	31	8	231	46	316
	33.0%	50.0%	59.4%	66.7%	55.6%
รวม	94	16	389	69	568
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 25.370$$

$$p = .001$$

AA1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

AB2 การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า

AC3 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

AD4 การเสิร์ฟสั้น

จากตาราง 69 พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟของ تیمหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในและการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้าหรือหน้าเท้า มีเปอร์เซ็นต์การตกรอบมากกว่าการเสิร์ฟรูปแบบอื่น ส่วนการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้น มีเปอร์เซ็นต์ที่จะเข้ารอบมากกว่าการเสิร์ฟรูปแบบอื่นๆ

ตาราง 70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของ تیمหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ							รวม
	BA1	BB2	BC3	BD4	BE5	BF6	BH8	
ตกรอบ	48	52	55	13	7	7	18	200
	53.9%	66.7%	42.0%	56.5%	58.3%	14.6%	29.5%	45.2%
เข้ารอบ	41	26	76	10	5	41	43	242
	46.1%	33.3%	58.0%	43.5%	41.7%	85.4%	70.5%	54.8%
รวม	89	78	131	23	12	48	61	442
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 44.044 \quad p = .001$$

BA1 การเสิร์ฟรุกหน้าขวา

BB2 การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย

BC3 การเสิร์ฟรุกหลัง

BD4 การเสิร์ฟรุกขวาสุด

BE5 การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด

BF6 การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง และระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง

BH8 การเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาข่าย

จากตาราง 70 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของ تیمหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยการเสิร์ฟรุกทางด้านหน้าซ้าย มีเปอร์เซ็นต์การตกรอบมากที่สุด ส่วนการเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลังและระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง มีเปอร์เซ็นต์การเข้ารอบมากที่สุด รองลงมา คือ การเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาข่าย

ตาราง 71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟ						รวม
	CA1	CC3	CD4	CF6	CG7	CH8	
ตกรอบ	48	23	15	62	20	6	174
	46.2%	43.4%	71.4%	55.9%	58.8%	42.9%	51.6%
เข้ารอบ	56	30	6	49	14	8	163
	53.8%	56.6%	28.6%	44.1%	41.2%	57.1%	48.4%
รวม	104	53	21	111	34	14	337
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 7.913 \quad p = .161$$

CA1 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CC3 หน้าขวารับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CD4 หน้าขวารับเสิร์ฟและผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CF6 หลังรับเสิร์ฟและหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

CG7 หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก

CH8 หลังรับเสิร์ฟและหน้าขวาทตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวารุก

จากตาราง 71 พบว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากรับเสิร์ฟของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 72 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการเตะทำคะแนน			รวม
	EB2	EC3	ED4	
ตกรอบ	80	72	12	164
	60.6%	43.1%	50.0%	50.8%
เข้ารอบ	52	95	12	159
	39.4%	56.9%	50.0%	49.2%
รวม	132	167	24	323
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 9.032 \quad p = .011$$

EB2 การเตะด้านข้าง

EC3 การเตะสลับหลัง (ชันเบ็ค)

ED4 การเตะหยอด

จากตาราง 72 พบว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่การเตะด้านข้างมีเปอร์เซ็นต์การตกรอบมากกว่าการเตะด้วยชั้นเบ็ค และการเตะหยอด

ตาราง 73 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการตั้งรับ			รวม
	GA1	GB2	GD4	
ตกรอบ	179	64	21	264
	48.4%	94.1%	52.5%	55.2%
เข้ารอบ	191	4	19	214
	51.6%	5.9%	47.5%	44.8%
รวม	370	68	40	478
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 48.733 \quad p = .001$$

GA1 การตั้งรับแบบ 10.10 น. GB2 การตั้งรับแบบ 09.10น. GD4 การตั้งรับแบบ 09.15น.

จากตาราง 73 พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่การตั้งรับแบบ 09.10 น. มีเปอร์เซ็นต์ที่จะตกรอบมากกว่าการตั้งรับแบบอื่นๆ ส่วนการตั้งรับแบบ 10.10 น. มีเปอร์เซ็นต์การเข้ารอบมากกว่าการตั้งรับแบบอื่นๆ

ตาราง 74 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ						รวม
	HA1	HB2	HC3	HD4	HE5	HH8	
ตกรอบ	26	15	6	81	23	26	177
	55.3%	42.9%	46.2%	50.0%	50.0%	66.7%	51.8%
เข้ารอบ	21	20	7	81	23	13	165
	44.7%	57.1%	53.8%	50.0%	50.0%	33.3%	48.2%
รวม	47	35	13	162	46	39	342
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 5.242 \quad p = .387$$

HA1 รับด้วยศีรษะ

HB2 รับด้วยเข่าขวา

HC3 รับด้วยเข่าซ้าย

HD4 รับด้วยข้างเท้าด้านในขวา

HE5 รับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย

HH8 รับด้วยหลังเท้าขวา

จากตาราง 74 พบว่า รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่การตั้งรับลูกเสิร์ฟด้วยหลังเท้า มีเปอร์เซ็นต์ที่จะถูกรอบมากที่สุด ส่วนการตั้งรับด้วยเข่าขวามีเปอร์เซ็นต์ที่จะเข้ารอบมากกว่าการตั้งรับแบบอื่นๆ

ตาราง 75 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการตั้งของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการตั้ง		รวม
	IB2	IC3	
ถูกรอบ	145	11	156
	50.3%	57.9%	50.8%
เข้ารอบ	143	8	151
	49.7%	42.1%	49.2%
รวม	288	19	307
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.406 \quad p = .524$$

IB2 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา

IC3 ตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย และด้วยทักษะอื่นๆ

จากตาราง 75 พบว่า รูปแบบการตั้งของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 76 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการสกัดกั้นของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการสกัดกั้น			รวม
	JA1	JB2	JD4	
ถูกรอบ	55	45	15	115
	44.0%	55.6%	39.5%	47.1%
เข้ารอบ	70	36	23	129
	56.0%	44.4%	60.5%	52.9%

ตาราง 76 (ต่อ)

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการสกัดกั้น			รวม
	JA1	JB2	JD4	
รวม	125	81	38	244
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 3.693 \quad p = .158$$

JA1 สกัดกั้น 1 คน : ขางอคลำตัว

JB2 สกัดกั้น 1 คน : ขาเหยียด

JD4 สกัดกั้น 1 คน : หลัง และทักษะอื่นๆ

จากตาราง 76 พบว่า รูปแบบการสกัดกั้นของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 77 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับตำแหน่งที่สกัดกั้นของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	ตำแหน่งที่สกัดกั้น		รวม
	KA1	KB2	
ดกรอบ	98	10	108
	45.6%	35.7%	44.4%
เข้ารอบ	117	18	135
	54.4%	64.3%	55.6%
รวม	215	28	243
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 0.977 \quad p = .323$$

KA1 ตำแหน่งเตะสกัดกั้น

KB2 ตำแหน่งอื่นๆสกัดกั้น

จากตาราง 77 พบว่า ตำแหน่งที่สกัดกั้นของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 78 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการซื้อหลังของทีมหญิง

ผลการแข่งขัน	รูปแบบการซื้อหลัง		รวม
	LA1	LC3	
ดกรอบ	24	102	126
	37.5%	52.3%	48.6%
เข้ารอบ	40	93	133
	62.5%	47.7%	51.4%
รวม	64	195	259
	100.0%	100.0%	100.0%

$$\chi^2 = 4.229 \quad p = .040$$

LA1 ผู้ตั้งซื้อหลัง

LC3 ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซื้อหลัง

จากตาราง 78 พบว่า รูปแบบการซื้อหลังของทีมหญิงมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ตั้งซื้อหลังมีเปอร์เซ็นต์ที่จะเข้ารอบมากกว่าดกรอบ ในขณะที่เดียวกันถ้าทั้งผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซื้อหลังพร้อมกัน มีเปอร์เซ็นต์การดกรอบมากกว่าเข้ารอบ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 2) เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ที่มีเพศและภูมิภาคที่ สังกัดต่างกัน และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการ แข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 โดยใช้ นักกีฬาเซปักตะกร้อ ประเภททีมเดี่ยวชายและหญิงที่ผ่านเข้ารอบการ แข่งขันตั้งแต่รอบสองจนถึงรอบชิงชนะเลิศเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ใช้แบบบันทึกรูปแบบการเล่นแบบรุก และแบบรับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการทดลองใช้และการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือการวิจัยจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และใช้เครื่องบันทึกภาพอัตโนมัติจำนวน 4 เครื่อง บันทึกภาพการแข่งขันอย่างละเอียด ตลอดการแข่งขัน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของรูปแบบการเล่นเซปัก ตะกร้อ เปรียบเทียบรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อที่มีเพศและภูมิภาคต่างกันด้วยค่าความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อด้วยไคส์แควร์ (Chi-square) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

1.1 รูปแบบการเสิร์ฟ

รูปแบบการเสิร์ฟของนักกีฬาชายมี 2 รูปแบบ คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้น นักกีฬาชายใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุดคือ เป็นร้อยละ 92.9 ถึง 95.7 ที่เหลือจะเป็นการเสิร์ฟสั้น ส่วน นักกีฬาหญิงรูปแบบการเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุดคือการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าคิดเป็นร้อยละ 42.7 ถึง 89.7 รูปแบบการ เสิร์ฟรองลงมาในรอบสอง คือ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 19.6 รอบรองชนะเลิศคือ การเสิร์ฟ สั้น คิดเป็นร้อยละ 8.6 และรอบชิงชนะเลิศคือ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในคิดเป็นร้อยละ 36.6

1.2 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุดในรอบสองและรอบรอง ชนะเลิศ คือการเสิร์ฟรุกในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ 36.3 ตามลำดับ รองลงมา คือ การเสิร์ฟรุก ทางด้านหน้าซ้าย รอบชิงชนะเลิศรูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟลงทางด้านหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือ การเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลัง คิดเป็นร้อยละ 36.1 ส่วนนักกีฬาหญิงรูปแบบการรุกด้วยการ

เสิร์ฟที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟรุกในตำแหน่งหลัง (แบ็ค) คิดเป็นร้อยละ 29.0 ถึง 30.4 รองลงมาคือ การเสิร์ฟรุกหน้าขวาและการเสิร์ฟสั้นหน้าตาข่าย

1.3 รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 35.6 ถึง 42.2 รองลงมาในรอบสองและรอบชิงชนะเลิศคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ 23.4 ตามลำดับ ส่วนรอบชิงชนะเลิศรองลงมาคือ หน้าขวารับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกคิดเป็นร้อยละ 20.6 แบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟของนักกีฬาหญิงที่ใช้มากที่สุดในรอบสองและรอบชิงชนะเลิศ คือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ 34.5 ตามลำดับ รองลงมาคือ หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 20.1 ตามลำดับ ส่วนรอบรองชนะเลิศรูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาที่ใช้มากที่สุด คือ หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกคิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุกคิดเป็นร้อยละ 23.5

1.4 รูปแบบการเตะทำคะแนน

รูปแบบการเตะทำคะแนนของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การเตะแบบลังกาหลังรองลงมา คือ การเตะหยอด ส่วนนักกีฬาหญิงรูปแบบการเตะที่ใช้มากที่สุดในรอบสองและรอบชิงชนะเลิศ คือ การเตะสลับหลัง (ชันแบ็ค) คิดเป็นร้อยละ 50.3 และ 72.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ การเตะด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 42.8 และ 19.6 ตามลำดับ ส่วนรอบรองชนะเลิศใช้การเตะด้านข้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาคือ การเตะสลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 41.5

1.5 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน

ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนมากที่สุด ของนักกีฬาชาย คือ ตำแหน่งหน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา รองลงมาในการแข่งขันรอบสอง คือ หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา ส่วนรอบรองชนะเลิศและชิงชนะเลิศ ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนรองลงมาคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย นักกีฬาหญิงตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะมากที่สุด ทุกรอบการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 98.9 ถึง 100.0 คือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา

1.6 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับแบบ B (09.10 น.) คิดเป็นร้อยละ 71.7 ถึง 100.0 ส่วนรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของนักกีฬาหญิงที่ใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับแบบ A (10.10 น.) คิดเป็นร้อยละ 63.0 ถึง 99.5

1.7 ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 48.2 ถึง 49.3 รองลงมาในรอบสอง คือ การรับด้วยศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 17.9 รอบรองชนะเลิศ คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 29.6 และรอบชิงชนะเลิศ คือ การรับด้วยศีรษะ และการรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 18.1 ส่วนนักกีฬาหญิงทักษะการรับลูกเสิร์ฟที่ใช้มากที่สุด คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 45.8 ถึง 54.7 รองลงมา คือ การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้ายและศีรษะ โดยที่เปอร์เซ็นต์การรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้ายมากกว่าศีรษะเล็กน้อย

1.8 รูปแบบการตั้ง

รูปแบบการตั้งของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุดคือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 82.7 ถึง 90.4 รองลงมา คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 4.1 ถึง 17.3 ส่วนนักกีฬาหญิงรูปแบบการตั้งที่ใช้มากที่สุด คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวา คิดเป็นร้อยละ 92.5 ถึง 95.8 รองลงมา คือ การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในซ้าย คิดเป็นร้อยละ 3.9 ถึง 7.5

1.9 รูปแบบการสกัดกั้น

รูปแบบการสกัดกั้นของนักกีฬาชายที่ใช้มากที่สุด คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 59.6 ถึง 82.1 รองลงมาคือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 10.0 ถึง 36.7 ส่วนนักกีฬาหญิงรูปแบบการสกัดกั้นที่ใช้มากที่สุด ในรอบสอง คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขาเหยียด คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 39.6 ส่วนรอบรองชนะเลิศและชิงชนะเลิศรูปแบบการสกัดกั้นที่ใช้มากที่สุด คือ การสกัดกั้นหนึ่งคนขางอ คิดเป็นร้อยละ 81.8 และ 40.9 ตามลำดับ

1.10 ตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้น

ตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้นมากที่สุดทั้งนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง คือ ตำแหน่งตะพังกะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.9 ถึง 89.4 และ 81.8 ถึง 100.0 ตามลำดับ

1.11 รูปแบบการช้อนหลัง

รูปแบบการช้อนหลังทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่ใช้มากที่สุด คือ ผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟช้อนหลัง คิดเป็นร้อยละ 82.0 ถึง 91.8 และ 70.5 ถึง 80.5 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นแซปคตะกร้อระหว่างทีมชายกับทีมหญิงด้วยค่าร้อยละ

2.1 รูปแบบการเสิร์ฟและการรุกด้วยการเสิร์ฟ

นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการเสิร์ฟไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงต่างก็ใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.6 และ 68.5 ตามลำดับ รูปแบบการเสิร์ฟรองลงมา นักกีฬาชายใช้การเสิร์ฟหยอดแข้งของนักกีฬาหญิงใช้การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน ส่วนการรุก

ด้วยการเสิร์ฟนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้การเสิร์ฟลูกหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 29.6 ตามลำดับ รองลงมานักกีฬาชายใช้รูปแบบการรุกทางหน้าซ้าย ส่วนนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการรุกทางหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 20.1 ตามลำดับ

2.2 รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟและการเตะทำคะแนน

นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้ตำแหน่งหลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 32.9 ตามลำดับ รองลงมา คือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุก คิดเป็นร้อยละ 27.4 และ 30.9 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการเตะนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการเตะแตกต่างกันกล่าวคือ นักกีฬาชายใช้การเตะแบบบังกากลางหลังมากที่สุด แต่นักกีฬาหญิงใช้การเตะสลับหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.4 และ 51.7 ตามลำดับ

2.3 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนและรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้ตำแหน่งและเท้าที่เตะไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงต่างก็ใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.7 และ 99.7 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแตกต่างกันกล่าวคือ นักกีฬาชายใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.9 แต่นักกีฬาหญิงและใช้รูปแบบ A (10.10 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.4

2.4 รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟและการตั้ง

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้ทักษะการรับลูกเสิร์ฟและรูปแบบการตั้ง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้การรับด้วยข้างเท้าด้านในขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.9 และ 47.4 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการตั้งต่างก็ใช้การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.4 และ 77.5 ตามลำดับ

2.5 รูปแบบและตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้น

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการสกัดกั้นต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ นักกีฬาชายใช้การสกัดกั้น 1 คน ขาเหยียดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.5 แต่นักกีฬาหญิงใช้การสกัดกั้น 1 คน ขางอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 ส่วนตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้นทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้ผู้เตะสกัดกั้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.8 และ 88.5 ตามลำดับ

2.6 รูปแบบการช้อนหลัง

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการช้อนหลังไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้ผู้ตั้ง และผู้เสิร์ฟช้อนหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.8 และ 75.3 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเล่นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบการเล่นต่อไปนี้

3.1 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน

นักกีฬาชายจาก ภาค 1 ภาค 3 และภาค 4 ใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0, 67.6 และ 100.0 ตามลำดับ แต่นักกีฬาชายภาค 2 ใช้หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 ในขณะที่ทีมชนะเลิศใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0

3.2 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

นักกีฬาชาย ภาค 1 และภาค 3 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.8 และ 100.0 ตามลำดับ แต่นักกีฬาชายภาค 2 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ C (10.15 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.2 ในขณะที่นักกีฬาชาย ภาค 4 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ แบบ A (10.10 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0

3.3 รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ

นักกีฬาชาย ภาค 1 และ 3 และภาค 4 ใช้รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในขวามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.9, 54.3 และ 53.6 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาชายภาค 2 ใช้รูปแบบการรับด้วยข้างเท้าด้านในซ้ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3

3.4 รูปแบบการสกัดกั้น

นักกีฬาชายทุกภูมิภาคใช้การสกัดกั้น 1 คน เป็นหลักต่างกันที่ข้างอหรือขาเหยียด เช่น นักกีฬาชายภาค 2 สกัดกั้นแบบ 1 คน ขางอ เป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 66.0 ส่วนภาค 3 และ 4 ใช้การสกัดกั้น 1 คน ขาเหยียดเป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 72.4 และ 100.0 ตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเล่นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบการเล่นต่อไปนี้

4.1 รูปแบบการเสิร์ฟและการรุกด้วยการเสิร์ฟ

นักกีฬาหญิง ภาค 1, 2, 3 และ 5 ใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 87.6, 54.1, 71.1 และ 86.1 ยกเว้นนักกีฬาหญิง ภาค 4 ที่ใช้การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 57.5 ส่วนรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟนักกีฬาหญิง ภาค 1 และ 3 เสิร์ฟรุกหลังเป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 35.1 และ 29.3 ตามลำดับ ภาค 2 และ 4 เสิร์ฟรุกหน้าซ้ายเป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 32.6 และ 29.5 ตามลำดับ ส่วนภาค 5 เสิร์ฟรุกหน้าขวาเป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 28.1

4.2 รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาและการเตะทำคะแนน

นักกีฬาหญิงภาค 1 และ 3 ใช้หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุกเป็นหลักคิด เป็นร้อยละ 36.1 และ 34.4 ตามลำดับ ส่วนภาค 2, 4 และ 5 ใช้หลังรับเสิร์ฟแล้วหน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกเป็น หลักคิดเป็นร้อยละ 34.1, 41.5 และ 26.5 ตามลำดับ นักกีฬาหญิงภาค 1, 3 และ 4 ใช้รูปแบบการเตะสลับหลัง (ชันแป๊ะ) ทำคะแนนเป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 51.6, 63.5 และ 71.4 ตามลำดับ ส่วนภาค 2 และ 5 ใช้รูปแบบการ เตะด้านข้างทำคะแนนเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 72.9 ตามลำดับ

4.3 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟและการสกัดกั้น

นักกีฬาหญิงภาค 1, 3, 4 และ 5 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) เป็นหลักคิด เป็นร้อยละ 9.5, 98.6, 64.0 และ 64.6 ตามลำดับ ยกเว้นภาค 2 ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) เป็น หลักคิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนรูปแบบการสกัดกั้นนักกีฬาหญิงภาค 1, 3 และ 5 ใช้การสกัดกั้นแบบ 1 คนข้างอ เป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 82.9, 38.5 และ 92.9 ตามลำดับ ส่วนภาค 2 และ 4 ใช้การสกัดกั้นแบบ 1 คนขวาเหยียด เป็นหลักคิดเป็นร้อยละ 53.3 และ 89.5 ตามลำดับ

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อชายใน การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

5.1 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยการเสิร์ฟสั้น มีโอกาสได้คะแนนหรือเข้ารอบมากที่สุด (74.1%) รองลงมาคือการเสิร์ฟขวาสุด (72.2%) และเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง (71.9%)

5.2 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ตำแหน่งหน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้ายและหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา มีโอกาสเข้ารอบ มากกว่าตรอบ (81.8%)

5.3 รูปแบบการตั้งรับมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่การตั้งรับแบบ 10.10 น. และ 10.15 น. มีโอกาสตรอบมากกว่าเข้ารอบ (73.1% และ 50.4%ตามลำดับ)

6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38

6.1 รูปแบบการเสิร์ฟมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่การเสิร์ฟหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้นมีโอกาเข้ารอบมากกว่าตรอบ (59.4% และ 66.7%)

6.2 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 โดยที่เสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลังและหน้าซ้ายกับหลัง มีโอกาสเข้ารอบมากที่สุด (85.4%)

6.3 รูปแบบการเตะท่าคะแนนมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่การเตะสลับหลัง (ซันแบ็ค) มีโอกาสเข้ารอบมากที่สุด (56.9%)

6.4 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่การตั้งรับเสิร์ฟแบบ 10.10 น. มีโอกาสเข้ารอบมากที่สุด (51.6%)

6.5 รูปแบบการช้อนหลัง มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ตั้งช้อนหลังมีโอกาเข้ารอบมากที่สุด (62.5%)

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาทีมชายกับทีมหญิง 2) การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาแต่ละภูมิภาค และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ซึ่งผู้วิจัยจะนำสาระสำคัญในแต่ละประเด็นมาอภิปราย พร้อมกับพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยไปในคราวเดียวกัน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาทีมชายกับทีมหญิง

1.1 รูปแบบการเสิร์ฟและการรุกด้วยการเสิร์ฟ

การใช้รูปแบบการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและหญิงต่างก็ใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายกับหญิงแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตาพร เกษแก้ว (2542) และเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟที่นักกีฬาใช้เป็นหลัก คือ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุเมธ พรหมอินทร์ (2551) ที่พบว่ารูปแบบการเสิร์ฟที่นักกีฬาใช้เป็นหลักในปัจจุบันนี้ คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า การที่ข้อมูลเป็นอย่างนี้เพราะว่าระยะ 5 – 10 ปีที่ผ่านมา การเสิร์ฟได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ไปอย่างมาก จากที่เน้นการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน มาเป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าแทน โดยเฉพาะช่วงแรก ผู้ฝึกสอนจะพยายามฝึกให้นักกีฬาชายเสิร์ฟด้วยหลังเท้าก่อน หลังจากนั้นนักกีฬาชายทำได้แล้ว ระยะ 5 - 10 ปี ที่ผ่านมาก็พยายามฝึกให้นักกีฬาหญิงเสิร์ฟหลังเท้าได้ด้วย ปัจจุบันจึงทำให้นักกีฬาทั้งชายและหญิงต่างก็เสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลักมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดจะเห็นว่า นักกีฬาชายเสิร์ฟด้วยหลังเท้า 94.1% ที่เหลือเป็นการเสิร์ฟหยอด ส่วนนักกีฬาหญิงเสิร์ฟด้วยหลังเท้า 68.5% ที่เหลือเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในนั้น แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาหญิงส่วนหนึ่งยังคงเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นหลักหรือในบางจังหวะ จากการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า เปลี่ยนมาเป็นการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เพื่อเปลี่ยนจังหวะ และทิศทางบอล ทำให้คู่แข่งกันกังวลกับการรับลูกเสิร์ฟมากขึ้น

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้การเสิร์ฟรุกหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 29.6 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผลวิจัยพบว่า ทั้งนักกีฬาชายและหญิงเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังมากที่สุด นั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษแก้ว (2542) เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ (2546) และสุเมธ พรหมอินทร์ (2551) ที่พบว่า การเสิร์ฟส่วนใหญ่ของนักกีฬาจะเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การเสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังเป็นหลักนั้น ควรจะหลีกเลี่ยงเพราะตำแหน่งหลังหรือแบ็ค สามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม และลูกเตะกร้อได้ดีกว่าตำแหน่งหน้าขวาและหน้าซ้าย โอกาสที่จะรับลูกเสิร์ฟได้มีสูงกว่า ฉะนั้นการเสิร์ฟที่ดีควรเสิร์ฟลงขวาสุดของหน้าขวา ซ้ายสุดของหน้าซ้าย ตรงกลางระหว่างตำแหน่งหลังกับหน้าซ้ายหรือหน้าขวา และเสิร์ฟหยอดหน้าตาข่าย

1.2 รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาและการเตะทำคะแนน

รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงต่างก็ใช้ตำแหน่งหลังรับเสิร์ฟและใช้หน้าซ้ายตั้งให้หน้าขวารุกมากที่สุด รองลงมาคือ หน้าซ้ายรับเสิร์ฟแล้วตั้งให้หน้าขวารุก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงแตกต่างกัน เพราะนักกีฬาชายควรจะเสิร์ฟลงในตำแหน่งอื่น ๆ มากกว่าตำแหน่งหลัง แต่ในผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็เสิร์ฟลงในตำแหน่งหลังมากที่สุด เป็นเหตุให้รูปแบบการรุกด้วยหน้าขวาระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน แต่รูปแบบการเตะทำคะแนนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาชายไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งหน้าขวาหรือหน้าซ้ายรุก จะใช้รูปแบบการเตะทำคะแนนแบบลังกาหลังมากที่สุด ส่วนนักกีฬาหญิงจะใช้การเตะแบบสลับหลังหรือชั้นแบ็คมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษแก้ว (2542) และเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ (2546) ที่พบว่ารูปแบบการเตะทำคะแนนทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ต่างก็ใช้รูปแบบการเตะแบบลังกาหลังหรือวอลเลย์มากที่สุด แต่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงต่างกัน เพราะผลการวิจัยของ สุเมธ พรหมอินทร์ (2550) พบว่า ชนิดรูปกายของนักกีฬาเซปักตะกร้อชายกับหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 36 ต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในตำแหน่งเตะมีชนิดรูปกายแบบ เมโส เอนโดมอร์ฟ (3.977 – 3.496 – 2.821) ส่วนนักกีฬาเซปักตะกร้อชายในตำแหน่งเตะมีชนิดรูปกายแบบเอกโต เมโสมอร์ฟ (2.449 – 4.694 – 2.699) นั้น หมายความว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีรูปร่างแข็งแรง ค่อนข้างอ้วน การที่จะกระโดดขึ้นเตะ แบบลังกาหลังทำได้ยาก ใช้แรงมากและเหนื่อย ส่วนนักกีฬาชายมีรูปร่างแข็งแรง ค่อนข้างผอม ทำให้สามารถกระโดดขึ้นเตะแบบลังกาหลังได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ใช้แรงน้อยและสามารถเตะติดต่อกันได้โดยไม่เหนื่อยมาก

1.3 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนนและรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงต่างก็ใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาเป็นหลักในการทำคะแนน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาพร เกษแก้ว (2542) ที่พบว่า รูปแบบการรุกเพื่อทำคะแนนของนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมชุด ในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ที่ใช้มากที่สุด คือ การรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา แต่เมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดจะเห็นว่านักกีฬาชาย ใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 71.7 ส่วนนักกีฬาหญิงใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 99.7 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาชายใช้รูปแบบการเตะทำคะแนนหลากหลายกว่านักกีฬาหญิง ส่วนรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงจะใช้ต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาชายจะใช้รูปแบบการตั้งรับแบบ B (09.10 น.) มากที่สุด แต่นักกีฬาหญิงใช้รูปแบบ A (10.10 น.) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟระหว่างนักกีฬาทีมชายกับทีมหญิงต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษแก้ว (2542) ที่พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่นักกีฬานำมาใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) และแบบ B (09.10 น.) แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะนักกีฬาหญิงจะเห็นว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่ทำการวิจัยรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระรัตนราชสุตา สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 ที่พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่นักกีฬานำมาใช้เป็นหลัก คือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบ C (10.15 น.) การที่ข้อมูลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับความเป็นจริง เพราะผู้เล่นแต่ละทีมจะมีรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบใด แบบหนึ่งเท่านั้น และการที่ทีมชายใช้รูปแบบการรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) มีความเหมาะสม เพราะหน้าขวาทีมชายเปิดลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ และทำหน้าที่เตะทำคะแนนเป็นหลัก การที่ยืนในตำแหน่ง 10.00 น. จะเหมาะสมมาก ในขณะที่หน้าซ้ายควรยืนในตำแหน่ง 09.00 น. เพราะจะควบคุมพื้นที่ ได้ดีทั้งด้านหน้าและหลัง และส่วนใหญ่หน้าซ้ายชายจะเปิดลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน และเป็นผู้ตั้งให้หน้าขวารุกเป็นหลัก ส่วนนักกีฬาหญิงที่ตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) หรือ แบบ C (10.15 น.) ก็มีความเหมาะสม เพราะนักกีฬาหญิงมีความสามารถในการเคลื่อนไหว ได้ช้ากว่านักกีฬาชาย การให้หน้าซ้ายหรือหน้าขวายืนเหลื่อมล้ำขึ้นไป ด้านหน้าจะสามารถเก็บลูกเสิร์ฟหยอดได้ดีกว่าการยืนตั้งรับเสิร์ฟแบบ D (09.15 น.)

1.4 รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟและการตั้ง

นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงใช้รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟและการตั้งไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงต่างก็ใช้ข้างเท้าด้านในรับลูกเสิร์ฟและตั้งมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษแก้ว (2542) และ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า การรับเสิร์ฟและการตั้งใช้ข้างเท้าด้านในมากที่สุด และยังคงสอดคล้องกับ สุพจน์ ปรามณี (2539 : 26) ที่กล่าวว่า การเตะลูกข้างเท้าด้านในเป็นพื้นฐานสำคัญในการเล่นตะกร้อ เนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ใน

ระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด มีความผิดพลาดน้อย สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

1.5 รูปแบบและตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้น

นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงใช้การสกัดกั้นด้วยขามากที่สุดสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตาพร เกษแก้ว (2542) และ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า รูปแบบการสกัดกั้นด้วยขานักกีฬานำมาใช้มากที่สุด เมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดจะเห็นว่า มีความต่างในการสกัดกั้นระหว่างนักกีฬาชายกับหญิง กล่าวคือนักกีฬาชายใช้การสกัดกั้นแบบขาเหยียดมากที่สุด ในขณะที่นักกีฬาหญิงใช้การสกัดกั้นแบบงอมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามการสกัดกั้นด้วยขาไม่ว่าจะขาหรือเหยียด ผู้สกัดกั้นสามารถสังเกตเห็นทิศทาง การเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ การเคลื่อนไหวของผู้เล่นตำแหน่งรุกฝ่ายตรงข้าม ทำให้สามารถกำหนดระยะทิศทาง ความสูงในการกระโดดสกัดกั้นได้ และยังเป็นอันตรายน้อยกว่าการสกัดกั้นด้วยศีรษะหรือหลัง และยังสอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2539 : 76) ที่กล่าวว่า การสกัดกั้นด้วยขาเป็นวิธีที่นิยมที่สุด เนื่องจากสามารถสกัดกั้นได้ทั้งการรุกในระยะใกล้ และระยะไกล ภายในเขตการรุกไม่เกินเส้นสมมติหรือเรียกว่า เขตหวังผล ส่วนตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้นมากที่สุดทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เตะรุกเพื่อทำคะแนน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตาพร เกษแก้ว (2542) และ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่าตำแหน่งที่ใช้ในการสกัดกั้นมากที่สุด คือ ตำแหน่งเตะรุก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ตำแหน่งเตะรุกเป็นตัวสกัดกั้นนั้น มีทั้งข้อดีและข้อเสีย กล่าวคือ ข้อดี ผู้เตะรุกอยู่แดนหน้าใกล้ตาข่ายสะดวกกับการขึ้นสกัดกั้น และเข้าใจจังหวะการเตะของฝ่ายตรงข้ามได้ดี แต่มีข้อเสียตรงที่ผู้เตะจะใช้แรงหรือกำลังอย่างต่อเนื่อง ทั้งการกระโดดเตะและการกระโดดสกัดกั้น ถ้าผู้เตะสมรรถภาพทางกายไม่ดี ฝึกซ้อมไม่ถึงก็จะทำให้การกระโดดสกัดกั้นสูงไม่พอ สกัดกั้นไม่ถึง ไม่ได้จังหวะขาด ๆ เกิน ๆ การสกัดกั้นจะมีประสิทธิภาพน้อยลง ส่งผลให้การเตะรุกมีประสิทธิภาพด้อยลงตามไปด้วย

2. การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาแต่ละภูมิภาค

2.1 การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อระหว่างนักกีฬาชายแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเล่น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีบางทักษะเท่านั้นที่มีรูปแบบการเล่นต่างกันบ้าง เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจะนำเฉพาะประเด็นที่มีความต่างมีความสำคัญ และน่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

2.1.1 ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะทำคะแนน

นักกีฬาชายจากภูมิภาคต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา ยกเว้นนักกีฬา ภาค 2 ใช้หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา และนักกีฬาทีมชนะเลิศใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 100.0 ตามลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่าการเตะทั้ง 3 ลักษณะ มีข้อดีและข้อเสียต่างกัน การที่จะกล่าว่วิธีการเตะแบบใดดีกว่านั้นค่อนข้างจะกล่าวได้ยาก เนื่องจากมีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายประการ เช่น

ความสามารถทางการเคลื่อนไหว โครงสร้างร่างกายและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา รูปแบบและวิธีการฝึก ตลอดจนความถนัดและความสามารถในการวิเคราะห์ทักษะของผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมแต่ละท่าน กล่าวคือ หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา ผู้เตะจะมีความถนัดและมีความรู้สึกว่ามีแรงส่งในการติดตัวขึ้นเตะได้สูง เพราะมีการบิดและหมุนกล้ามเนื้อในการเตะได้อย่างรุนแรงหนักหน่วงและครบรอบวงในการเตะอย่างสมดุล แต่ผู้เตะจะต้องวิ่งและหันหลังให้ตาข่ายมายังตำแหน่งหน้าซ้าย เพื่อเปิดพื้นที่เตะทางด้านหน้าขวาให้มากที่สุด ฉะนั้น ในขณะที่ขึ้นเตะ ผู้เตะจะเห็นพื้นที่ฝ่ายตรงข้ามได้น้อย ส่วนพื้นที่เตะของผู้เตะนั้นขึ้นอยู่กับระยะการวิ่งในการเปิดพื้นที่ของผู้เตะ ลักษณะการตั้ง ทิศทางและตำแหน่งของลูกเตะกร้อ ในขณะที่เตะ ส่วนการใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย และหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวาจะมีลักษณะใกล้เคียงกันเพียงแต่ลำดับในการเตะ กล่าวคือ การขึ้นเตะ ในลักษณะดังกล่าวมุมจะกว้างพื้นที่ในการเตะจะมาก และสามารถมองเห็นพื้นที่ฝ่ายตรงข้ามก่อนที่จะเตะได้ แต่ผู้เตะจะมีความรู้สึกว่ามีแรงเท่าที่ควรเพราะการวิ่งเข้าเตะจะมีแรงบิดและหมุนตัวน้อยกว่าแบบหน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาหรือหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย

2.1.2 การตั้งรับเสิร์ฟ

การตั้งรับเสิร์ฟนักกีฬาชาย ภาค 1 และ ภาค 3 ใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาพร เกษแก้ว (2542) และเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ (2546) ที่พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่ใช้มาก ได้แก่ การตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสม เพราะนักกีฬาทั้ง 2 ภาคใช้หน้าขวาเตะทำคะแนน จะเปิดลูกเสิร์ฟโดยใช้ศีรษะเป็นหลัก จึงควรจะยืนรับเสิร์ฟในตำแหน่งที่ 10 นาฬิกา ทางด้านขวามือของเบ็คหรือตำแหน่งหลัง เพื่อจะได้สะดวกกับการขึ้นทำคะแนนและเปิดลูกเสิร์ฟ สำหรับทีมภาค 2 ที่ใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ C (10.15 น.) ก็มีความเหมาะสมเพราะนักกีฬาทีม ภาค 2 ใช้หน้าซ้ายเป็นผู้เตะทำคะแนน เพราะฉะนั้น การยืนแบบนี้เท่ากับการยืนแบบ B (09.10 น.) ของนักกีฬาทีมภาค 1 และ 3 ส่วนนักกีฬาชายทีมภาค 4 ใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) ซึ่งการยืนในลักษณะนี้จะดีสำหรับการรับลูกเสิร์ฟหยอดหรือสั้น แต่ถ้าฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟลูกคาดผู้เล่นหน้าซ้ายและหน้าขวา จะต้องเคลื่อนที่ถอยหลังได้อย่างรวดเร็ว จึงจะรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในหรือเข้าได้ เว้นไว้แต่ผู้เล่นทั้ง 2 ตำแหน่งถนัดเปิดลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ

2.2 การเปรียบเทียบรูปแบบการเล่นเซปักคอร์ก้อระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาค

รูปแบบการเล่นเซปักคอร์ก้อระหว่างนักกีฬาหญิงแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเล่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีบางทักษะเท่านั้นที่มีรูปแบบการเล่นต่างกันบ้าง เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจะนำเฉพาะประเด็นที่มีความต่างมีความสำคัญและน่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

2.2.1 รูปแบบการเสิร์ฟ

นักกีฬาหญิง ภาค 1, 2, 3 และ 5 ส่วนใหญ่ใช้การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก ยกเว้นนักกีฬา ภาค 4 ที่ใช้การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นหลัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์

ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า รูปแบบการเสิร์ฟของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 ที่ใช้มากที่สุด คือ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในช่วง 5 – 6 ปีที่ผ่านมา การเสิร์ฟส่วนใหญ่ของนักกีฬาหญิงจะเป็นการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันนี้การเสิร์ฟได้รับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะนักกีฬาเซปักตะกร้อในประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากขึ้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า นักกีฬาจะเสิร์ฟได้เฉพาะด้วยหลังเท้านั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีควรจะฝึกให้นักกีฬาเสิร์ฟได้หลากหลายวิธี ทั้งเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า และฝ่าเท้า โดยการเสิร์ฟของนักกีฬาหญิงนั้น ผู้ฝึกสอนควรเน้นการเสิร์ฟที่แน่นอนมาเป็นที่ 1 ทิศทางเป็นที่ 2 รวดเร็ว รุนแรงเป็นที่ 3 และ 4 ต้องไม่ลืมการฝึกเสิร์ฟลูกสั้นหรือลูกหยอดหน้าตาข่าย

2.2.2 รูปแบบการเตะทำคะแนน

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงจากภูมิภาคต่าง ๆ ใช้รูปแบบการเตะทำคะแนน 2 รูปแบบ คือ 1) การเตะสลับหลังหรือชันแป้ค และ 2) การเตะสลับด้านข้างคล้าย ๆ กับการเตะแบบลังกาหลัง แต่ยังไม่ครบรอบ เพราะการเตะไม่สามารถกระโดดได้สูง แรง และเร็วพอที่จะม้วนได้ครบรอบวงการเตะ โดยที่นักกีฬาหญิง ภาค 1, 3 และ 4 ใช้การเตะแบบสลับหลังและนักกีฬาหญิง ภาค 2 และ 5 ใช้การเตะสลับด้านข้าง จากข้อมูลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า รูปแบบการเตะทำคะแนนของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 ที่ใช้มากที่สุด คือการเตะแบบลังกาหลังต้องใช้พลังของกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงและความเร็วในการเคลื่อนไหวมาก ถ้านักกีฬาหญิงต้องการใช้การเตะแบบนี้ติดต่อกันหลาย ๆ ครั้งเป็นเวลานาน จะทำให้เหนื่อยเร็ว อ่อนล้า จึงหวั่นว่าการเตะจะเริ่มไม่แน่นอน มีโอกาสเตะเสียมากกว่าการเตะด้านข้าง หรือการเตะสลับหลัง เพราะฉะนั้นการที่นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งนี้ ใช้รูปแบบการเตะทำคะแนนแบบสลับหลังหรือชันแป้คและการเตะด้านข้าง ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสม เพียงแต่ผู้ฝึกสอนต้องฝึกให้นักกีฬาเตะให้แน่นอนแม่นยำ และเน้นหรือให้ความสำคัญกับการเตะเปลี่ยนทิศทางให้มากกว่าการเตะด้วยความรุนแรง

2.2.3 รูปแบบการตั้งรับ

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงจากภูมิภาคต่าง ๆ ใช้รูปแบบการตั้งรับ 2 แบบ คือ แบบ A (10.10 น.) และแบบ B (09.10 น.) โดยที่นักกีฬาหญิงภาค 1, 3, 4 และ 5 ใช้การตั้งรับแบบ A (10.10 น.) ในขณะที่นักกีฬาหญิงภาค 2 ใช้การตั้งรับแบบ B (09.10 น.) ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ที่พบว่า รูปแบบการตั้งรับของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีครั้งที่ 13 ที่ใช้มากที่สุด คือ การตั้งรับแบบ C (10.15 น.) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สำหรับนักกีฬาหญิงรูปแบบการตั้งทั้ง 3 แบบสามารถนำมาใช้ได้ เพราะมีข้อดีข้อเสียต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมของนักกีฬา ความถนัดของนักกีฬาและคู่แข่ง เช่น ถ้าคู่แข่งเสิร์ฟไม่แรง และมักจะเสิร์ฟสั้น

หรือเสิร์ฟหยอดบอย ก็ควรจะยื่นตั้งรับแบบ A (10.10 น.) เพื่อจะได้รับลูกเสิร์ฟหยอดได้ทัน แต่ถ้าแข่งขันกับทีมที่เสิร์ฟลูกคาดและมักจะเสิร์ฟสั้นหรือหยอดทางด้านซ้ายก็ควรจะยื่นตั้งรับแบบ C (10.15 น.) ทั้งนี้เพื่อให้หน้าซ้ายเตรียมรับลูกหยอด และหน้าขวาเตรียมรับลูกคาด แต่ถ้านักกีฬาแข็งแรง และเตะรุกด้วยหน้าขวาเป็นหลักอย่างทีมจังหวัดสุพรรณบุรี ก็ควรจะยื่นแบบ B (09.10 น.) เพื่อให้หน้าขวาเตรียมรับลูกเสิร์ฟสั้นและวิ่งขึ้นหน้าตาข่ายได้เร็วขึ้นจะได้เปิดพื้นที่ในการเตะสลับข้างได้มากขึ้น

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปัก

ตะกร้อชาย

3.1.1 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ

รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 รูปแบบ คือ การเสิร์ฟสั้น เสิร์ฟลงตำแหน่งขวาสุด และเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับตำแหน่งหลัง โดยที่การเสิร์ฟสั้น มีโอกาสได้คะแนนมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การเสิร์ฟของนักกีฬาชายส่วนใหญ่จะเน้นการเสิร์ฟหนักกรุนแรงและรวดเร็ว ทำให้นักกีฬาฝ่ายที่ตั้งรับ เตรียมรับเสิร์ฟลูกกรุนแรง และมักจะถอยหลังในการรับเสิร์ฟ เมื่อฝ่ายเสิร์ฟ ๆ ลูกสั้นหน้าตาข่าย ทำให้นักกีฬาฝ่ายรับเสียจังหวะ เข้ารับลูกไม่ทัน ฉะนั้นผู้ฝึกสอนควรจะฝึกให้นักกีฬาเสิร์ฟสั้นหรือเสิร์ฟหยอดหน้าตาข่ายให้แน่นอน แม่นยำเป็นทักษะการเสิร์ฟหลักรูปแบบหนึ่ง

การเสิร์ฟลงหน้าขวาสุด เป็นการเสิร์ฟที่มีโอกาสได้คะแนนรองจากการเสิร์ฟสั้น ที่เป็นเช่นนี้ เพราะทีมนักกีฬาชายส่วนใหญ่จะใช้หน้าขวาเตะ และสกัดกัน หน้าซ้ายจะเป็นผู้เปิดลูกเสิร์ฟ และตั้งให้หน้าขวาเตะ เมื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานในการเล่นระหว่างหน้าขวาเตะ หน้าซ้ายตั้ง และหลังเสิร์ฟแล้ว ส่วนใหญ่หน้าขวาเตะทักษะพื้นฐานจะดีกว่าสองตำแหน่งและมักจะยื่นตั้งรับขึ้นไปด้านหน้าในตำแหน่ง 10.00 นาฬิกา และเปิดลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ควรจะเสิร์ฟเน้นลงไปทางด้านขวา โดยเฉพาะขวาสุดของหน้าขวาจะได้เปรียบว่าการเสิร์ฟลงในตำแหน่งหน้าซ้ายหรือหลัง

การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง เป็นการเสิร์ฟที่มีโอกาสได้คะแนนรองจากการเสิร์ฟลงหน้าขวาสุด เพราะตำแหน่งหลังส่วนใหญ่จะถนัดด้านขวา และไม่ถนัดด้านซ้ายในขณะเดียวกันหน้าซ้ายก็ไม่กล้าเอื้อมหรือเคลื่อนเข้ามาเตะชิดตำแหน่งหลังมากเกินไป เพราะตำแหน่งหลัง จะเห็นการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อมากที่สุด ฉะนั้นช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลังจึงเป็นช่องที่ทรงใจ ไม่สามารถออกทักษะได้เต็มที่ หากถูกโจมตีหรือเสิร์ฟเข้าช่องดังกล่าวได้ฝ่ายรับจะมีโอกาสเสียคะแนนได้

3.1.2 ตำแหน่งและเก้าอี้ที่ใช้เตะทำคะแนน

การเล่นเซปักตะกร้อส่วนใหญ่ทีมต่าง ๆ จะใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาเป็นหลัก ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้การเตะรูปแบบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลของการแข่งขัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าใช้หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้ายหรือหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวามีโอกาสที่จะได้คะแนน หรือเข้ารอบการแข่งขันมากกว่าการเตะในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะหน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้ายและหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา ลักษณะการขึ้นเตะจะเป็นธรรมชาติ ไม่ต้องใช้การบิดลำตัวหรือสะเอวมามาก มีพื้นที่ในการเตะมาก และสามารถมองเห็นพื้นที่และผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามได้อย่างชัดเจน มุมในการเตะสามารถเตะคาบหรือเตะฝั่งได้หลบหลีกการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้ามได้ดี ในขณะที่ตัวเตะก็ไม่ต้องสกัดกั้นเองให้อีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งว่างอยู่เป็นผู้สกัดกั้นแทน จะทำให้ผู้เตะไม่เหน็ดเหนื่อยมาก สามารถที่จะควบคุมจังหวะการเตะได้ดีกว่าที่จะให้หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวาและสกัดกั้นด้วยเท้าขวา หรือหน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้ายและสกัดกั้นด้วยเท้าซ้าย

3.1.3 รูปแบบการตั้งรับ

การตั้งรับเสิร์ฟผู้เล่นแต่ละทีมจะมีรูปแบบการตั้งรับแบบใดแบบหนึ่งตลอดการแข่งขัน โดยที่ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การยืนตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) และแบบ C (10.15 น.) มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น แสดงให้เห็นว่า การยืนตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10น.) และแบบ C(10.15น.) มีโอกาสเสียด้านหรือตกรอบมากกว่าเข้ารอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาพร เกษแก้ว (2542) ที่ได้ศึกษารูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 13 พบว่า ทีมที่ตกรอบ (พม่า A และ B) ใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A(10.10น.) ในขณะที่ทีมเข้ารอบและประสบความสำเร็จในการแข่งขันใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ B (09.10 น.) และเมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดของผลการวิจัยครั้งนี้ จะพบว่า ทีมที่ตกรอบใช้รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A(10.10น.) ส่วนทีมที่ประสบความสำเร็จใช้รูปแบบ B(09.10น.) ในการตั้งรับเสิร์ฟ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A(10.10 น.) มีจุดอ่อนบางประการ เช่น 1) เกิดช่องว่างระหว่างตำแหน่งหลังกับหน้าขวาและหน้าซ้ายมากขึ้น เมื่อฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟเข้าช่องดังกล่าวก็จะเกิดความไม่มั่นใจว่าใครจะรับ อาจจะแย่งกันรับหรือปล่อยทั้งคู่ก็ได้ จึงมีโอกาสเสียด้านและเสียด้านได้ 2) การที่คู่หน้ายืนล้ำขึ้นไปในแนว 10.00 นาฬิกา หากฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟฝึกออกด้านขวาสุด และซ้ายสุดจะรับได้ยากโอกาสที่จะเปิดลูกเสิร์ฟออก นอกสนามมีมากและตามลูกได้ยาก 3) การยืนตั้งรับเสิร์ฟแบบ A(10.10น.) หากตำแหน่งหลังหรือหน้าขวาเปิดลูกไปหลังจะทำให้หน้าซ้ายเสียด้านและต้องใช้ระยะทางในการวิ่งเข้าชงหรือตั้งมากกว่าปกติ และ 4) หากฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟที่ออสปิ้น ลูกตะกร้อมีโอกาสหลุดเข้าหน้าอกหรือช่องท้องของหน้าขวาหรือหน้าซ้ายได้ ทำให้เสียด้าน การรับเสิร์ฟ

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง

3.2.1 รูปแบบการเสิร์ฟ

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า และการเสิร์ฟสั้นหรือหยอดมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่น แสดงให้เห็นว่า การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้น มีโอกาสได้คะแนน หรือเข้ารอบมากกว่าตกรอบ เพราะการเสิร์ฟด้วยหลังเท้าจะทำให้ผู้เสิร์ฟ เสิร์ฟได้สูงกว่าข้างเท้าด้านใน ลักษณะของลูกตะกร้อที่เคลื่อนที่จะรวดเร็ว รุนแรง หมุนและมุดลงมากกว่าการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน ส่วนการเสิร์ฟสั้นหรือหยอดมีเปอร์เซ็นต์ หรือโอกาสที่จะได้คะแนนมากกว่าการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า เพราะการเสิร์ฟส่วนใหญ่ นักกีฬาทั้งชายและหญิงจะเสิร์ฟด้วยความรุนแรง เมื่อผู้เสิร์ฟเปลี่ยนมาเสิร์ฟสั้นหน้าตาข่าย จะทำให้ฝ่ายรับเสียจังหวะรับลูกไม่ได้ หรือรับได้แต่ไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเสิร์ฟสั้นบริเวณกลางตาข่าย และชิดตาข่ายมาก ๆ โอกาสที่จะรับได้มีน้อยมาก เพราะเป็นระยะที่ห่างจากหน้าขวา หน้าซ้าย และหลังมากที่สุด โอกาสที่ผู้เล่นทั้ง 3 คน จะยืนดูลูกตกเฉย ๆ มีสูง การเสิร์ฟสั้น หรือหยอดในกีฬาเซปักตะกร้อหญิง มีโอกาสที่จะได้คะแนนมากกว่าทีมชาย เพราะการเปลี่ยนทิศทางในการเคลื่อนที่อย่างทันทีทันใดหลังจากเสียจังหวะ ผู้หญิงจะทำได้ช้ากว่าผู้ชาย ฉะนั้นการฝึกเสิร์ฟในนักกีฬาหญิง ผู้ฝึกสอนจะต้องฝึกให้นักกีฬาเสิร์ฟได้หลายรูปแบบ โดยเน้นไปที่การฝึกเสิร์ฟด้วยหลังเท้า การเสิร์ฟหยอดและการเสิร์ฟสั้นจะต้องเสิร์ฟเปลี่ยนทิศทางได้ไม่เสิร์ฟหน้าเดียว

3.2.2 รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ

ทิศทางการเสิร์ฟที่นักกีฬาใช้เล่นมีหลายรูปแบบ เช่น เสิร์ฟลงตรงตัวผู้เล่นหน้าขวา หน้าซ้ายและหลัง เสิร์ฟเข้าช่องระหว่างผู้เล่น และเสิร์ฟฝึกออกด้านขวาและซ้ายสุดของผู้เล่น เป็นต้น แต่การเสิร์ฟที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง และหลังกับหน้าซ้ายนั้น หมายความว่า การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างผู้เล่น มีเปอร์เซ็นต์หรือโอกาสที่จะได้คะแนนหรือเข้ารอบสูงกว่าการเสิร์ฟรุกในตำแหน่งอื่น เพราะเป็นช่องหรือพื้นที่ที่ที่เกรงใจ ต่างคนต่างก็ไม่มั่นใจว่าใครจะเล่นหรือบางครั้งอาจจะแย่งกันเล่น ทำให้เสียจังหวะในการเตะ ฉะนั้นผู้ฝึกสอนกับผู้เล่นควรจะต้องให้ชัดเจนว่ากรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างผู้เล่นจะทำอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรจะแนะนำให้ปฏิบัติ 3 แนวทาง คือ 1) ให้ตำแหน่งหลังหรือเบ็ครับผิดชอบหลักกรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างผู้เล่นหน้าขวาและหน้าซ้ายกับเบ็ค เพราะตำแหน่งเบ็คจะมองเห็นทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อในมุมที่กว้างและชัดเจนกว่าตำแหน่งอื่น 2) ให้ตำแหน่งหลังหรือเบ็ครับผิดชอบหลักกรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับเบ็คที่ถนัดเท้าขวา และให้หน้าซ้ายรับผิดชอบหลักกรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างเบ็คที่ถนัดขวากับหน้าซ้ายที่ถนัดขวา และ 3) ให้เบ็ครับผิดชอบหลักกรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับเบ็คที่ถนัดซ้าย และให้หน้าขวารับผิดชอบหลักกรณีที่ถูกเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างเบ็คที่ถนัดซ้ายกับหน้าขวาที่ถนัดซ้าย

3.2.3 รูปแบบการเตะทำคะแนน

รูปแบบการเตะทำคะแนนในนักกีฬาหญิงมีหลายรูปแบบ เช่น เตะแบบลังกาหลัง การเตะด้านข้าง และการเตะสลับหลังหรือชันแบ็ค เป็นต้น แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการเตะที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ การเตะสลับหลังหรือชันแบ็คนั้นหมายความว่า การเตะสลับหลังมีโอกาสที่จะได้คะแนนหรือเข้ารอบการแข่งขันมากกว่าการเตะแบบอื่น ซึ่งจะแตกต่างกับการเตะของนักกีฬาชายที่ใช้การเตะแบบลังกาหลังเป็นหลัก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาของร่างกายและความยากง่ายของทักษะเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย กล่าวคือ การกระโดดเตะแบบลังกาหลังจะใช้ความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้ออย่างมาก ซึ่งการใช้พลังงานของกล้ามเนื้อแบบพลังงานระเบิดในการกระโดดขึ้นเตะนั้นผู้ชายจะทำได้ดีกว่าผู้หญิงมาก ถ้านักกีฬาหญิงไม่พิศพอกก็จะทำให้กระโดดติดต่อกันได้ไม่กี่ครั้ง พลังของกล้ามเนื้อก็จะอ่อนล้าลง ศักยภาพในการกระโดดก็จะต่ำลง ทำให้การเตะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กระดูกเชิงกรานของผู้หญิงโดยสรีรวิทยาจะมีอัตราส่วนโตกว่าของผู้ชาย การที่จะกระโดดเหวี่ยงสะโพกกระดูกเชิงกรานและเท้าขึ้นไปในอากาศเพื่อเตะแบบลังกาหลัง จะทำได้สูงน้อยกว่าผู้ชาย ใช้พลังงานมากกว่า ลอยตัวได้น้อยกว่า จึงทำให้ตกลงสู่พื้นเร็วกว่า ซึ่งอาจจะทำให้ผิศจังหวะและบาดเจ็บได้ ผู้ฝึกสอนที่มีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและมีความเข้าใจในกีฬาเซปักตะกร้อ จะระวังในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก จึงแนะนำให้ให้นักกีฬาหญิงส่วนใหญ่เตะสลับด้านข้างและเตะสลับหลัง ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า ไม่มีนักกีฬาหญิงผู้ใดที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อ กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 เตะแบบลังกาหลัง

การเตะสลับหลังหรือชันแบ็คที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขัน นอกจากจะใช้พลังงานในการเตะน้อยกว่าการเตะแบบลังกาหลัง และการเตะสลับด้านข้างแล้ว ยังสามารถเตะได้ง่าย และเตะได้ทุกจังหวะทั้งใกล้และไกลตาข่าย ที่สำคัญอย่างมากก็คือ การเตะสลับหลังสามารถเปลี่ยนทิศทางและมุมก่อนการเตะได้ตลอดเวลาที่ยังไม่เตะ ด้วยเหตุนี้ถ้าผู้เตะ ๆ ได้แน่นอนจะสร้างความยุ่งยากในการสกัดกั้นและการตั้งรับของฝ่ายตรงข้ามอย่างมาก ผู้ฝึกสอนจึงควรจะพัฒนารูปแบบการเตะสลับหลังในนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงให้ก้าวหน้ามากขึ้นต่อไป

3.2.4 รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

รูปแบบการตั้งรับทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงจะมีอยู่ 4 รูปแบบ คือ แบบ A (10.10 น.) แบบ B (09.10 น.) แบบ C (10.15 น.) และแบบ D (09.15) ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งนี้ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A (10.10 น.) ในนักกีฬาหญิง มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้นแสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ใช้การตั้งรับเสิร์ฟแบบ A(10.10น.) มีโอกาสที่จะรับลูกเสิร์ฟและตั้งให้ผู้เตะ ๆ รุกกลับไปยังฝ่ายเสิร์ฟได้ สามารถทำคะแนนและเข้ารอบการแข่งขันในเปอร์เซ็นต์ที่สูง

กว่าการตั้งรับรูปแบบอื่น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการตั้งรับรูปแบบ A (10.10น.) ผู้เล่นหน้าขวาและหน้าซ้ายจะยืนล้ำตำแหน่งหลังหรือเบ็คขึ้น ไปด้านหน้าในตำแหน่ง 10.00 นาฬิกา การยืนรับในลักษณะดังกล่าวผู้เล่นคู่หน้าสามารถ ถอยหลังลงมารับลูกเสิร์ฟในแนวเดียวกับตำแหน่งเบ็คได้ ในขณะที่เดียวกันถ้าฝ่ายเสิร์ฟ ๆ หยอกหรือเสิร์ฟลูกสั้นหน้าตาข่ายก็สามารถเคลื่อนที่เข้าไปรับได้ทัน แต่ถ้าหน้าซ้ายยืนอยู่ในตำแหน่ง 09.00 นาฬิกา และหน้าขวายืนในตำแหน่ง 15.00 นาฬิกา โอกาสที่จะเคลื่อนที่เข้าไปรับลูกหน้าตาข่ายได้ก็มีน้อยลง

3.2.5 รูปแบบการซ้อนหลัง

รูปแบบการซ้อนหลังมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ ผู้ตั้งซ้อนหลัง ผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง และผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ตั้งซ้อนหลังมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นหมายความว่า ผู้ตั้งซ้อนหลังมีโอกาสที่จะรับลูกจากการสกัดกั้นได้มากกว่าการซ้อนหลังแบบอื่น ทั้งนี้เพราะผู้ตั้งมีโอกาสที่จะตามลูกหลังจากการตั้งให้ผู้เตะได้ทันที ถือเป็นจังหวะต่อเนื่องติดพันและไหลตามการชงหรือการตั้งไปด้วย จึงทำให้ผู้ตั้งสามารถที่จะเคลื่อนที่เข้าไปด้านหลังผู้เตะได้อย่างสะดวกและรวดเร็วกว่าตำแหน่งอื่น อีกทั้งการให้ผู้ตั้งซ้อนหลังจะสามารถควบคุมพื้นที่ได้ดีกว่าให้ผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง หรือทั้งผู้ตั้งและผู้เสิร์ฟซ้อนหลัง เพราะอย่างน้อยให้ผู้เสิร์ฟหรือเบ็คได้ทำหน้าที่ระวังหลัง โดยการครอบครองพื้นที่บริเวณด้านหลังผู้ตั้งและผู้เตะทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและปฏิบัติ

1. รูปแบบการเสิร์ฟที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในนักกีฬาหญิง คือ การเสิร์ฟด้วยหลังเท้าและการเสิร์ฟสั้นหรือเสิร์ฟหยอก เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมหญิง ควรจะฝึกให้นักกีฬาหญิงเสิร์ฟแบบหลังเท้ามากขึ้น ในขณะที่เดียวกันนั้น การเสิร์ฟควรจะให้เสิร์ฟให้ได้ทั้งลูกคาค ลูกสไลด์ ลูกท๊อปสปิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกเสิร์ฟสั้นควรจะให้ฝึกให้มีศักยภาพเพราะสามารถทำคะแนนในการเสิร์ฟได้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการเล่นแบบอื่น ๆ
2. รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในนักกีฬาหญิง คือ การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลังและหน้าซ้ายกับหลัง เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมหญิง ควรจะฝึกให้นักกีฬาหญิงเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลังและหน้าซ้ายกับหลังให้มากที่สุด ส่วนนักกีฬาชายรูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การเสิร์ฟสั้น เสิร์ฟขวาสุด และเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมชาย ควรจะฝึกให้นักกีฬาชายเสิร์ฟลูกสั้นให้แน่นอนหรือที่ภาษาจะกระือ

เรียกว่า “เสิร์ฟหยอดให้สนิท” รองลงมาคือ การฝึกเสิร์ฟฝึกไปทางขวาสุดของหน้าขวา และเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง

3. ในการแข่งเซปักตะกร้อทุกระดับส่วนใหญ่ นักกีฬาตำแหน่งหน้าขวาจะเตะทำคะแนนด้วยเท้าขวา แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า หากนักกีฬาตำแหน่งหน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้ายและหน้าซ้าย เเตะด้วยเท้าขวา จะมีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมชายควรจะพยายามฝึกหรือสรรหานักกีฬาที่มีความถนัดหรือมีความสามารถในการเตะด้วยเท้าซ้ายมาเสริมทีมให้มากขึ้น

4. รูปแบบการเตะทำคะแนนที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในนักกีฬาหญิง คือ การเตะสลับหลัง (ชันเบ็ค) เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมหญิง ควรจะเน้น การฝึกเตะสลับหลังหรือชันเบ็คเป็นหลัก และพัฒนารูปแบบการเตะสลับหลังให้มีมาตรฐานและศักยภาพสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน ควรจะฝึกเตะแบบสลับข้างให้เก่งด้วย เพื่อจะได้ไว้เตะแก้เกมเมื่อถูกสกัดกั้น

5. รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่มีโอกาสครอบงำมากที่สุดในการแข่งขันของนักกีฬาชาย คือ การตั้งรับแบบA(10.10 น.) เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมชายไม่ควรจะฝึกให้นักกีฬาคตั้งรับเสิร์ฟแบบA(10.10 น.) ในขณะที่นักกีฬาหญิงรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบA(10.10 น.) มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมหญิงควรจะฝึกให้นักกีฬาหญิงใช้การตั้งรับแบบA(10.10 น.) เป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามหากนักกีฬาฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟสั้นหรือเสิร์ฟหยอดน้อย และการเสิร์ฟส่วนใหญ่จะเป็นการเสิร์ฟคาด ให้ปรับเปลี่ยนการตั้งรับเป็นแบบB(09.10 น.) หรือ C(10.15 น.)

6. รูปแบบการช้อนหลังที่มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในนักกีฬาหญิง คือ ผู้ตั้งช้อนหลัง เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมหญิงควรจะฝึกหรือแนะนำนักกีฬาที่เล่นในตำแหน่งตั้ง ทำหน้าที่ช้อนหลังผู้เตะทำคะแนนเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. เรื่องการเปรียบเทียบศักยภาพการเตะระหว่างนักกีฬาเซปักตะกร้อชายตำแหน่งหน้าขวาเตะด้วยเท้าขวากับเตะด้วยเท้าซ้าย
2. เรื่องการเปรียบเทียบความเมื่อยล้า และการฟื้นตัวระหว่างการเตะแบบสลับหลัง การเตะด้านข้าง และการเตะแบบลังกาหลังของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง

3. เรื่องการเปรียบเทียบทิศทางการเตะและระยะเวลาการลอยตัวในการเตะระหว่างการเตะแบบสลับหลัง การเตะด้านข้าง และการเตะแบบลังกาหลังของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
4. เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับระยะเวลาการลอยตัวในการเตะของนักกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ

บรรณานุกรม

การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2543. การแข่งขันกีฬาแห่งชาติรูปแบบใหม่. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง. 2546. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาพร เกษแก้ว. 2542. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สราวุธ หมั่นไธสง. 2537. การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพจน์ ปราณี. 2539. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อขั้นก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : โอเดียน.

สมรรถชัย น้อยศิริ. 2535. ตะกร้อ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุเมธ พรหมอินทร์. 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 36. รายงานการวิจัย. จังหวัดสงขลา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

----- . 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23. รายงานการวิจัย. จังหวัดสงขลา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

----- . 2551. การจัดการแข่งขันและการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อ. สงขลา : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

----- . 2551. ยุทธวิธีการวางทีมและการทำคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35. รายงานการวิจัย. จังหวัดสงขลา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อาทร อุดคติ. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพตามบทสุขบัญญัติแห่งชาติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสตูล. วิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ใบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 พ.ศ.2552 ณ จังหวัดตรัง

ใบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ
ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 พ.ศ.2552 ณ จังหวัดตรัง

 ประเภททีมเดี่ยว ชาย หญิง

การแข่งขันรอบ.....วันที่.....กันยายน 2552 คู่ที่.....ระหว่างทีม.....กับทีม.....

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการเสิร์ฟ				รูปแบบการเสิร์ฟ			
1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน				1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน			
2. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้าหรือฝ่าเท้า				2. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้าหรือฝ่าเท้า			
3. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า				3. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า			
4. การเสิร์ฟสั้น				4. การเสิร์ฟสั้น			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ				รูปแบบการรุกด้วยการเสิร์ฟ			
1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา (A)				1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา (A)			
2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย (B)				2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย (B)			
3. การเสิร์ฟรุกหลัง (C)				3. การเสิร์ฟรุกหลัง (C)			
4. การเสิร์ฟรุกขวาสุด (D)				4. การเสิร์ฟรุกขวาสุด (D)			
5. การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด (E)				5. การเสิร์ฟรุกซ้ายสุด (E)			
6. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง (F)				6. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าขวากับหลัง (F)			
7. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง (G)				7. การเสิร์ฟเข้าช่องระหว่างหน้าซ้ายกับหลัง (G)			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
การรูดด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ				การรูดด้วยหน้าขวาหลังจากการรับเสิร์ฟ			
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
3. หน้าขวารับเสิร์ฟหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				3. หน้าขวารับเสิร์ฟหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
4. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				4. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
5. หลังรับเสิร์ฟ หน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				5. หลังรับเสิร์ฟ หน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
6. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา				6. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าขวา			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
การรุกด้วยหน้าซ้ายหลังจากการรับเสิร์ฟ				การรุกด้วยหน้าซ้ายหลังจากการรับเสิร์ฟ			
1. หน้าขวารับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				1. หน้าขวารับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
2. หน้าขวารับเสิร์ฟผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				2. หน้าขวารับเสิร์ฟผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
3. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				3. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
4. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				4. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
5. หลังรับเสิร์ฟ หน้าขวาทตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				5. หลังรับเสิร์ฟ หน้าขวาทตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
6. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก				6. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้หน้าซ้ายรุก			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการทำความสะอาด				รูปแบบการทำความสะอาด			
1. การทำความสะอาดหลัง				1. การทำความสะอาดหลัง			
2. การทำความสะอาดข้าง				2. การทำความสะอาดข้าง			
3. การทำความสะอาดหลัง				3. การทำความสะอาดหลัง			
4. การทำความสะอาดหรือทำความสะอาด				4. การทำความสะอาดหรือทำความสะอาด			
5. การเหยียบ				5. การเหยียบ			
6. การปาด				6. การปาด			
7. การโหม่ง				7. การโหม่ง			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะ				ตำแหน่งและเท้าที่ใช้เตะ			
1. หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา				1. หน้าขวาเตะด้วยเท้าขวา			
2. หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย				2. หน้าขวาเตะด้วยเท้าซ้าย			
3. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา				3. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าขวา			
4. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย				4. หน้าซ้ายเตะด้วยเท้าซ้าย			
5. หลังเตะด้วยเท้าขวา				5. หลังเตะด้วยเท้าขวา			
6. หลังเตะด้วยเท้าซ้าย				6. หลังเตะด้วยเท้าซ้าย			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ				รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ			
1. การตั้งรับแบบ A				1. การตั้งรับแบบ A			
2. การตั้งรับแบบ B				2. การตั้งรับแบบ B			
3. การตั้งรับแบบ C				3. การตั้งรับแบบ C			
4. การตั้งรับแบบ D				4. การตั้งรับแบบ D			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ				รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟ			
1. การรับด้วยศีรษะ				1. การรับด้วยศีรษะ			
2. การรับด้วยเข่า				2. การรับด้วยเข่า			
3. การรับด้วยข้างเท้าด้านใน				3. การรับด้วยข้างเท้าด้านใน			
4. การรับด้วยข้างเท้าด้านนอก				4. การรับด้วยข้างเท้าด้านนอก			
5. การรับด้วยหลังเท้า				5. การรับด้วยหลังเท้า			
6. การรับด้วยหน้าอก				6. การรับด้วยหน้าอก			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
รูปแบบการตั้ง				รูปแบบการตั้ง			
1. ศีรษะ				1. ศีรษะ			
2. ข้างเท้าด้านใน				2. ข้างเท้าด้านใน			
3. ข้างเท้าด้านนอก				3. ข้างเท้าด้านนอก			
4. หลังเท้า				4. หลังเท้า			
5. เข่า				5. เข่า			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
รูปแบบการสกัดกั้น	ดี	เสีย	รวม	รูปแบบการสกัดกั้น	ดี	เสีย	รวม
1. ขางอชิดลำตัว				1. ขางอชิดลำตัว			
2. ขาเหยียด				2. ขาเหยียด			
3. ขาและลำตัว				3. ขาและลำตัว			
4. หลัง				4. หลัง			
5. ขากับขา				5. ขากับขา			
6. ขากับหลัง				6. ขากับหลัง			
7. หลังกับหลัง				7. หลังกับหลัง			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
	ดี	เสีย	รวม		ดี	เสีย	รวม
ผู้สวดกันหลัก				ผู้สวดกันหลัก			
1. ผู้ตะสวดกัน				1. ผู้ตะสวดกัน			
2. ผู้ตั้งสวดกัน				2. ผู้ตั้งสวดกัน			
3. ผู้เสิร์ฟสวดกัน				3. ผู้เสิร์ฟสวดกัน			
รวม				รวม			

ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง			ชื่อทีม.....	จำนวนครั้ง		
รูปแบบการซัองหลัง	ดี	เสีย	รวม	รูปแบบการซัองหลัง	ดี	เสีย	รวม
1. ผู้ตั้งซัองหลังด้านซ้ายผู้เตะ				1. ผู้ตั้งซัองหลังด้านซ้ายผู้เตะ			
2. ผู้ตั้งซัองหลังด้านขวาผู้เตะ				2. ผู้ตั้งซัองหลังด้านขวาผู้เตะ			
3. ผู้เล่นหลังซัองหลังด้านซ้ายผู้เตะ				3. ผู้เล่นหลังซัองหลังด้านซ้ายผู้เตะ			
4. ผู้เล่นหลังซัองหลังด้านขวาผู้เตะ				4. ผู้เล่นหลังซัองหลังด้านขวาผู้เตะ			
5. ผู้ตั้งและผู้เล่นหลังซัองหลังผู้เตะ				5. ผู้ตั้งและผู้เล่นหลังซัองหลังผู้เตะ			
รวม				รวม			

ผลการแข่งขันระหว่างทีม.....กับทีม.....

เซ็ทที่ 1 ทีม.....ชนะด้วยคะแนน.....ต่อ.....

เซ็ทที่ 2 ทีม.....ชนะด้วยคะแนน.....ต่อ.....

เซ็ทที่ 3 ทีม.....ชนะด้วยคะแนน.....ต่อ.....

สรุปผลการแข่งขันทีม.....ชนะ.....ต่อ.....เซ็ท

ภาคผนวก ข

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะผู้วิจัย

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ในการเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม อาจารย์ หรือครูผู้สอนตลอดจนมีประสบการณ์ในการเป็นผู้วิจัยเกี่ยวกับกีฬาเซปักตะกร้อ ซึ่งมีรายนามดังนี้

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน/ข้อมูลอื่นๆ
1. นายชูชาติ ผลบุญทิด	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8	สังกัดภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. นายนพดล นิมสุวรรณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8	สังกัดภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. นายอนุกุล ทองรักษา	ครูชำนาญการพิเศษระดับ 8	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2 จังหวัดสงขลา เป็นผู้ เชี่ยวชาญกีฬาเซปักตะกร้อ เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาตะกร้อ ยอดเยี่ยมภาคใต้ปี พ.ศ. 2538 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ตะกร้อยอดเยี่ยมจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2538 เป็นผู้ ฝึกสอนกีฬาตะกร้อยอดเยี่ยมจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2540 และเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาตะกร้อส่วน ภูมิภาคยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2543

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-สกุล นายธีรวัฒน์ สุริยปราการ (Mr. Teerawat Suriyaprakam)
 อายุ 53 ปี
 คุณวุฒิ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ 7
 ภาควิชา สारัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
 โทรศัพท์ 074-286730

ประสบการณ์ในงานวิชาการ

1. งานวิจัย

- 1.1 เรื่อง การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาประเภททีมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
จังหวัดสงขลา (2543)
- 1.2 เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายและสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนา
อิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2549)

2. เอกสารคำสอน

- 2.1 วิชาทักษะกีฬาฟุตบอลและทักษะกีฬาวอลเลย์บอล (2540)

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ-สกุล นายสุเมธ พรหมอินทร์ (Mr.Sumet Promin)

วัน เดือน ปีเกิด 2 กุมภาพันธ์ 2503 อายุ 51 ปี เกิดที่จังหวัดสงขลา ศาสนาพุทธ

วันที่บรรจุ 12 กันยายน 2526 เกษียณอายุ 30 กันยายน 2563 อายุราชการ 28 ปี 8 เดือน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 อัตราเงินเดือน 42,790 บาท

หน่วยงานที่สังกัด ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประวัติการศึกษา

- ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531)
- ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2526)

- มัธยมศึกษา โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ (2522)

ประวัติการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

- อดีต รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ
- อดีต ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายสถานที่และยานพาหนะ คณะศิลปศาสตร์
- อดีต กรรมการและเลขานุการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์
- อดีต กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์
- อดีตรองหัวหน้าภาควิชาฝ่ายบริหาร ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
- อดีตรองหัวหน้าภาควิชาฝ่ายวิชาการ ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
- ปัจจุบันรองหัวหน้าภาควิชาฝ่ายบริหาร ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์

ประวัติการสอน

ปริญญาตรี

- 895-142 Skill in Tennis, 895-149 Skill in Takraw, 895-152 Skill in Aikido
- 895-161 Exercise for Health
- 897-203 Health Promotion in Community

ปริญญาโท

- 895-517 Health and Human Development

ผลงานวิจัย บทความทางวิชาการ และอื่น ๆ

1. ผลงานวิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

- 1.1 เรื่องพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของคนเครือข่ายสุขภาพชุมชนตำบลควนรู อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา (Health Behaviors and Physical Fitness of People Network Health Community Khuanru Tambon ,Rattaphum District,Songkhla Province.)
- 1.2 เรื่อง ยุทธวิธีการวางทีม และการทำคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (Team Positioning Tactics and Scores Making in Sepak Takraw Competition in the 35th Thailand University Games)

1.3 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 36

(The Relationship Among Somatotype, Body Dimension and Body Composition and Competition Achievement of Sepak Takraw Players in the 36th National Games)

1.4 เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23

(The Relationship Between Emotional Intelligence and Skill Performance and Competition Achievement of Sepak Takraw Players in the 23th Youth National Games)

1.5 เรื่องพฤติกรรมการออกกำลังกายและสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (Exercise Behaviors and Physical Fitness of Islam Students at Prince of Songkla University, HatYai, Campus)

1.6 เรื่องสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาลัทธิสุตตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชุมชนศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (The Physical Fitness of Bachelor of Arts Program in Community Students at Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University)

1.7 เรื่องสมรรถภาพทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชากีฬา พลศึกษาและนันทนาการ

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

1. เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 (The Relationship Between Competition Results and Sepak Takraw Playing Patterns in the 38th National Games) รับผิดชอบ 50 %

2. บทความทางวิชาการ

1. เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 36 วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ ปีที่ 35 เล่มที่ 3 กรกฎาคม – กันยายน 2552
2. เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่

23 บทความนำเสนอเวทีประชุมวิชาการแห่งชาติของสมาคมสุศึกษา พลศึกษา และ
นันทนาการ ณ จังหวัดตรัง 2552

3. เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายและสรรพภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนา
อิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ วารสารสุศึกษา พลศึกษา
และนันทนาการ ปีที่ 33 เล่มที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2550
4. เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพตามบทสุบัญญัติแห่งชาติของอาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสตูล สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 26 ฉบับที่ 6
พฤศจิกายน – ธันวาคม 2551
5. เรื่อง พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน กรณีศึกษา : หมู่บ้านในเขต
ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 27 ฉบับที่ 1
มกราคม – กุมภาพันธ์ 2552
6. เรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่
ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชากีฬา พลศึกษา และนันทนาการ วารสารคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2534

3 หนังสือและตำรา

- ตะกร้อ : กีฬาไทย (2539)
- เทนนิส (2543)
- การจัดการแข่งขันและการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อ (2550)

4 เอกสารคำสอน

- 895-149 Skill in Takraw and Sepak Takraw